

Titular
Primaria Comunei Ghimpați
Județ Giurgiu

STUDIU DE EVALUARE ADECVATA

RECONSTRUCȚIE ECOLOGICĂ FORESTIERĂ PE TERENURI DEGRADATE ÎN PERIMETRUL DE
AMELIORARE GHIMPAȚI, COMUNA GHIMPAȚI, JUDEȚUL GIURGIU

S.C. BIOSYS GROUP S.R.L.
Administrator,
Biol. MSc. Gabriel Banica

S.C. VIREO PROIECTARE S.R.L.
Administrator,
Ing. Cristian Petre

Decembrie 2016

CUPRINS

		Pag.
1	GENERALITĂȚI	5
1.1	Denumirea proiectului	5
1.2.	Obiectivele studiului	5
1.3.	Titularul proiectului	5
1.4.	Elaboratorul studiului	5
1.5.	Surse de informare	5
2	INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ	6
2.1.	Scopul studiului	6
2.2.	Descrierea proiectului	6
2.2	Localizarea proiectului	9
2.2.1.	Cadru natural	9
2.2.2.	Localizarea proiectului propus față de arii protejate	16
2.3.	Modificări fizice ale mediului ce vor avea loc pe durata implementării proiectului	16
2.4.	Resurse naturale necesare implementării proiectului	16
2.5.	Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, pentru a fi utilizate la implementarea proiectului	16
2.6	Emisii și deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora	17
2.6.1.	Emisii de poluanți în atmosfera	17
2.6.2.	Zgomot și vibrații	17
2.6.3.	Emisii în apa suprațereană sau subterană	18
2.6.4.	Gestiunea deșeurilor	18
2.7.	Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția proiectului	18
2.8.	Servicii suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus	18
2.9.	Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementare	18
2.10.	Activități ce pot fi generate ca rezultat al implementării proiectului	19
2.11.	Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului	19
2.12.	Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus	20
3.	INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI	21
3.1.	Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar din zona proiectului propus	21

3.2.	Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor si/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafata si in imediata vecinatate a PP	25
3.2.1.	Avifauna din zona de interes	25
3.2.2.	Mamifere din zona de interes	30
3.2.3.	Amfibieni in zona de interes	31
3.2.4.	Reptile in zona de interes	31
3.2.5.	Flora si vegetatia zonei analizate	32
3.3	Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile protejate de interes comunitar învecinate si distributia acestora	43
3.4	Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	43
3.5	Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	43
3.6	Relațiile structurale și funcționale care crează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar	43
3.7	Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar	44
3.7.1.	Managementul protecției speciilor și habitatelor	44
3.7.2.	Stoparea declinului diversității biologice și conservarea patrimoniului natural	44
3.7.3.	Menținerea/restaurarea stării ecologice bune a ecosistemelor	44
3.8.	Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar inclusiv evolutii/schimbari ce se pot produce in viitor	44
4.	IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	44
4.1.	Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar	44
4.1.1.	Impact direct si indirect	44
4.1.2.	Impact pe termen lung sau scurt	45
4.1.3.	Impact in faza de constructie, operare si dezafectare	45
4.1.4.	Impact rezidual	45
4.1.5.	Impact cumulativ	45
4.2.	Evaluarea semnificației impactului	45
4.2.1.	Evaluarea impactului PP propus	45
4.2.1.1.	Evaluarea impactului cauzat de PP fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului	45
4.2.1.2.	Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului	46
4.3.	Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar	47
5.	MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI	47
5.1	Identificarea si descrierea masurilor de reducere a impactului	47
5.2	Calendarul implementarii si monitorizarii masurilor de reducere a impactului	48
6	METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMATIILOR PRIVIND SPECIILE SI HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE	49

7	CONCLUZII	49
8	BIBLIOGRAFIE	51
9	ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI	54

1. GENERALITATI

1.1. Denumirea proiectului

RECONSTRUCȚIE ECOLOGICĂ FORESTIERĂ PE TERENURI DEGRADATE ÎN PERIMETRUL DE AMELIORARE GHIMPAȚI, COMUNA GHIMPAȚI, JUDEȚUL GIURGIU.

1.2. Obiectivele studiului

Obiectivele studiului sunt:

- evaluarea stării actuale a mediului în perimetrul propus pentru derularea proiectului;
- evaluarea impactului pe care activitățile derulate prin proiectul propus le-ar exercita asupra mediului (habitate, specii de flora și faună de interes comunitar, integritatea siturilor Natura 2000);
- stabilirea modului de încadrare în reglementările legale în vigoare privind protecția mediului;
- identificarea de măsuri care să conducă la diminuarea sau anularea potențialului impact exercitat de activitățile prevăzute în proiect asupra mediului și biodiversității, în special asupra speciilor de interes conservativ;
- evaluarea adecvată a activitatilor și a impactului potențial, precum și a măsurilor de reducere a acestuia se vor realiza atât pentru faza de implementare a proiectului cât și pentru perioada de exploatare.

1.3. Titularul proiectului

- Primaria Comunei Ghimpati. Adresa: DN 6, Tel: 0246-276409, Fax: 0246-276256, adresă de email: contact@institutii-publice.org; cod poștal: 087095; Localitatea Ghimpați, județul Giurgiu.
- persoana de contact: dl. Constantin Cărăpănceanu – Primar.

1.4. Elaboratorul studiului

S.C. Biosys Group S.R.L., cu sediul in Str. Crinului nr. 33/B, Constanta, tel. 0756.64.55.60, e-mail: gabibiosys@yahoo.com, administrator Gabriel Banica.

S.C. VIREO PROIECTARE S.R.L., cu sediul in Bucuresti, str. Bogdan Gh. Tudor, nr. 7, sector 3, tel. 0746.096.550, fax 031.432.22.97, email: marina@vireo.ro, administrator Cristian Petre.

1.5. Surse de informare

Studiul de evaluare adecvată a fost întocmit atât pe baza observațiilor directe din teren, cât și pe baza unei documentații bibliografice constând în:

- Formularele standard Natura 2000 pentru ariile protejate de importanta comunitara mentionate;
- Memoriul de prezentare pentru obiectivul: RECONSTRUCȚIE ECOLOGICĂ FORESTIERĂ PE TERENURI DEGRADATE ÎN PERIMETRUL DE AMELIORARE GHIMPAȚI, COMUNA GHIMPAȚI, JUDEȚUL GIURGIU.
- Site-ul Ministerului Mediului (www.mmediu.ro);
- Literatura de specialitate;
- Planuri si hartii.

2. INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUS

2.1. Scopul studiului

Studiul a fost întocmit pentru derularea procedurii de evaluare adecvată necesară reconstrucției ecologice forestiere pe terenuri degradate în perimetrul de ameliorare Ghimpați, comuna Ghimpați, județul Giurgiu.

Datele tehnice pentru elaborarea studiului au fost furnizate de S.C. TEHNOSILV S.R.L. Brașov, fiind folosite de asemenea date preluate din teren și prelucrate de specialiștii elaboratorului.

Conform prevederilor OM nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, a OM nr. 19/2010 pentru aprobarea ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, beneficiarul trebuie să prezinte un studiu de Evaluare Adecvată a proiectului. Baza acestei cerințe o constituie faptul că proiectul propus se află în parțial în ROSPA 0146, parte integrantă din rețeaua ecologică Natura 2000.

2.2. Descrierea proiectului

Obiectul prezentului studiu îl constituie reconstrucția ecologică forestieră pe terenuri degradate în perimetrul de ameliorare Ghimpați, comuna Ghimpați, județul Giurgiu.

Din punct de vedere fizico - geografic perimetrul analizat este situat în Unitatea Câmpia Română (XIV), Câmpia Teleormanului (B), Câmpia Găvanu-Burdea (3), mai exact în Câmpia Câlniștei.

Perimetrul gravitează la pârâul Câlniștea, care se varsă în râul Neajlov pe teritoriul localității Călugăreni și este situat în limitele teritoriale ale Ocolului Silvic Ghimpați, Direcția Silvică Giurgiu.

Accesul în zonă este asigurat de trei drumuri publice și anume DN 6 Alexandria – București, DJ 603 Naipu – Comana și DC 109 Naipu – Petru Rareș.

Perimetrul de ameliorare Ghimpați în suprafață de 68,91 ha este format din trei trupuri de terenuri agricole degradate, (u.s. 1, 2 și 3), inapte pentru alte folosințe, situate pe teritoriul administrativ al comunei Ghimpați, județul Giurgiu.

Proprietarul terenului analizat este Consiliul Local al comunei Ghimpați, județul Giurgiu. Actele prin care Consiliul Local dovedește proprietatea perimetrului de reconstrucție ecologică sunt extrasele de carte funciară nr. 31266 / 08.02.2011 (20,88 ha), nr. 31269 / 08.02.2011 (20,80 ha) și nr. 31346 / 08.02.2011 (27,22 ha).

În urma lucrărilor de teren în perimetrul de ameliorare analizat au fost identificate trei parcele (trei unități staționale) și anume:

- u.s. 1 (20,9 ha) - teren parțial umbrit, înclinarea 20g, înierbat pe întreaga suprafață, lipsit de vegetație forestieră și arbustivă, cu eroziune de suprafață de intensitate moderată.

- u.s. 2 (20,8 ha) - teren însorit, înclinarea 20g, înierbat pe întreaga suprafață, lipsit de vegetație forestieră și arbustivă, cu eroziune de suprafață de intensitate moderată.

- u.s. 3 (27,2 ha) - Teren însorit, înclinarea 20g, înierbat pe întreaga suprafață, lipsit de vegetație forestieră, cu eroziune de suprafață de intensitate moderată.

Din punct de vedere al zonării fitoclimatice, perimetrul studiat se situează în zona de silvostepă (S.s). Arboretele naturale sunt constituite din stejar brumăriu, stejar, cer, gârniță, tei, frasin, etc. Perimetrul analizat este lipsit de vegetație forestieră, iar vegetația erbacee este reprezentată în principal de graminee.

Substratul litologic este alcătuit din depozite de argilă cuaternară, loess și depozite loessoide, depozite de terase și aluviuni recente (cretacice, jurasice și triasice superioare, așezate pe cristalin).

În câmpia Câlniștea predomină cuaternarul, care apare peste fundamentul prebalcanic ce cuprinde formații geologice mai vechi decât Cretacicul și peste depozitele pliocene formate din argile, nisipuri și pietrișuri.

Regimul hidrologic este în general normal cu deficit în cursul verii, însă, datorită unor oscilații a nivelului apei freatice s-a ajuns la modificarea regimului hidrologic și la schimbarea condițiilor staționale, ceea ce duce la lucrări de împădurire a unor specii puțin pretențioase față de umiditate și față de sol.

Climatul perimetrului de ameliorare este caracteristic etajului fitoclimatic al silvostepii. Acesta se definește ca un climat continental de câmpie, cu veri foarte calde și ierni foarte reci, amplitudinile termice mari fiind consecința invaziei aerului arctic în timpul iernii și cel de tip tropical în timpul verii.

După Köppen, perimetrul de ameliorare este situat în zona climei boreale, în provincia climatică C.f.a.x., care se pune în vegetație prin asociația caracteristică zonei de silvostepă.

Temperatura medie anuală este cuprinsă între +12°C și +13°C. Lunile cele mai călduroase sunt iulie și august, cu temperaturi medii cuprinse între +22°C și +23°C, iar luna cea mai rece este ianuarie, cu temperaturi medii de -3°C. Durata medie a intervalului fără îngheț este de 212 zile. Numărul de zile cu temperaturi medii diurne mai mari sau egale cu 10°C (durata sezonului de vegetație) este de 205.

Precipitațiile medii anuale înregistrează în jur 553 mm, umiditatea relativă a aerului este de 80%, iar evapotranspirația potențială este 735 mm.

Precipitațiile sub formă de zăpadă au un important rol ecologic, prin intermediul stratului persistent de zăpadă care îndeplinește rolul unui strat termoizolator, protector pentru sol și culturile forestiere tinere.

Frecvența dominantă a vânturilor ce bat este cea estică, cu viteze medii de 2,0-2,5 m/s. În cursul iernii bate Crivățul, având intensitate maximă circa 20 zile, în restul timpului fiind mai scăzută.

Perioada în care nu bate vântul este decembrie și ianuarie, iar lunile cu deplasări masive de aer sunt aprilie și mai. Vânturile au o influență negativă asupra vegetației forestiere, prin scăderea umidității din aer, sol și mărirea evapotranspirației.

Descrierea lucrărilor și soluția tehnică

Prin studiul de fezabilitate au fost inventariate 68,9 ha terenuri, pe care s-au identificat terenuri cu eroziune în suprafață de intensitate moderată, grupate într-o singură grupă stațională (G.S. 14 - teren cu eroziune moderată, cu sol brun roșcat, moderat profund la profund, fără schelet sau cu schelet puțin în primii 50-75 cm, cu înclinarea medie 20°, înierbat pe întreaga suprafață. Formula de împădurire este **50CE 25TE.A 25JU+Arb**; desimea culturilor 5000 puiet/ha (2,0 x 1,0 m); completări 20% (al II-lea an) și 10% (în al III-lea an); întrețineri (revizui, prașile, descopleșiri): de 11 ori, în 4 ani).

- **Pregătirea terenului**

În urma lucrărilor de teren s-a constatat că nu este necesară lucrarea de pregătire a terenului, perimetrul prezentând condiții optime pentru lucrările de împădurire.

- **Pregătirea solului**

Având în vedere condițiile dificile de instalare a vegetației forestiere (teren degradat prin eroziune în suprafață, cu insolație puternică în timpul verii, etc.), lucrările de pregătire a solului au o importanță deosebită.

În cuprinsul perimetrului analizat, există terase late de 2-3 m, folosite în trecut pentru cultivarea viței-de-vie. Pe aceste terase existente pregătirea solului constă în arătură pe întreaga suprafață, urmată de discuire și de plantarea efectivă a puietilor în gropi obișnuite de 30x30x30 cm. Între terasele existente se vor amplasa un nou rând de terase simple, nesprijinite pe care plantarea puietilor se va executa tot în gropi obișnuite de 30x30x30 cm.

- **Tehnica de împădurire:**

- instalarea vegetației forestiere se va face prin plantare;
- pentru condițiile staționale din perimetrul analizat au rezultat următoarele compoziții de împădurire:

Tip Stațional	Suprafață (ha)	Formulă de împădurire	Formula de împădurire alternativă
TS 1	68,9	50CE 25TE.A 25JU + Arb (Pd, Lc, Co)	50ST.R 25Mj 25Arb
Total	68,9	-	-

Pentru plantații se vor folosi 5000 puieti/ha, iar schema de plantare va fi de 2,0x1,0 m.

În **tipul stațional 1** (u.s. 1, 2 și 3), plantarea puietilor se va executa în gropi obișnuite de 30x30x30 cm, după executarea teraselor nesprijinite late de 0,75 cm. Schema de plantare adoptată este cea în rânduri, primele două rânduri cu cer, al doilea rând cu tei argintiu și al treilea rând cu jugastru plus arbust, ș.a.m.d. Plantațiile se vor executa cu o desime de 5000 puieti/ha. Pentru plantare sunt necesari un număr de 344,5 mii puieti din care 172,5 mii puieti de cer, 86,0 mii puieti de tei argintiu și 43,0 mii puieti de jugastru și 43,0 mii puieti de păducel (lemn câinesc sau corn), pe o suprafață de 68,9 ha.

S-a adoptat un număr mai mare de specii în compoziția de împădurire pentru a crește biodiversitatea, rezistența arboretului la impactul cu factorii biotici și abiotici dăunători și implicit la mărirea stabilității acestora. După cum se vede din formula de împădurire pe lângă specia de bază (cer) se vor folosi și specii de amestec (jugastru) și specii de ajutor (păducel, lemn câinesc, corn).

- **Întreținerea plantațiilor**

- completări, 20% în primul an de la crearea culturii forestiere și 10% în al doilea an de la crearea culturii; mobilizările vor fi realizate manual;

- pentru controlul anual al împăduririlor, se vor executa și materializa un număr de 275 piețe de probă (fiecare de 100 mp);

- protejarea puietilor de foioase împotriva vătămărilor produse de vanat (pașunat) prin aplicarea de substanțe repelente CERVACOL EXTRA (produs natural cu rol de protecție a mediului) în primii 3 ani;

- protejarea puietilor împotriva roaderilor la rădăcină de către cărăbuși se face prin tratarea gropilor cu ENDOSIL aferent plantărilor și completărilor;

- protejarea puietilor de cer împotriva fâinării cu TILT.

- **Protejarea și amenajarea perimetrului**

- confecționare și plantare borne (11 bucăți);

- protecția perimetrului de ameliorare se va face prin împrejmuire cu gard din sârmă ghimpată galvanizată pe pari de lemn, cu lungimea totală de 11,5 km;

- paza perimetrului va fi asigurată de un paznic, pe toată durata implementării proiectului, până la închiderea stării de masiv (5 ani).

Din totalul suprafeței perimetrului de împădurit (68,9 ha), 30,2 ha se suprapun peste aria protejată de interes comunitar **ROSPA0146 Valea Câlniștei** - parcelele 1 (9,4 ha) și 2 (20,8 ha).

2.2. Localizarea proiectului

2.2.1. Cadrul natural

Relieful

Substratul litologic este alcătuit din depozite de argilă cuaternară, loess și depozite loessoide, depozite de terase și aluviuni recente (cretacice, jurasice și triasice superioare, așezate pe cristalin).

În câmpia Câlniștea predomină cuaternarul, care apare peste fundamentul prebalcanic ce cuprinde formații geologice mai vechi decât Cretacicul și peste depozitele pliocene formate din argile, nisipuri și pietrișuri.

Clima

Din punct de vedere al zonării fitoclimatice, perimetrul studiat se situează în zona de silvostepă (S.s). Arboretele naturale sunt constituite din stejar brumăriu, stejar, cer, gârniță, tei, frasin, etc. Perimetrul analizat este lipsit de vegetație forestieră, iar vegetația erbacee este reprezentată în principal de graminee.

Climatul perimetrului de ameliorare este caracteristic etajului fitoclimatic al silvostepii. Acesta se definește ca un climat continental de câmpie, cu veri foarte calde și ierni foarte reci, amplitudinile termice mari fiind consecința invaziei aerului arctic în timpul iernii și cel de tip tropical în timpul verii.

După Köppen, perimetrul de ameliorare este situat în zona climei boreale, în provincia climatică C.f.a.x., care se pune în vegetație prin asociația caracteristică zonei de silvostepă.

Temperatura medie anuală este cuprinsă între +12°C și +13°C. Lunile cele mai călduroase sunt iulie și august, cu temperaturi medii cuprinse între +22°C și +23°C, iar luna cea mai rece este ianuarie, cu temperaturi medii de -3°C. Durata medie a intervalului fără îngheț este de 212 zile. Numărul de zile cu temperaturi medii diurne mai mari sau egale cu 10°C (durata sezonului de vegetație) este de 205.

Precipitațiile medii anuale înregistrează în jur 553 mm, umiditatea relativă a aerului este de 80%, iar evapotranspirația potențială este 735 mm.

Precipitațiile sub formă de zăpadă au un important rol ecologic, prin intermediul stratului persistent de zăpadă care îndeplinește rolul unui strat termoizolator, protector pentru sol și culturile forestiere tinere.

Frecvența dominantă a vânturilor ce bat este cea estică, cu viteze medii de 2,0-2,5 m/s. În cursul iernii bate Crivățul, având intensitate maximă circa 20 zile, în restul timpului fiind mai scăzută.

Perioada în care nu bate vântul este decembrie și ianuarie, iar lunile cu deplasări masive de aer sunt aprilie și mai. Vânturile au o influență dăunătoare asupra vegetației forestiere, prin scăderea umidității din aer, sol și mărirea evapotranspirației.

Solurile

Substratul litologic este alcătuit din depozite de argilă cuaternară, loess și depozite loessoide, depozite de terase și aluviuni recente (cretacice, jurasice și triasice superioare, așezate pe cristalin).

În câmpia Câlniștea predomină cuaternarul, care apare peste fundamentul prebalcanic ce cuprinde formații geologice mai vechi decât Cretacicul și peste depozitele pliocene formate din argile, nisipuri și pietrișuri.

Hidrologia

Regimul hidrologic este în general normal cu deficit în cursul verii, însă, datorită unor oscilații a nivelului apei freatice s-a ajuns la modificarea regimului hidrologic și la schimbarea condițiilor staționale, ceea ce duce la lucrări de împădurire a unor specii puțin pretențioase față de umiditate și față de sol.

Activitati economice

Profilul general al activitatilor economice este agricultura.

Zone cu riscuri naturale

Seisme

Zona nu este cunoscută pentru seisme puternice.

Vânturi puternice

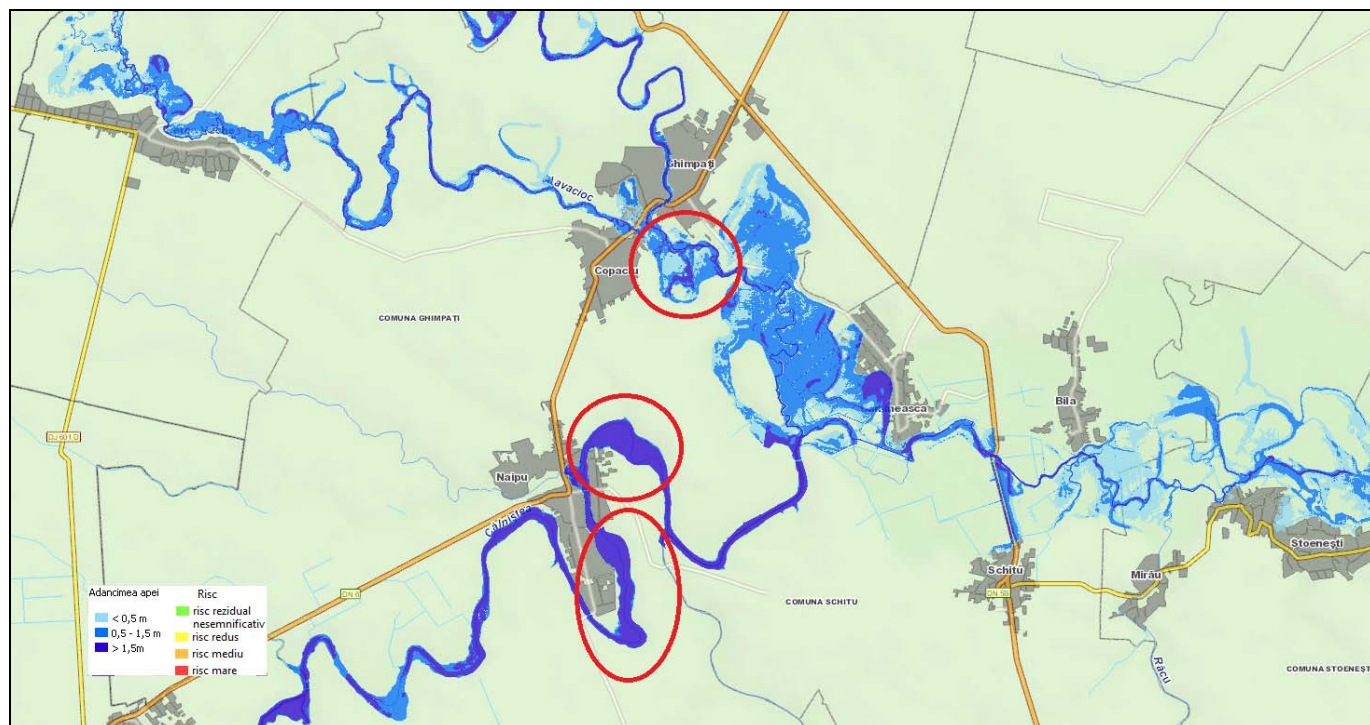
Frecvența dominantă a vânturilor ce bat este cea estică, cu viteze medii de 2,0-2,5 m/s. În cursul iernii bate Crivățul, având intensitate maximă circa 20 zile, în restul timpului fiind mai scăzută.

Perioada în care nu bate vântul este decembrie și ianuarie, iar lunile cu deplasări masive de aer sunt aprilie și mai. Vânturile au o influență dăunătoare asupra vegetației forestiere, prin scăderea umidității din aer, sol și mărirea evapotranspirației.

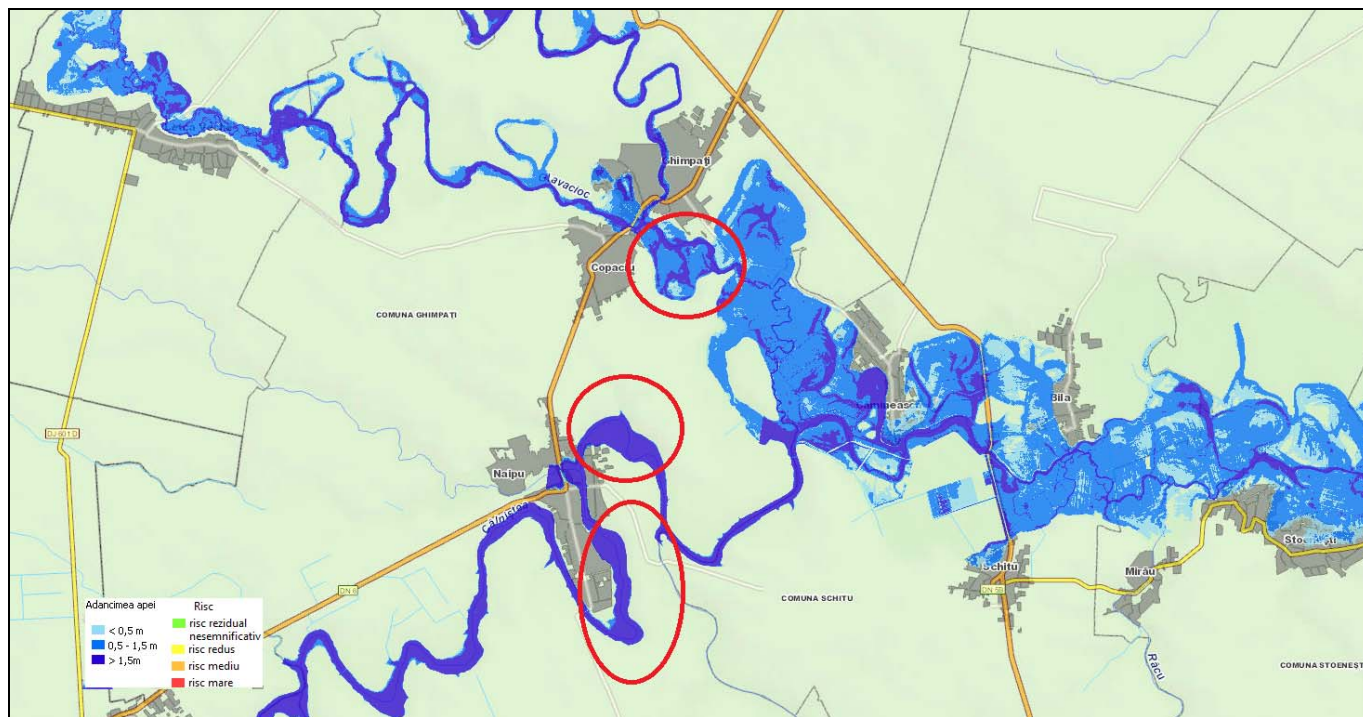
Inundatii cauzate de revarsari sau de precipitatii

Terenurile propuse pentru reconstructive ecologica prezinta risc de inundabilitate la diferite debite de probabilitate, astfel:

Harta de hazard la debite cu probabilitatea de depasire de 10% - website Apele Romane

Harta de hazard la debite cu probabilitatea de depasire de 1% - website Apele Romane

Informatii despre materiile prime, substantele sau preparatele chimice utilizate

Nu este cazul in aceasta faza.

Localizarea administrativ teritorială și geografică a proiectului

Teritoriul comunei Ghimpați ete situat în județul Giurgiu.

Coordonatele STEREO 70 ale punctelor perimetrare:

Nr. crt.	X (N)	Y (E)
ROSPA0146 Valea Câlniștei – parcela %1		
1	X=562889.0420	Y=297894.4865
2	X=562922.0752	Y=297927.9946
3	X=562893.3180	Y=298000.2139
4	X=562865.4107	Y=298055.7251
5	X=562933.8077	Y=298099.7622
6	X=563018.9364	Y=298142.3643
7	X=563057.0229	Y=298157.8717

8	X=563119.2356	Y=298160.5979
9	X=563152.5248	Y=298161.1432
10	X=563183.4200	Y=298160.8630
11	X=563179.0358	Y=298147.7201
12	X=563157.1136	Y=298131.2923
13	X=563134.0946	Y=298101.7208
14	X=563126.4216	Y=298090.7686
15	X=563134.0946	Y=298080.9114
16	X=563152.7280	Y=298080.9114
17	X=563172.0557	Y=298086.0613
18	X=563206.4376	Y=298133.4823
19	X=563237.1296	Y=298167.4345
20	X=563262.3393	Y=298197.0060
21	X=563266.7248	Y=298223.2918
22	X=563251.3788	Y=298228.7675
23	X=563207.5343	Y=298207.9582
24	X=563164.7865	Y=298195.9110
25	X=563136.2867	Y=298198.1010
26	X=563113.2690	Y=298204.6724
27	X=563080.3850	Y=298229.8632
28	X=563057.4215	Y=298247.3868
29	X=563035.4451	Y=298247.3868
30	X=563019.0024	Y=298239.7204
31	X=562977.3500	Y=298214.5296
32	X=562934.6022	Y=298190.4345
33	X=562919.2562	Y=298180.5774
34	X=562876.1983	Y=298166.1523
35	X=562854.2761	Y=298165.0565
36	X=562848.7965	Y=298158.4851
37	X=562815.9124	Y=298116.8664
38	X=562797.2790	Y=298076.3427

39	X=562791.7981	Y=298017.2005
40	X=562810.3141	Y=297943.1208
41	X=562796.2958	Y=297910.1040
42	X=562750.2354	Y=297870.0836
43	X=562694.1622	Y=297837.0676
44	X=562654.1093	Y=297826.0615
45	X=562494.6381	Y=297830.0745
46	X=562483.9145	Y=297833.3214
47	X=562470.4727	Y=297740.6439
48	X=562607.4960	Y=297720.0736
49	X=562721.6128	Y=297725.9043
50	X=562784.3864	Y=297760.5673
51	X=562816.9973	Y=297798.1662
ROSPA0146 Valea Câlniștei – parcela 2		
52	X=561207.0447	Y=293332.5248
53	X=561223.6167	Y=293340.1608
54	X=561273.3467	Y=293279.2316
55	X=561329.3513	Y=293221.8068
56	X=561387.3097	Y=293165.0707
57	X=561410.5924	Y=293142.8058
58	X=561474.9542	Y=293100.1872
59	X=561524.1803	Y=293059.0297
60	X=561544.9825	Y=293060.7219
61	X=561628.4404	Y=293000.0283
62	X=561688.4410	Y=292980.6845
63	X=561717.2112	Y=292972.5397
64	X=561750.6145	Y=292969.6342
65	X=561789.5791	Y=292944.8770
66	X=561819.9808	Y=292937.1833
67	X=561840.7620	Y=292937.6199
68	X=561876.3315	Y=292922.7257

69	X=561916.5669	Y=292924.9691
70	X=561965.4935	Y=292945.7576
71	X=562010.0278	Y=292972.4068
72	X=562029.2751	Y=292993.8134
73	X=562037.5478	Y=293019.2141
74	X=562037.7117	Y=293044.0099
75	X=562053.3030	Y=293088.1477
76	X=562043.9050	Y=293117.1308
77	X=561945.5532	Y=293233.1757
78	X=561857.1854	Y=293305.2024
79	X=561838.3084	Y=293336.3098
80	X=561827.4081	Y=293376.3173
81	X=561826.0192	Y=293427.2021
82	X=561801.9396	Y=293519.4127
83	X=561808.6185	Y=293571.2171
84	X=561787.1187	Y=293590.8808
85	X=561788.8392	Y=293668.4313
86	X=561808.7923	Y=293728.0922
87	X=561777.8222	Y=293866.6050
88	X=561786.0169	Y=293885.8969
89	X=561815.0199	Y=293913.8295
90	X=561809.0962	Y=293984.5548
91	X=561819.8442	Y=294151.7605
92	X=561782.0410	Y=294336.0743
93	X=561707.9804	Y=294486.3170
94	X=561617.9001	Y=294530.3172
95	X=561478.2613	Y=294568.7652
96	X=561449.9293	Y=294602.4518
97	X=561420.8193	Y=294620.3069
98	X=561452.8317	Y=294656.4514
99	X=561480.7809	Y=294651.1556

100	X=561545.3877	Y=294630.3214
101	X=561574.3450	Y=294639.4861
102	X=561620.0888	Y=294625.0298
103	X=561664.2761	Y=294606.0030
104	X=561709.2348	Y=294573.2046
105	X=561823.2687	Y=294437.1635
106	X=561851.6533	Y=294346.9793
107	X=561889.0848	Y=294113.7539
108	X=561852.5081	Y=294081.0680
109	X=561852.8898	Y=293873.1589
110	X=561883.8408	Y=293833.0049
111	X=561870.9026	Y=293536.6252
112	X=561907.0027	Y=293384.7297
113	X=562020.3020	Y=293261.1305
114	X=562134.8934	Y=293094.9851
115	X=562188.9807	Y=292987.8240
116	X=562214.7282	Y=292906.7279
117	X=562182.4932	Y=292879.7492
118	X=562161.9428	Y=292936.3367
119	X=562131.0131	Y=292956.9318
120	X=562097.5126	Y=292949.0291
121	X=561752.5068	Y=292792.1893
122	X=561720.9207	Y=292873.4538
123	X=561695.1706	Y=292896.5450
124	X=561664.2648	Y=292897.9181
125	X=561590.8739	Y=292881.1082
126	X=561563.8535	Y=292886.2969
127	X=561484.0646	Y=292936.5464
128	X=561424.7867	Y=293009.8824
129	X=561328.2295	Y=293157.9863
130	X=561281.8789	Y=293201.7757

131	X=561207.0447	Y=293332.5248
132	X=561207.0447	Y=293332.5248

Are ca vecinătăți:

- la NE: comuna Bulbucata
- la SV: satul Prunaru (judetul Teleorman)
- la NV: comuna Letca Noua
- la SE: comuna Iepuresti
- la S: comuna Schitu si o mica portiune din satul Petru Rares.

2.2.2. Localizarea proiectului propus față de ariile protejate

O parte din zona propusă pentru împădurire este inclusa în ROSPA 0146 Valea Câlniștei (aproximativ 30%).

- Distanta fata de frontiera de stat a României:

Proiectul nu intra sub incidenta Conventiei privind evaluarea impactului asupra mediului in context transfrontiera, adoptata la Espoo la 25 februarie 1991, ratificata prin Legea nr. 22/2001.

2.3. Modificarile fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării proiectului

Implementarea proiectului presupune modificarea fizica a mediului natural in zona de implementare prin aparitia in peisaj a unor zone impadurite, activitate ce va genera cu certitudine un impact fizic, chimic si structural asupra ecosistemelor actuale. Avand insa in vedere situatia actuala, respectiv starea generala de degradare in care se regasesc amplasamentele analizate, consideram ca impactul proiectului propus asupra mediului natural va fi unul pozitiv, pe termen lung.

2.4. Resursele naturale necesare implementarii proiectului

Implementarea proiectului nu presupune utilizarea de resurse naturale, materialul dendrologic utilizat pentru crearea plantatiei forestiere fiind produs in pepiniere acreditate, special pentru acest scop.

2.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului

Pentru implementarea prezentului proiect nu vor fi exploatate resurse naturale din nicio arie protejata.

2.6. Emisii si deseuri generate de proiect si modalitatea de eliminare a acestora

2.6.1. Emisii de poluanti in atmosfera

In general, la implementarea oricarui tip de proiect, pot aparea urmatoarele surse de poluare atmosferica:

- surse mobile reprezentate de mijloace de transport echipate cu motoare cu ardere interna;
- emisii necontrolate si accidentale de substante volatile de la un eventual depozit de combustibili si lubrifianti, amenajat in incinta parcului tehnic de utilaje.

In cazul nostru, in aceasta faza a proiectului analizat, poluarea aerului atmosferic se estimează ca ar putea interveni în faza de pregatire a solului prin utilajele care sunt propulsate de motoare cu ardere internă. Această poluare este cea provenită din sursele mobile. Ca masura de prevenire se impune folosirea de utilaje noi, cu motoare in buna stare de functionare si dotate cu sisteme cat mai performante de filtrare a gazelor de esapament (Euro V).

În cea ce privește poluarea din sursele necontrolate, daca se considera necesara organizarea unor gospodării de combustibil, acestea trebuie sa fie amplasate platforme betonate, trebuie dotate cu mijloace de limitare si neutralizare a eventualelor poluari accidentale cu combustibili si lubrifianti, iar echipamentul folosit (rezervoare, pompe, etc.) trebuie sa fie in buna stare, omologate si verificate conform legislatiei in vigoare. Daca solutia tehnica nu necesita organizarea unor gospodarii de combustibil pe amplasament, atunci dispare sursa de emisii volatile a compușilor organici.

Praful generat de utilajele in miscare pe drumurile tehnologice poate fi considerat sursa de poluare inasa respectand anumite reguli – viteza redusa de deplasare pe drumurile tehnologice, organizarea judicioasa a transporturilor, intretinerea constanta a drumurilor tehnologice pe parcursul implementarii proiectului - putem afirma ca emisiile de praf vor fi sporadice, cu intensitate redusa, cu manifestare locala si fara impact semnificativ asupra factorilor de mediu. Ca masura de prevenire, pe timp uscat, se impune stropirea repetata a drumurilor tehnologice cu un autostropitor.

2.6.2. Zgomot si vibratii

Lucrările de construcții montaj sunt producătoare de zgomote și vibrații. Măsurătorile de zgomot se realizează de regula ținând cont de trei niveluri de observare:

- zgomot la sursa;
- zgomot în câmp apropiat;
- zgomot în câmp îndepărtat.

Zgomotul în câmp îndepărtat depinde de o serie de factori externi cum ar fi: condițiile meteorologice, efectul de sol, absorbtia în aer, topografia terenului, vegetația etc.

In general, utilajele folosite au urmatoarele puteri acustice asociate prezentate in urmatorul tabel:

Nr. crt.	Utilaj	Puterea acustica asociata (Lw)
1	Buldozere	110
2	Vole	112
3	Basculante	107

Generarea de vibrații este favorizată de calitatea căilor de acces din zonă, în special când intra în calcul utilaje de mare tonaj.

Pe baza datelor privind puterile acustice asociate utilajelor se estimează că, în general, în șantiere există nivele de zgomot de până la 100dB(A) pentru intervale scurte de timp.

În vederea reducerii nivelului de zgomot și vibrații se impune menținerea drumurilor de acces în bună stare prin întreținerea lor permanentă și folosirea de utilaje moderne, prevăzute cu sisteme performante de diminuare a zgomotului. Fiind o activitate limitată ca durată, având în vedere și caracteristicile proiectului analizat, efectul implementării PP asupra factorilor de mediu și al populației, din punct de vedere al zgomotului și vibrațiilor, poate fi considerat nesemnificativ.

2.6.3. Emisii în apa supraterană sau subterană

În timpul implementării proiectului pot să apară doar emisii accidentale în apă supraterană, emisii generate de poluare accidentale cu combustibili sau lubrifianți de la echipamentele utilizate, care pot fi spălate de ploaie. Respectarea tuturor măsurilor de protecție a mediului și de securitate a muncii, a celor mai noi tehnici și tehnologii utilizate în construcții pot înlătura această amenințare în totalitate.

2.6.4. Gestiunea deșeurilor

Implementarea proiectului poate genera unele tipuri de deșuri, astfel:

- deșuri asimilabile menajere

În perioada de exploatare a investiției, prin specificul său, nu se vor genera deșuri.

2.7. Cerințele legate de utilizarea terenului, necesare pentru executia proiectului

Prin proiect se propun lucrări de reconstrucție ecologică forestieră pe terenuri degradate. Prin proiect se intervine asupra funcțiunii actuale a terenului, bonitatea acestuia crescând de la neproductiv-pășune la plantatie forestiera.

2.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus

Prin implementarea proiectului se creează locuri de muncă, cu regim temporar, fiind necesare deci servicii de evaluare a impactului asupra mediului, servicii de recrutare de personal silvic specializat, servicii de achiziție materiale, servicii de executare lucrări forestiere de împadurire și întreținere plantații, servicii de pază, servicii de gestionare deșuri menajere pe perioada implementării proiectului și alte servicii conexe.

2.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și esalonarea perioadei de implementare

Nu este cazul. În principiu, un astfel de proiect nu presupune o durată de standard de funcționare, cu atât mai puțin nu sunt necesare măsuri privind momentul dezafectării proiectului.

2.10. Activitati care vor fi generate ca rezultat al implementarii proiectului

În aceasta faza, implementarea planului propus genereaza activitati de cercetare – proiectare. In fazele urmatoare vor fi generate:

- activitati de executare lucrari forestiere de impadurire si intretinere plantatii
- activitati de monitorizare a impactului asupra biodiversitatii/mediului in zona;
- activitati de intretinere si paza

2.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului

Prin proiect se propun lucrari de reconstructie ecologica pe terenuri cu eroziune in suprafata de intensitate moderata, cu suprafata totala de 68,90 ha.

Pentru executia acestor lucrari sunt necesare efectuarea mai multor procese tehnologice, privind:

- pregătirea solului

Având în vedere condițiile dificile de instalare a vegetației forestiere (teren degradat prin eroziune în suprafață, cu insolație puternică în timpul verii, etc.), lucrările de pregătire a solului au o importanță deosebită. Pregătirea solului constă în arătură pe întreaga suprafață, urmată de discuire și de plantarea efectivă a puietilor în gropi obișnuite de 30x30x30 cm. Între terasele existente se vor amplasa un nou rând de terase simple, nesprijinite pe care plantarea puietilor se va executa tot în gropi obișnuite de 30x30x30 cm.

- tehnica de împădurire - instalarea vegetației forestiere prin plantare

Pentru plantații se vor folosi 5000 puieti/ha, iar schema de plantare va fi de 2,0x1,0 m.

În tipul stațional 1 (u.s. 1, 2 și 3), plantarea puietilor se va executa în gropi obișnuite de 30x30x30 cm, după executarea teraselor nesprijinite late de 0,75 cm. Schema de plantare adoptată este cea în rânduri, primele două rânduri cu cer, al doilea rând cu tei argintiu și al treilea rând cu jugastru plus arbust, ș.a.m.d. Plantațiile se vor executa cu o desime de 5000 puieti/ha. Pentru plantare sunt necesari un număr de 344,5 mii puieti din care 172,5 mii puieti de cer, 86,0 mii puieti de tei argintiu și 43,0 mii puieti de jugastru și 43,0 mii puieti de păducel (lemn câinesc sau corn), pe o suprafață de 68,9 ha.

S-a adoptat un număr mai mare de specii în compoziția de împădurire pentru a crește biodiversitatea, rezistența arboretului la impactul cu factorii biotici și abiotici dăunători și implicit la mărirea stabilității acestora. După cum se vede din formula de împădurire pe lângă specia de bază (cer) se vor folosi și specii de amestec (jugastru) și specii de ajutor (păducel, lemn câinesc, corn).

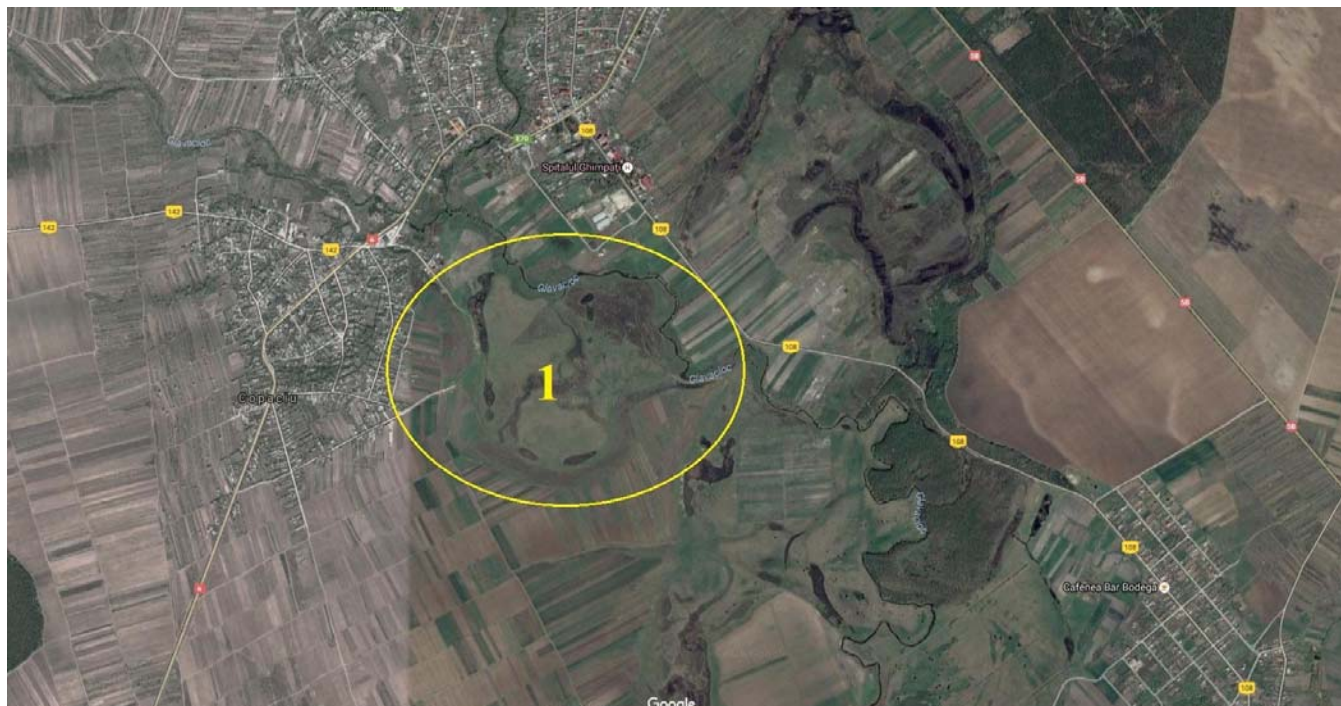
Dupa finalizarea lucrarilor sunt necesare urmatoarele lucrari:

- intreținerea plantațiilor, care constau in:
 - completări – 20% în primul an de la crearea culturii forestiere și 10% în al doilea an de la crearea culturii; mobilizările vor fi realizate manual;
 - pentru controlul anual al împăduririlor, se vor executa și materializa un număr de 275 piețe de probă (fiecare de 100 mp);
 - protejarea puietilor de foioase împotriva vătămărilor produse de vanat (pașunat) prin aplicarea de substante repelente CERVACOL EXTRA (produs natural cu rol de protectie a mediului) in primii 3 ani;

- protejarea puiștilor împotriva roaderilor la rădăcină de către cărăbuși se face prin tratarea gropilor cu ENDOSIL aferent plantărilor și completărilor;
- protejarea puiștilor de cer împotriva fâinării cu TILT.
- protejarea și amenajarea perimetrului
 - confecționare și plantare borne (11 bucăți);
 - protecția perimetrului de ameliorare se va face prin împrejmuire cu gard din sârmă ghimpată galvanizată pe pari de lemn, cu lungimea totală de 11,5 km;
 - paza perimetrului va fi asigurată de un paznic, pe toată durata implementării proiectului, până la închiderea stării de masiv (5 ani).

2.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus

Astfel, se impune respectarea stricta a reglementarilor in ceea ce priveste aceste zone protejate si evaluarea proiectelor propuse a se desfasura in imediata lor apropiere pentru reducerea impactului asupra speciilor si /sau habitatelor protejate.

3. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

3.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar din zona proiectului propus

Prin proiect se propune reconstrucția ecologică a unor terenuri ce însumează 68,9 ha, din care o suprafață totală de 30,2 ha se suprapune peste aria protejată de interes comunitar **ROSPA0146 Valea Câlniștei** - parcelele 1 (9,4 ha) și 2 (20,8 ha).

Conform formularului standard aria protejată de interes comunitar ROSPA0146 Valea Câlniștei se prezintă astfel:

1. IDENTIFICAREA SITULUI

- 1.1. Tip: J
- 1.2. Codul sitului: *ROSPA 0146*
- 1.3. Data completării: *01.2011*
- 1.4. Data actualizării: *01.2011*
- 1.5. Legături cu alte situri Natura 2000: *ROSCI0043 Comana*
- 1.6. Responsabili: *Grupul de lucru Natura2000*
- 1.7. Numele sitului: *Valea Câlniștei*

2. LOCALIZAREA SITULUI

2.1. Coordonatele sitului

Latitudine: N 44° 7' 24"

Longitudine: E 25° 42' 35"

2.2. Suprafața sitului (ha) - 2.538

2.3. Lungimea sitului (km): -

2.4. Altitudinea (m):

<i>Min.</i>	<i>Max.</i>	<i>Med.</i>
47	91	66

2.5. Regiuni administrative:

<i>NUTS</i>	<i>%</i>	<i>Numele județului</i>
RO034	85	Giurgiu
RO037	15	Teleorman

3. SPECII DE PĂȘĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC

<i>Cod</i>	<i>Specie</i>	<i>Populație</i>	<i>Rezidenta</i>	<i>Cuibărit</i>	<i>Iernat</i>	<i>Pasaj</i>	<i>Sit Pop.</i>	<i>Conserv.</i>	<i>Izolare</i>	<i>Global</i>
A026	<i>Egretta garzetta</i>			>20 p			C	B	C	B
A024	<i>Ardeola ralloides</i>			2-5 p			C	B	C	B
A023	<i>Nycticorax nycticorax</i>			>20 p			C	B	C	B
A060	<i>Aythya nyroca</i>			20-30 p			C	B	C	B
A231	<i>Coracias garrulus</i>			15-25 p			C	B	C	B
A196	<i>Chlidonias hybridus</i>			>30 p			C	B	C	B
A255	<i>Anthus campestris</i>			100-200 p			C	B	C	B
A379	<i>Emberiza hortulana</i>			100-200 p			C	B	C	B
A338	<i>Lanius collurio</i>			100-200 p			D			

4. DESCRIEREA SITULUI

4.1. Caracteristici generale ale sitului

Cod	%	CLC	Clase de habitate
N06	20	511, 512	Râuri, lacuri
N07	26	411, 412	Mlaștini, turbării

N12	16	231	Culturi (teren arabil)
N14	16	231	Pasuni
N15	4	242, 243	Alte terenuri arabile
N16	18	311	Păduri de foioase

4.2. Alte caracteristici ale sitului:

Situl se încadrează în regiunea biogeografică continentală. Situl cuprinde valea Pârâului Câlniștea și a afluenților săi dintre localitatea Drăgănești-Vlașca în extremitatea vestică și Bila în cea estică. Cuprinde în principal zone umede, pajiști, terenuri agricole și corpuri de pădure. Se remarcă enclavele forestiere din foștii codri ai Deliormanului și pădurile de luncă din lungul Câlniștei și al afluenților. Climatul este de tip temperat-continental cu accente continentale din est.

4.3. Calitate și importanță:

Zonă importantă pentru speciile de păsări acvatice, în special pentru efectivele cuibăritoare de *Aythya nyroca*. Zonele agricole și corpurile de pădure din perimetrul sitului sunt importante pentru efectivele cuibăritoare de *Coracias garrulus* și *Emberiza hortulana*.

4.4. Vulnerabilitate:

Agricultura intensivă, chimizarea excesivă, extinderea suprafețelor modificate antropice, schimbarea habitatului semi-natural (pășuni), poluarea cursurilor de apă, desecarea zonelor umede, defrișarea zonelor împădurite, deranjul în perioada de cuibărire a speciilor calificante sau importante pentru sit.

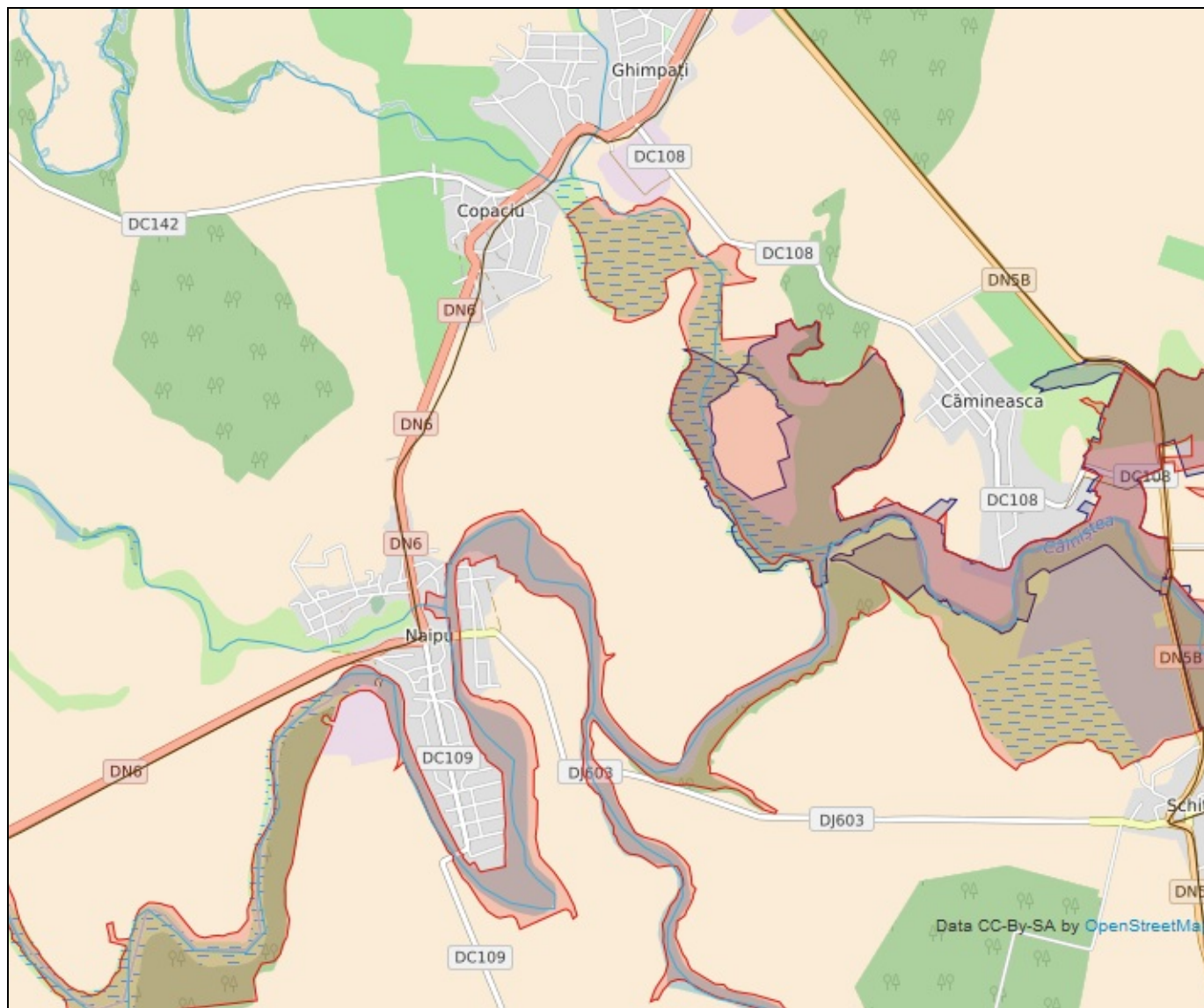
5. ACTIVITAȚILE ANTROPICE ȘI EFECTELE LOR ÎN SIT ȘI ÎN VECINATATE

5.1. Managementul sitului

Nu există structură de administrare.

5.2. Planuri de management ale sitului:

Nu există planuri de management

Legătura proiectului propus cu managementul conservării ariei naturale protejate

Precizăm că proiectul propus, analizat are legătură directă cu managementul conservării ariei naturale protejate, fiind un factor potential de creștere a biodiversității la nivelul sitului menționat.

Impactul potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar

Scopul proiectului de reconstrucție ecologică forestieră îl constituie:

- îmbunătățirea calității mediului prin extinderea suprafeței împădurite la nivel național;
- menținerea biodiversității și dezvoltarea continuă a funcțiilor ecologice și sociale ale pădurilor;

- protecția solului, diminuarea intensității proceselor de degradare a terenurilor și ameliorarea progresivă a capacității de producție a acestora sub efectul direct al culturilor forestiere;
- refacerea echilibrului hidrologic;
- combaterea schimbărilor climatice prin diminuarea efectelor secetei și limitarea deșertificării;
- asigurarea standardelor de sănătate a populației și protecția colectivităților umane împotriva factorilor dăunători, naturali și antropici;
- îmbunătățirea aspectului peisagistic.

Impactul proiectului analizat asupra ariei protejate **ROSPA0146 Valea Câlniștei** este pozitiv, asigurându-se integritatea ariei având în vedere ca:

- nu se reduce suprafața habitatului și nici a numărului de specii de interes comunitar;
- nu duce la fragmentarea habitatului de interes comunitar;
- nu produce modificări funcționale ale ariei protejate;
- nu are impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate;
- va duce la creșterea biodiversității la nivelul sitului de importanță avifaunistică.

Pentru a nu afecta integritatea sitului și a vecinătăților acestuia, precum și speciile de interes comunitar sau național, vor fi implementate *obligatoriu următoarele măsuri de conservare*:

- lucrările de execuție se vor realiza în afara perioadei de cuibărire a pasărilor.
- se vor respecta de asemenea și celelalte măsuri și condiții impuse prin avizul custozilor ROSPA0146.
- evitarea afectării de către infrastructura temporară creată în perioada de construcție a habitatelor naturale sau seminaturale din incinta rezervațiilor;
- evitarea deversărilor de combustibil și de alte materiale volatile pe sol;
- evitarea distrugerii vegetației și a habitatelor în zonele limitrofe;
- prevenirea alterării sistemelor naturale de drenare.

3.2. Date despre prezenta, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a PP

3.2.1. Avifauna din zona de interes

În urma observațiilor din teren și a consultării literaturii de specialitate, s-a întocmit o listă de specii de păsări pentru întreaga perioadă a anului, așa cum se poate observa în tabelul următor.

Zona de studiu face parte din ecosistemul de stepă. Prezentăm în continuare avifauna caracteristică acestui habitat.

În condițiile deficitului de umiditate din sud-estul României, în holocen, s-a format în această zonă o stepă tipică, ca o prelungire spre vest și sud-vest a stepler euro-cazahe (pontice). Suprafața inițială a stepei s-a lărgit continuu în sud-estul țării (Bărăgan, sud-estul Moldovei și în Dobrogea), ca și în majoritatea câmpiilor, paralel cu defrișările

masive, efectuate în ultimii 500 de ani. Locul asociațiilor naturale de stepă l-au luat culturile agricole. Condițiile climatice din stepa propriu-zisă se caracterizează prin veri foarte călduroase, cu o perioadă de secetă bine marcată și prin ierni reci.

Un număr de 17 specii sunt tipice pentru acest ecosistem:

- Specii de origine geografică Auro-cazahă și Aralo-caspică:
 - *Circus macrourus*
 - *Circus pygargus*
 - *Perdix perdix*
 - *Otis tarda*
 - *Otis tetrax*
 - *Burhinus oediconemus*
 - *Melanocorypha calandra*
 - *Miliaria calandra*
 - *Emberiza hortulana*

- Specii de origine geografică Transpaleartică:
 - *Calandrella cinerea*
 - *Galerida cristata*
 - *Alauda arvensis*
 - *Anthus campestris*

- Specii de origine Europeană:
 - *Saxicola rubetra*
 - *Saxicola torquata*
 - *Motacilla flava*

- Specii Cosmopolite:
 - *Coturnix coturnix*

Numărul redus de specii tipice indică o faună săracă și strict specializată.

Desigur, pe lângă aceste specii tipice, aici se pot întâlni și numeroase alte specii accesorii, în funcție de condițiile locale.

Avifauna de stepă s-a format relativ recent (în holocen), odată cu penetrația stepelor pontice în sud-estul României. Apoi s-a extins mult, odată cu expansiunea agriculturii. Dezvoltarea accelerată a agriculturii, mai ales în ultimii 100 de ani, are doua efecte contrare: pe de o parte a lărgit mult arealul avifaunei stepice în ansamblu, iar pe de alta a dus la reducerea arealelor unor specii tipice, care nu s-au putut adapta la habitatele formate de vastele monoculturi ale agriculturii moderne. Astfel, procesul de expansiune s-a realizat pe seama speciilor *Coturnix coturnix*, *Galerida cristata*, *Emberiza hortulana* și *Alauda arvensis*. În același timp sunt în regresie speciile: *Otis tarda*, *Otis tetrax* și *Burhinus oediconemus* (Cătuneanu, I., I., Korodi Gal, I., Munteanu, D., Pașcovschi, S., Vespremeanu, E. 1978. Fauna R.S.R., *Aves (Păsări)*, Vol. XV, Fascicula 1, Editura Academiei R.S.R., București, p. 179-180).

Dintre aceste specii tipice, doar o parte dintre ele se mai pot întâlni pe câmpiile cultivate din România și în zona de studiu.

Speciile de păsări observate în zona comunei Ghimpați în 2016

Nr. crt.	Specia	Nume românesc	Familia	Ordinul
1	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	Corcodel mic	Podicipedidae	Podicipediformes
2	<i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>	Cormoran mare	Phalacrocoracidae	Pelecaniformes
3	<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>	Cormoran mic	Phalacrocoracidae	Pelecaniformes
4	<i>Nycticorax nycticorax</i>	Stârc de noapte	Ardeidae	Ciconiiformes
5	<i>Casmerodius albus</i>	Egretă mare	Ardeidae	Ciconiiformes
6	<i>Egretta garzetta</i>	Egretă mică		
7	<i>Ardea cinerea</i>	Stârc cenușiu		
8	<i>Ardea purpurea</i>	Stârc roșu	Ardeidae	Ciconiiformes
9	<i>Ardeola ralloides</i>	Stârc galben	Ardeidae	Ciconiiformes
10	<i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă	Ciconiidae	Ciconiiformes
11	<i>Cygnus olor</i>	Lebădă de vară	Anatidae	Anseriformes
12	<i>Anser anser</i>	Gâscă de vară		
13	<i>Anser albifrons</i>	Gârliță mare		
14	<i>Aythya nyroca</i>	Rață roșie		
15	<i>Aythya ferina</i>	Rață cu cap castaniu		
16	<i>Anas platyrhynchos</i>	Rață mare		
17	<i>Anas querquedula</i>	Rață cârâitoare	Anatidae	Anseriformes
18	<i>Circus aeruginosus</i>	Herete de stof	Accipitridae	Falconiformes
19	<i>Circus pygargus</i>	Herete sur		

20	<i>Buteo buteo</i>	Șorecar comun		
21	<i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică	Accipitridae	Falconiformes
22	<i>Falco tinnunculus</i>	Vânturel roșu	Falconidae	Falconiformes
23	<i>Falco vespertinus</i>	Vânturel de seară	Falconidae	Falconiformes
24	<i>Falco subbuteo</i>	Șoimul rândunelelor	Falconidae	Falconiformes
25	<i>Charadrius dubius</i>	Prundăraș gulerat mic	Charadriidae	Charadriiformes
26	<i>Vanellus vanellus</i>	Nagăț	Charadriidae	Charadriiformes
27	<i>Tringa totanus</i>	Fluierar cu picioare roșii	Scolopacidae	Charadriiformes
28	<i>Tringa ochropus</i>	Fluierar de zăvoi	Scolopacidae	Charadriiformes
29	<i>Larus ridibundus</i>	Pescăruș răsător	Laridae	Charadriiformes
30	<i>Larus cachinnans (michahellis)</i>	Pescăruș argintiu		
31	<i>Chlidonias hybridus</i>	Chirighiță cu obraji albi	Sternidae	Charadriiformes
32	<i>Perdix perdix</i>	Potârniche	Phasianidae	Galliformes
33	<i>Coturnix coturnix</i>	Prepeliță	Phasianidae	Galliformes
34	<i>Phasianus colchicus</i>	Fazan	Phasianidae	Galliformes
35	<i>Cuculus canorus</i>	Cuc	Cuculidae	Cuculiformes
36	<i>Streptopelia decaocto</i>	Guguștiuc	Columbidae	Columbiformes
37	<i>Upupa epops</i>	Pupăză	Upupidae	Coraciiformes
38	<i>Merops apiaster</i>	Prigorie	Meropidae	Coraciiformes
39	<i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă	Coraciidae	Coraciiformes
40	<i>Dendrocopos syriacus</i>	Ciocănitoare de grădină	Picidae	Piciformes
41	<i>Melanocorypha calandra</i>	Ciocârlie de bărgan	Alaudidae	Passeriformes
42	<i>Galerida cristata</i>	Ciocârlan		
43	<i>Alauda arvensis</i>	Ciocârlie de câmp	Alaudidae	
44	<i>Motacilla alba</i>	Codobatură albă	Motacillidae	
45	<i>Motacilla flava flava</i>	Codobatură galbenă	Motacillidae	
46	<i>Anthus campestris</i>	Fâsă de câmp	Motacillidae	
47	<i>Hirundo rustica</i>	Rândunică	Hirundinidae	
48	<i>Delichon urbica</i>	Lăstun de casă	Hirundinidae	
49	<i>Riparia riparia</i>	Lăstun de mal	Hirundinidae	
50	<i>Erithacus rubecula</i>	Măcăleandru	Turdidae	

51	<i>Saxicola rubetra</i>	Mărăcinar mare	Turdidae	
52	<i>Turdus merula</i>	Mierlă	Turdidae	
53	<i>Oenanthe oenanthe</i>	Pietrar sur	Turdidae	
54	<i>Lanius collurio</i>	Sfrâncioc roșiatic	Laniidae	
55	<i>Lanius minor</i>	Sfrâncioc mic	Laniidae	
56	<i>Sylvia communis</i>	Silvie de câmpie	Sylviidae	
57	<i>Sylvia atricapilla</i>	Silvie cu cap negru	Sylviidae	
58	<i>Phylloscopus collybita</i>	Pitulice mică	Sylviidae	
59	<i>Phylloscopus trochilus</i>	Pitulice fluierătoare	Sylviidae	
60	<i>Parus major</i>	Pițigoi mare	Paridae	
61	<i>Parus caeruleus</i>	Pițigoi albastru	Paridae	
62	<i>Sturnus vulgaris</i>	Graur	Sturnidae	
63	<i>Pica pica</i>	Coțofană	Corvidae	
64	<i>Corvus monedula</i>	Stăncuță		
65	<i>Corvus frugilegus</i>	Cioară de semănătură		
66	<i>Corvus corone cornix</i>	Cioară grivă		
67	<i>Passer domesticus</i>	Vrabie de casă		
68	<i>Passer montanus</i>	Vrabie de câmp		
69	<i>Fringilla coelebs</i>	Cinteză		
70	<i>Caeduelis carduelis</i>	Sticlete		
71	<i>Carduelis chloris</i>	Florinte		
72	<i>Carduelis cannabina</i>	Cânepar		
73	<i>Emberiza hortulana</i>	Presură de grădină	Emberizidae	
74	<i>Miliaria calandra</i>	Presură sură	Emberizidae	

Au fost identificate 74 de specii de păsări. Speciile subliniate (bold) sunt prezente pe Anexa I a Directivei Păsări – 79/409 EEC (de specii).

Principalele specii cuibăritoare din locație și din jurul acesteia sunt fazanul, prepelița, potârnichea, ciocârlia de câmp, ciocârlia de bărgan, fâsa de câmp, codobatura galbenă și presura sură. Culturile agricole sunt dominate numeric de ciocârlia de bărgan (*Melanocorypha calandra*).

Menționăm că practic toate speciile menționate mai sus preferă pentru cuibărit culturile agricole din jurul locației.

Speciile acvatice, stârci, egrete și rațe sălbatice au puține locuri de cuibărit în zonă, ariile acoperite cu stuf sunt relativ reduse, iar impactul antropic este destul de mare (în special cel produs de turmele de oi și capre, însoțite de câinii nelipsiți).

Iarna, numărul de specii este foarte redus, se pot întâlni în special stoluri de corvidae (specii de ciori), ciocârlii de bărăgan, fringilidae (sticleți, florinți, cânepari, cinteze) și presuri. Toate aceste specii colindă împreună în zonele de câmpie, putând fi găsite în tot Bărăganul.

Specii prezente în formularul SPA0146 Valea Câlniștei:

Egretta garzetta – Specie comună, dar nu are locuri bune de cuibărit în zonă. Se poate întâlni tot timpul anului, dar nu este numeroasă.

Ardeolla ralloides – Cuibărește în puține exemplare. Prezentă vara și în migrație.

Nyctycorax nyctycorax – Cuibărește ocazional. Prezență comună, dar nu foarte numeros.

Aythya nyroca - Cuibărește în puține exemplare. Prezentă vara și în migrație.

Coracias garrulus – Oaspete de vară, cuibărește.

Chlydonias hybridus – Cuibărește ocazional. Specie comună în toate zonele umede din sud-estul României.

Anthus campestris – Nu prea numeroasă, cuibărește frecvent în zonă. Oaspete de vară.

Emberiza hortulana – Comună în tot sud-estul României. Cuibărește.

Lanius collurio – Specie comună în zona studiată. Cuibărește.

Plantarea speciilor de arbori propuse este cu siguranță benefică pentru majoritatea speciilor de păsări care trăiesc aici. Speciile acvatice nu sunt afectate deoarece împădurirea nu se face pe malul râului. Zona care se va împăduri nu este folosită de păsările de stepă deoarece este o pășune degradată care nu poate să le ofere hrană și nici locuri de cuibărit. Păsări ca sfrânciocii, cintezele, sticleții, florinții, presurile vor folosi cu siguranță noul ecosistem creat. La fel și păsările răpitoare.

Pentru avifaună, această reconstrucție forestieră nu poate să fie decât benefică. Sunt create noi locuri de adăpost și de hrănire.

3.2.2. Mamifere din zona de interes

Specii de mamifere observate în zona localității Ghimpați

Nr. crt.	Specie - Denumire stiintifica	Observatii	Ordin
1	<i>Mus musculus</i>	Observatie directa	Rodentia
2	<i>Mus spicilegus</i>	Mișune	Rodentia
3	<i>Microtus arvalis</i>	Observatie directa	Rodentia
4	<i>Spalax leucodon</i>	Mușuroaie	Rodentia
5	<i>Erinaceus europaeus</i>	Observatie directa	Insectivora

6	<i>Talpa europaea</i>	Mușuroaie	Insectivora
7	<i>Lepus europaeus</i>	Observatie directa	Lagomorpha
8	<i>Capreolus capreolus</i>	Observatie directa	Arctiodactyla
9	<i>Vulpes vulpes</i>	Observatie directa	Carnivora

În zona de studiu au fost observate 9 specii de mamifere, dar nici o specie de interes comunitar.

Toate speciile terestre sau amfibii identificate sunt comune ecosistemelor din zona studiată.

Analiza preliminară, arată faptul că rozătoarele domină fauna de mamifere; este bine știut faptul că, într-un ecosistem micromamifere sunt cele mai abundente, și de cele mai multe ori domină la nivel specific. Acest lucru este benefic pentru prădători (ordinul Carnivora), care au acces la o sursă abundentă și variată de hrană. Iepurii și unghulatele (căprioare) sunt cel mai slab reprezentate, aspect datorat și presiunii antropice îndelungate.

Speciile observate sunt rezistente la impactul antropic, fiind întâlnite, de multe ori, în apropierea localităților.

Impactul asupra acestui grup, vine în principal din partea braconajului, a agriculturii intensive (prin utilizarea pe scară largă a fertilizatorilor și pesticidelor), a incendiilor necontrolate și a câinilor fără stăpân.

3.2.3. Amfibieni în zona de interes

În perioada de studiu și în urma studiului literaturii de specialitate, a fost întocmită următoarea listă de specii de amfibieni:

Specii de amfibieni observate în zona localității Ghimpați

Denumire științifică	Denumire populară	Statut de conservare conform Legii 49/2011	Observații
<i>Bufo viridis</i>	Broasca raioasă verde	Anexa 4a ¹	Observații directe
<i>Rana kl. esculenta</i>	Broasca verde	Anexa 5a ²	Observații directe

Se poate afirma că speciile de amfibieni sunt comune. Specia *Bufo viridis* este legată de zonele umede numai în perioada reproducerii, când depune panta.

Având în vedere aceste aspecte considerăm că impactul asupra acestui grup faunistic este nesemnificativ.

3.2.4. Reptile în zona de interes

În perioada de studiu a fost întocmită următoarea listă de specii de reptile:

Specii de reptile observate în zona localității Ghimpați

¹ Anexa 4^A: Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă.

² Anexa 5^A: Specii de interes comunitar. Specii de plante și animale de interes comunitar, cu excepția speciilor de păsări, a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management

Denumire stiintifica	Denumire populara	Statut de conservare conform Legea 49/2011	Observatii
<i>Podarcis taurica</i>	Soparla de iarba	Anexa 4a	Observatii directe
<i>Natrix natrix</i>	Sarpe de casa		Observatii directe
<i>Natrix tesellata</i>	Sarpe de apa	Anexa 4 ^a	Bibliografie (http://herpetolife.ro/)

Aceste specii sunt comune in aceste tipuri de habitate. Șopârla de iarbă este o specie terestră, iar șerpii preferă zonele umede.

Avand in vedere aceste aspecte consideram ca impactul asupra acestui grup faunistic este nesemnificativ.

3.2.5. Flora si vegetatia zonei analizate

Pentru identificarea si cartarea elementelor de flora au fost efectuate deplasari in zona. Au fost parcurse transecte pe parcursul carora s-a alcatuit lista speciilor de plante.

Nomenclatura speciilor inventariate este în concordanță cu lucrarea Plante Vasculare din Romania (Sarbu, Stefan si Oprea 2013). Lista speciilor de plante identificate este prezentata in continuare.

Proiectul propus va fi implementat in trei zone, in arealul administrat de Comuna Ghimpati, judetul Giurgiu, una din zone fiind amplasata la extremitatea estica a localitatii Copaciu, celelalte 2 zone fiind amplasate in imediata vecinatate a localitatii Naipu, la nord-est, respectiv sud-est de aceasta localitate. Zona analizata se afla in ROSPA 0146 Valea Calnistei. Proiectul are in vedere impadurirea versantilor terasati ai vail Calnistei din cele trei zone analizate. In momentul de fata zona analizata este intr-o stare avansata de degradare, fiind acoperita de vegetatie seminaturala, dominante fiind specii de plante cu valoare furajera scazuta, unele dintre ele indicatoare de pajisti degradate (ex. iarba barboasa – *Botriochloa ischaemum*).

Zona 1 - la est de localitatea Copaciu, este o zona degradata, suprapasunata, versantii terasati fiind dominati de *Botriochloa ischaemum*, in timp ce vegetatia de pe fundul vail este dominata de *Cynodon dactylon*, o buruiana de carantina fitosanitara. De asemenea, de-a lungul Glavaciocului intalnim o vegetatie higrofila, dominata de *Typha angustifolia*.

Zona nr 3 - este zona cu cea mai mare bogatie specifica dintre zonele analizate in cadrul acestui proiect. Din pacate speciile identificate in partea din imediata vecinatate a vetrei satului sunt reprezentate de specii ruderales native si adventive, nitrofile mare parte din ele, , probabil datorita resturilor menajere si zootehnice abandonate aici.

Zona analizata la est de localitatea Copaciu: *ROSPA0146 Valea Calnistei*,
Zona analizata (sursa Google Earth)

Imagine de pe amplasamentul Zonei 1

Zonele analizate la sud-est si nord-est de localitatea Naipu: *ROSPA0146 Valea Calnistei*,
Zona analizata (sursa Google Earth)

Imagine de pe amplasamentul zonei 3 cu terase acoperite de boz si cucuta

Zona nr. 2 este și ea caracterizată de o diversitate specifică redusă, fiind suprapășunată, vegetația teraselor fiind dominată și aici de *Botriochloa ischaemum*, specie indicatoare de pajiști degradate.

Terase dominate de iarba barboasă în zona 2

Studiul materialelor bibliografice și deplasările în teren au dus la alcătuirea unei liste privind habitatele identificate în zona analizată, acestea fiind reprezentate pentru zona terestră de habitate caracteristice zonelor antropizate, fără valoare conservativă. Malul lacului este ocupat de un habitat cu valoare conservativă redusă. Conform manualului "Habitatele din România" (Doniță și colab, 2005) habitatele identificate sunt :

- **Pajiști ponto-balcanice de *Botriochloa ischaemum* și *Festuca valesiaca* – cod R3415** - tip de habitat cu valoare conservativă redusă ;
- **Comunități antropice cu *Onopordon acanthium*, *Carduus nutans* și *Centaurea calcitrapa* – cod R8702** – buruienișuri fără valoare conservativă prezente la marginea localităților, la marginea drumurilor de pământ și în zonele de pârloagă ;
- **Comunități antropice cu *Agropyron repens*, *Arctium lappa*, *Artemisia annua* și *Ballota nigra* – cod R8703** – tip de habitat fără valoare conservativă, prezent la marginea drumurilor ;
- **Comunități antropice cu *Polygonum aviculare*, *Lolium perenne*, *Sclerochloa dura* și *Plantago major* – cod R8704** - habitat prezent de asemeni la marginea drumurilor de pământ;
- **Comunități danubiene cu *Phragmites australis* și *Schoenoplectus lacustris* – cod R5309** – habitat cu valoare conservativă moderată;

Listele de specii identificate, pe locatii, de la nord la sud:

Lot 1 Copaciu

Specia	Familia	Sozologie	Fenologie	Statut	Observatii
<i>Achillea millefolium</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Agrimonia eupatoria</i>	Rosaceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Ailanthus altissima</i>	Simaroubaceae	spor	V-VI	inv	
<i>Amaranthus retroflexus</i>	Amaranthaceae	f frecv	VII-X	rud si seg	
<i>Botriochloa ischaemum</i>	Poaceae	frecv	VII-X		
<i>Bromus sterilis</i>	Poaceae	frecv	V-VI		
<i>Centaurea scabiosa</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII		
<i>Cichorium intybus</i>	Asteraceae	f frecv	VII-IX	rud	
<i>Cirsium arvense</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Cirsium vulgare</i>	Asteraceae	frecv	VII-X	rud	
<i>Crataegus monogyna</i>	Rosaceae	frecv	V-VI		
<i>Cynodon dactylon</i>	Poaceae	f frecv	VI-VIII	rud	
<i>Daucus carota</i> ssp. <i>carota</i>	Apiaceae	frecv	VI-IX	rud	
<i>Erigeron annuus</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	adv	
<i>Fragaria viridis</i>	Rosaceae	frecv	V-VI		
<i>Lactuca viminea</i>	Asteraceae	spor	VII-VIII		
<i>Lycopus europaeus</i>	Lamiaceae	frecv	VI-VIII		
<i>Morus alba</i>	Moraceae	spor	V	adv	
<i>Phragmites australis</i>	Poaceae	frecv	VII-IX	rud	
<i>Plantago lanceolata</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud	
<i>Plantago major</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud	
<i>Polygonum aviculare</i>	Polygonaceae	frecv	VI-X	rud	
<i>Prunus cerasifera</i>	Rosaceae	spor	IV-V		
<i>Rosa canina</i>	Rosaceae	frecv	VI-VII	sp.pioniera	
<i>Rumex acetosella</i>	Polygonaceae	frecv	VI-VIII		
<i>Rumex crispus</i>	Polygonaceae	frecv	VII-VIII	rud	
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	Cyperaceae	frecv	VI-VII		

<i>Setaria viridis</i>	Poaceae	frecv	VII-X	rud si seg
<i>Sorghum halepense</i>	Poaceae	frecv	VI-VIII	rud si seg
<i>Taraxacum officinale</i>	Asteraceae	f frecv	IV-VI	rud
<i>Torilis arvensis</i>	Apiaceae	frecv	VI-VIII	rud
<i>Trifolium pratense</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	
<i>Trifolium repens</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	rud
<i>Typha angustifolia</i>	Typhaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Typha latifolia</i>	Typhaceae	frecv	VII-VIII	
<i>Xanthium strumarium</i>	Asteraceae	frecv	VII-IX	adv, rud si seg
<i>Xeranthemum annuum</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	

Lot 3 Naipu

Specia	Familia	Sozologie	Fenologie	Statut	Observatii
<i>Achillea millefolium</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Agrimonia eupatoria</i>	Rosaceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Ailanthus altissima</i>	Simaroubaceae	spor	V-VI	inv	
<i>Amaranthus albus</i>	Amaranthaceae	spor	VII-IX	adv	
<i>Amaranthus retroflexus</i>	Amaranthaceae	f frecv	VII-X	rud si seg	
<i>Arctium lappa</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	rud	
<i>Balota nigra</i>	Lamiaceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Berteroa incana</i>	Brassicaceae	frecv	V-IX	rud	
<i>Botriochloa ischaemum</i>	Poaceae	frecv	VII-X		
<i>Bromus sterilis</i>	Poaceae	frecv	V-VI		
<i>Centaurea scabiosa</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII		
<i>Chenopodium album</i>	Chenopodiaceae	f. frecv	VII-X	rud, seg	
<i>Chondrilla juncea</i>	Asteraceae	frecv	VII-IX	rud	
<i>Cichorium intybus</i>	Asteraceae	f frecv	VII-IX	rud	
<i>Cirsium arvense</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Cirsium vulgare</i>	Asteraceae	frecv	VII-X	rud	
<i>Conium maculatum</i>	Apiaceae	frecv	VI-VII	rud	
<i>Convolvulus arvensis</i>	Convolvulaceae	frecv	V-IX	rud	
<i>Crataegus monogyna</i>	Rosaceae	frecv	V-VI		

<i>Cynodon dactylon</i>	Poaceae	f frecv	VI-VIII	rud
<i>Datura stramonium</i>	Solanaceae	frecv	VI-IX	adv
<i>Daucus carota</i> ssp. <i>carota</i>	Apiaceae	frecv	VI-IX	rud
<i>Erigeron annuus</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	adv
<i>Fragaria viridis</i>	Rosaceae	frecv	V-VI	
<i>Galium humifusum</i>	Rubiaceae	spor	VI-VIII	
<i>Hibiscus trionum</i>	Malvaceae	frecv	VI-VIII	seg si rud
<i>Lactuca saligna</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	rud
<i>Lactuca viminea</i>	Asteraceae	spor	VII-VIII	
<i>Lotus corniculatus</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	
<i>Lycopus europaeus</i>	Lamiaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Lythrum salicaria</i>	Lythraceae	frecv	VI-IX	
<i>Mentha pulegium</i>	Lamiaceae	frecv	VII-IX	
<i>Morus alba</i>	Moraceae	spor	V	adv
<i>Ononis spinosa</i>	Fabaceae	spor	VI-VII	
<i>Onopordon acanthium</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	rud
<i>Phragmites australis</i>	Poaceae	frecv	VII-IX	rud
<i>Plantago lanceolata</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud
<i>Plantago major</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud
<i>Polygonum aviculare</i>	Polygonaceae	frecv	VI-X	rud
<i>Potentilla reptans</i>	Rosaceae	frecv	VI-VIII	rud
<i>Prunus cerasifera</i>	Rosaceae	spor	IV-V	
<i>Prunus spinosa</i>	Rosaceae	frecv	IV-V	
<i>Robinia pseudacacia</i>	Fagaceae	frecv	V-VI	adv naturalizat
<i>Rosa canina</i>	Rosaceae	frecv	VI-VII	sp.pioniera
<i>Rubus caesius</i>	Rosaceae	frecv	V-VI(IX)	rud
<i>Rumex crispus</i>	Polygonaceae	frecv	VII-VIII	rud
<i>Sambucus aebulus</i>	Caprifoliaceae	frecv	VI-VIII	rud
<i>Sanguisorba minor</i>	Rosaceae	frecv	V-VII	
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	Cyperaceae	frecv	VI-VII	

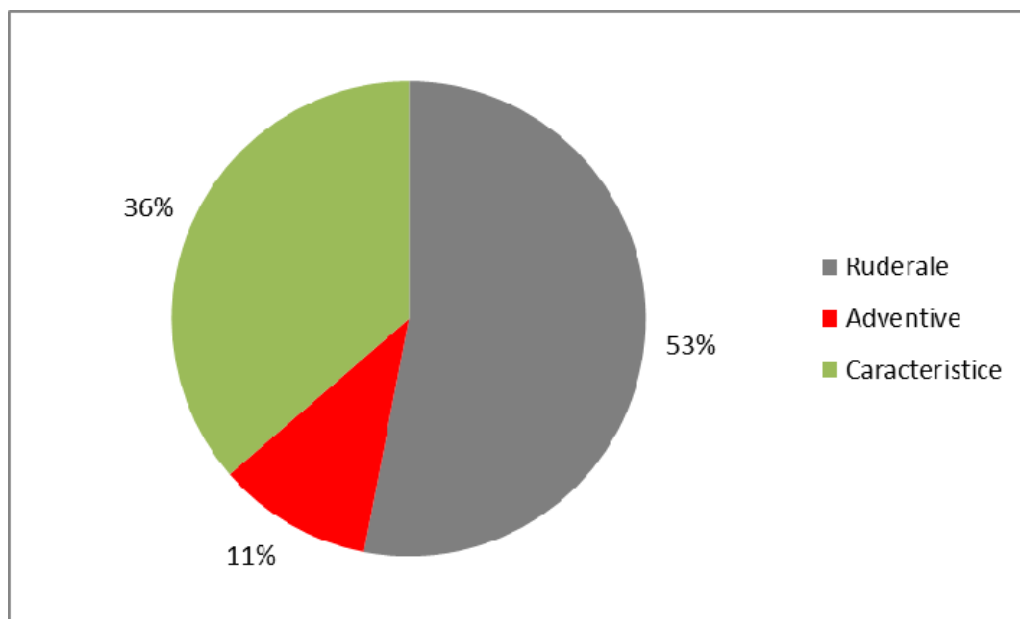
<i>Setaria viridis</i>	Poaceae	frecv	VII-X	rud si seg
<i>Solanum nigrum</i>	Solanaceae	f frecv	VI-X	rud
<i>Sorghum halepense</i>	Poaceae	frecv	VI-VIII	rud si seg
<i>Stellaria media</i>	Caryophyllaceae	frecv	III-X	rud
<i>Tanacetum vulgare</i>	Asteraceae	frecv	VII-IX	rud
<i>Taraxacum officinale</i>	Asteraceae	f frecv	IV-VI	rud
<i>Torilis arvensis</i>	Apiaceae	frecv	VI-VIII	rud
<i>Trifolium pratense</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	
<i>Trifolium repens</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	rud
<i>Typha angustifolia</i>	Typhaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Typha latifolia</i>	Typhaceae	frecv	VII-VIII	
<i>Verbascum phlomoides</i>	Scrophulariaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Vitis vinifera</i>	Vitaceae	spor	V-VI	
<i>Xanthium strumarium</i>	Asteraceae	frecv	VII-IX	adv, rud si seg
<i>Xeranthemum annuum</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	

Lot 2 Naipu

Specia	Familia	Sozologie	Fenologie	Statut	Observatii
<i>Achillea millefolium</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Agrimonia eupatoria</i>	Rosaceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Amaranthus retroflexus</i>	Amaranthaceae	f frecv	VII-X	rud si seg	
<i>Botriochloa ischaemum</i>	Poaceae	frecv	VII-X		
<i>Bromus sterilis</i>	Poaceae	frecv	V-VI		
<i>Centaurea scabiosa</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII		
<i>Cichorium intybus</i>	Asteraceae	f frecv	VII-IX	rud	
<i>Cirsium arvense</i>	Asteraceae	frecv	VI-VIII	rud	
<i>Cirsium vulgare</i>	Asteraceae	frecv	VII-X	rud	
<i>Cynodon dactylon</i>	Poaceae	f frecv	VI-VIII	rud	
<i>Daucus carota</i> ssp. <i>carota</i>	Apiaceae	frecv	VI-IX	rud	
<i>Erigeron annuus</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	adv	

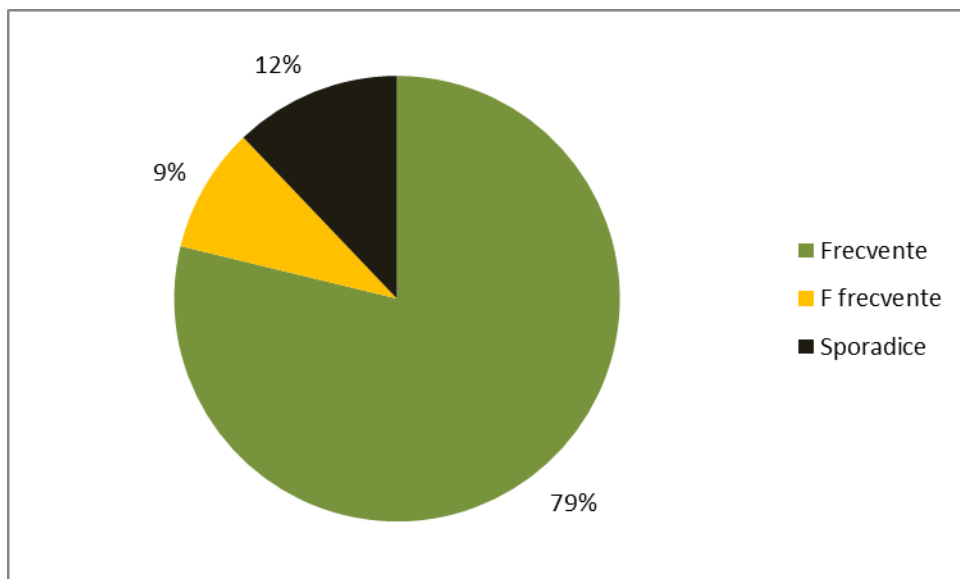
<i>Fragaria viridis</i>	Rosaceae	frecv	V-VI	
<i>Hibiscus trionum</i>	Malvaceae	frecv	VI-VIII	seg si rud
<i>Hordeum murinum</i>	Poaceae	frecv	VI-IX	rud
<i>Lactuca saligna</i>	Asteraceae	frecv	VII-VIII	rud
<i>Lactuca viminea</i>	Asteraceae	spor	VII-VIII	
<i>Lycopus europaeus</i>	Lamiaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Lythrum salicaria</i>	Lythraceae	frecv	VI-IX	
<i>Ononis spinosa</i>	Fabaceae	spor	VI-VII	
<i>Phragmites australis</i>	Poaceae	frecv	VII-IX	rud
<i>Plantago lanceolata</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud
<i>Plantago major</i>	Plantaginaceae	frecv	V-VIII	rud
<i>Polygonum aviculare</i>	Polygonaceae	frecv	VI-X	rud
<i>Rosa canina</i>	Rosaceae	frecv	VI-VII	sp.pioniera
<i>Rumex crispus</i>	Polygonaceae	frecv	VII-VIII	rud
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	Cyperaceae	frecv	VI-VII	
<i>Setaria viridis</i>	Poaceae	frecv	VII-X	rud si seg
<i>Sorghum halepense</i>	Poaceae	frecv	VI-VIII	rud si seg
<i>Taraxacum officinale</i>	Asteraceae	f frecv	IV-VI	rud
<i>Torilis arvensis</i>	Apiaceae	frecv	VI-VIII	rud
<i>Trifolium pratense</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	
<i>Trifolium repens</i>	Fabaceae	frecv	V-IX	rud
<i>Typha angustifolia</i>	Typhaceae	frecv	VI-VIII	
<i>Typha latifolia</i>	Typhaceae	frecv	VII-VIII	
<i>Xanthium strumarium</i>	Asteraceae	frecv	VII-IX	adv, rud si seg

Au fost identificate, in total pentru cele trei locatii, 66 specii de plante, apartinand la 25 de familii. Asa cum vedem in graficul de mai jos, 53 % sunt specii ruderale(35 specii), 11 % adventive (7 specii) iar 24 specii (36%) sunt reprezentate de specii comune, caracteristice zonei analizate.

Statutul speciilor identificate

Analiza zoologica a speciilor identificate in zona analizata, asa cum ne arata graficul de mai jos, prezinta un procent de 79% (52 specii) frecvente, 9% - 6 specii foarte frecvente, 12% - 8 specii care apar in mod sporadic. Nu au fost identificate specii rare.

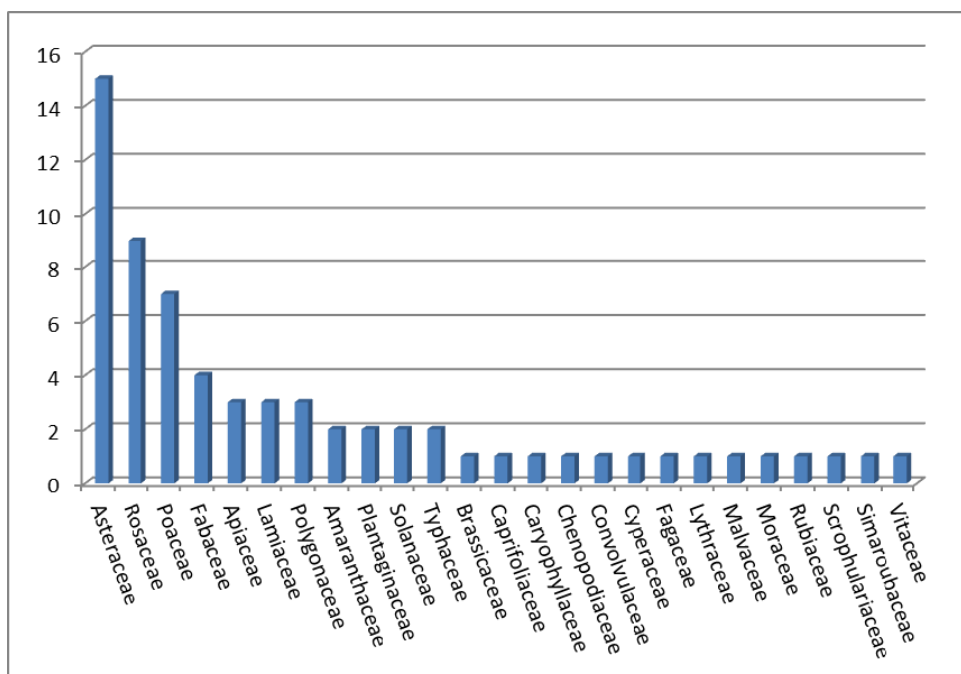

Analiza zoologica a plantelor identificate

Analiza sozologica releva numarul foarte mare de plante comune (frecvente si foarte frecvente), 88% din totalul speciilor identificate, ceea ce denota inca odata dominanta speciilor comune, rezistente la impactul antropic .

Dintre speciile adventive, cenuserul (*Ailanthus altissima*), sturul (*Amaranthus retroflexus*), costreiuul (*Sorghum halepense*) si cornacii (*Xanthium strumarium*) au capacitate de invazivitate ridicata, fiind astfel intr-o continua expansiune in detrimentul speciilor native, majoritatea fiind considerate si buruieni de carantina fitosanitara.

Analiza compozitiei specifice releva faptul ca speciile din familiile Asteraceae domina covorul vegetal cu 15 specii, situatie normala, asteraceele fiind familia de plante cu cel mai mare numar de specii si cea mai raspandita, in special in zona temperata.

Compozitia specifica pe familii

In momentul de fata putem aprecia ca, pentru zonele analizate, impactul in timpul implementarii proiectului se va manifesta in principal asupra speciilor de plante ruderales, specii comune si fara valoare conservativa. Subliniem caracterul benefic al plantatiei forestiere ce urmeaza a fi infiintata, caracter manifestat in principal prin cresterea diversitatii specifice a covorului vegetal. Salutam de asemenea selectia de specii forestiere ce urmeaza a fi plantate, aceasta fiind reprezentata in totalitate de specii native. Recomandam monitorizarea constanta si inlaturarea imediata a speciilor adventive observate in zona plantatiei.

Ca o concluzie in ceea ce priveste flora si vegetatia de pe amplasamentele analizate, data fiind starea accentuata de degradare in care se afla, sustinem aprobarea implementarii proiectului si estimam efecte pozitive si de lunga durata nu numai la nivelul vegetatiei, dar si asupra biodiversitatii din intreaga zona, in general.

3.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Funcțiile ecologice ale speciilor de pasări sunt descrise în **Anexa nr 1**.

În cazul habitatelor identificate, funcția lor ecologică este aceea de fundament pentru întreaga comunitate de organisme vegetale și animale din zonă. Faptul că ecosistemele naturale analizate au valoare conservativă redusă face ca funcția lor esențială să nu fie afectată.

Proiectul propus nu va influența în niciun fel habitatele cu valoare conservativă din ariile protejate analizate în prezentul studiu.

Analiza preliminară, arată faptul că rozătoarele domină fauna de mamifere; este bine știut faptul că, într-un ecosistem micromamifere sunt cele mai abundente, și de cele mai multe ori domină la nivel specific. Acest lucru este benefic pentru prădători (ordinul Carnivora), care au acces la o sursă abundentă și variată de hrană. Iepurii și ungulatele (căprioare și porci) sunt cel mai slab reprezentate, aspect datorat și presiunii antropice îndelungate.

Știut fiind faptul că speciile granivore sau vegetariene ocupă poziția de consumatori primari, în vreme ce cele insectivore sau speciile acvatice care se hrănesc cu nevertebrate sau mici vertebrate (puiet de pește, pești sau amfibieni) sunt definiți drept consumatori secundari, speciile *Podarcis taurica*, *Natrix tessellata*, *Natrix natrix* sau broaștele de lac – *Rana kl. esculenta* pot fi încadrate în categoria consumatorilor secundari. Nevertebratele din zona reprezintă din punct de vedere ecologic consumatori primari, cu excepția araneelor sau a unor insecte pradatoare, care acționează ca și consumatori secundari.

3.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Având în vedere datele analizate, date provenind din materiale bibliografice și din cercetări întreprinse în zona amplasamentului propus, considerăm că statutul de conservare al speciilor de importanță comunitară identificate pe amplasamentul propus este favorabil.

3.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Păsările și date despre biologia acestora sunt prezentate de asemenea în **Anexa 1**.

3.6. Relațiile structurale și functionale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Integritatea ariilor naturale protejate din zonă este dată de buna funcționare dintre toate elementele care compun ecosistemele prezente aici. Dinamica populațională a speciilor, în mod natural, se va menține între anumite limite. Doar în cazul în care apar factori, interni sau externi care să modifice structura calitativă și cantitativă a populațiilor, acestea vor suferi o creștere sau o micșorare a efectivelor.

Din acest motiv monitorizarea permanentă a stării de sănătate a ecosistemelor este necesară pentru a asigura integritatea acestor arii protejate.

Proiectul propus, prin caracteristicile sale nu va influența integritatea ariei naturale de interes comunitar menționată.

3.7. Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar

Obiectivul principal, pentru orice rezervatie naturala, il constituie protecția speciilor și habitatelor. Pentru siturile de importanta comunitara avifaunistica, obiectivul principal de conservare il reprezinta speciile de pasari de importanta comunitara.

3.7.1. Managementul protecției speciilor și habitatelor

Managementul protecției speciilor și habitatelor naturale din perimetrul ariei protejate impune acțiuni al căror efect trebuie să conducă la stoparea declinului diversității biologice, refacerea stării ecologice bune a ecosistemelor și reconstrucția ecologică a unor zone afectate de impactul antropic, inclusiv a incintelor îndiguite.

3.7.2. Stoparea declinului diversității biologice și conservarea patrimoniului natural

Reconstrucția forestieră preconizată contribuie la creșterea diversității biologice.

3.7.3. Menținerea/restaurarea stării ecologice bune a ecosistemelor

Reconstrucția forestieră preconizată contribuie la menținerea stării ecologice bune a ecosistemelor.

3.8. Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar inclusiv evolutii / schimbari ce se pot produce in viitor

Pe amplasamentul propus pentru implementarea proiectului nu au fost identificate habitate de interes comunitar. In ceea ce priveste speciile de interes comunitar identificate, starea lor de conservare poate fi considerata, conform IUCN, ca avand un risc scazut de afectare (LC – least concern). Proiectul propus poate contribui, pentru unele dintre aceste specii, la imbunatatirea starii de conservare. Pentru speciile de pasari de interes comunitar identificate pe amplasamentul studiat, statutul de conservare este prezentat in Anexa nr. 2.

4. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

4.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului

Considerăm că impactul negativ va fi nesemnificativ pentru aria protejată. Din contră, suntem siguri că efectul va fi unul pozitiv asupra biodiversității.

4.1.1. Impact direct si indirect

Impact direct poate fi doar pe perioada plantării arborilor deci un timp foarte scurt. Impactul indirect, ca urmare a împaduririi coastelor degradate, se va manifesta pe o perioada lunga, nedeterminata, fiind cu certitudine un impact pozitiv.

4.1.2. Impact pe termen lung sau scurt

Asa cum am subliniat in paragraful anterior, impactul negativ generat de prezentul proiect poate fi considerat unul pe termen foarte scurt, fiind determinat de desfasurarea operatiunilor de plantare si intretinere.

4.1.3. Impact in faza de constructie, operare si dezafectare

Doar în faza de plantare a arborilor se poate vorbi de un impact, care va fi eliminat total, odată cu această operațiune.

4.1.4. Impact rezidual

Impactul rezidual este reprezentat de impactul pe care il are proiectul propus dupa ce au fost aplicate toate masurile de reducere a impactului. In principiu, niciunul dintre tipurile de impact identificate pentru un proiect nu poate fi eliminat in totalitate, insa masurile de reducere adoptate pot diminua semnificativ efectele negative.

Respectarea tuturor masurilor si tehnologiei de lucru stabilite prin proiectare vor determina reducerea impactului rezidual pana la un nivel ne semnificativ.

4.1.5. Impact cumulativ

Prin beneficiile la adresa biodiversitatii, generate pe termen lung de proiectul analizat, acesta va contribui la reducerea valorii cumulate a impactului negativ manifestat asupra ariei protejate de importanta avifaunistica, impact cumulat produs de toate proiectele dezvoltate in sau in apropierea ariei mentionate.

4.2. EVALUAREA SEMNIFICATIEI IMPACTULUI

4.2.1. Evaluarea impactului PP propus

4.2.1.1. Evaluarea impactului cauzat de proiectul propus, fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului.

Avand in vedere amplasarea proiectului analizat, potentialul impact se poate manifesta cu precadere asupra speciilor de păsări din Situl de Importanta Comunitara ROSPA 0146 Valea Câlniștei.

Evaluarea impactului proiectului propus asupra pasarilor protejate

Denumire stiintifica	Risc de coliziune	Pierdere teritoriu de hranire	Pierdere locuri de cuibarit	Fragmentare habitate	Media
Egretta garzetta	-	-	-	-	-
Ardeola ralloides	-	-	-	-	-
Nycticorax nycticorax	-	-	-	-	-
Aythya nyroca	-	-	-	-	-

Coracias garrulus	-	-	-	-	-
Chlidonias hybridus	-	-	-	-	-
Anthus campestris	-	-	-	-	-
Emberiza hortulana	-	-	-	-	-
Lanius collurio	-	-	-	-	-
EVALUAREA IMPACTULUI					-

Legenda:

+ - efect posibil semnificativ (functie de an, de anotimp, de dinamica populatională, de condițiile meteo, acesta se stabilește în raport cu datele obținute prin monitorizare).

-- efect nesemnificativ.

Efectul proiectului propus asupra avifaunei protejate în ROSPA 0146 Valea Câlniștei este nesemnificativ.

4.2.1.2. Evaluarea impactului rezidual după implementarea măsurilor de reducere a impactului

Măsuri de reducere a prafului și impactul rezidual după implementarea acestora :

Praful va fi generat doar în faza de implementare a proiectului, ca urmare a activităților de pregătire a solului – arat, discuit, săpături pentru plantare, transport materiale. Ca măsuri de reducere a emisiilor de praf - întreținerea drumurilor tehnologice în bună stare, circulația cu viteză redusă, sunt măsuri care pot reduce emisiile de praf cu până la 50%. Ca urmare impactul rezidual în ceea ce privește acest factor este de 50%.

Măsuri de reducere a emisiilor de gaze și impactul rezidual după implementarea acestora :

Emisiile de noxe în atmosferă se vor produce doar pe perioada implementării proiectului și provin de la utilajele și mijloacele de transport folosite pentru implementarea proiectului. Pentru reducerea emisiilor de gaze măsurile ce se impun sunt menținerea utilajelor în stare bună de funcționare, circulația cu viteză redusă, la turatii joase ale motoarelor → nivel scăzut de gaze de esapament, utilaje noi ce respectă normele europene privind emisiile de noxe.

Prin aplicarea acestor măsuri se prognozează o reducere a emisiilor cu 30%, ceea ce duce la un impact rezidual de 70%.

Măsuri de reducere a zgomotului și impactul rezidual după implementarea acestora :

Zgomotul produs de utilaje la implementarea proiectului poate fi redus semnificativ, cu până la 30% prin aplicarea măsurilor descrise la paragrafele anterioare, impactul rezidual, pe durata implementării proiectului, fiind de 70%.

4.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

Asociațiile vegetale observate in zona de implementare a proiectului sunt comunități de plante ruderales sau stepice care nu conțin specii din Listele roșii românești (Oltean & al., 1994; Dihoru, 1994; Negrean, 2001, 1994), din anexele Directivei Habitate, Convenției de la Berna sau anexele OUG 57/ 2007.

Au fost, de asemenea, identificate tipuri de habitate comune pajiștilor stepice secundare, zonelor ruderalizate datorită influențelor antropice (pășunat, cultivarea pământului) și marginilor de culturi agricole.

Impactul asupra speciilor de pasari, reptile sau mamifere ce pot sa apara pe sau in apropierea amplasamentului a fost evaluat la capitolul 4.2.1.1.

5. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

5.1 Identificarea si descrierea masurilor de reducere a impactului

Pentru limitarea impactului pe care proiectul propus îl va avea asupra mediului înconjurător și a populației din zonă, se recomanda, intr-un cadru general, următoarele măsuri:

- adoptarea unor tehnologii de lucru moderne, astfel incat emisiile de orice fel sa fie reduse la minim;
- îmbunătățirea stării tehnice a drumurilor tehnologice prin repararea și menținerea permanentă în bună stare;
- menținerea utilajelor și a mijloacelor de transport în stare bună de funcționare; efectuarea reviziilor și întreținerii în ateliere specializate;
- determinarea periodică a cantității de praf rezultat in faza de implementare a proiectului, iar dacă este cazul, aplicarea unor măsuri suplimentare de diminuare a cantităților de praf eliberate în atmosferă;
- determinarea periodică a nivelului emisiilor de gaze de eșapament al utilajelor destinate implementării proiectului, iar în cazul în care nivelul de nivelul acestora îl depășește pe cel maxim admis, se va lua măsura înlocuirii lor sau montarea unor echipamente mai performante de reducere a nivelului noxelor;
- determinarea nivelului de zgomot, iar în cazul în care nivelul de zgomot îl depășește pe cel maxim admis, montarea unor echipamente mai performante de reducere a zgomotului la motoare
- dotarea permanentă a punctelor de lucru cu recipienți adecvați depozitării și transportului deșeurilor menajere și transportul periodic al acestora la un operator autorizat in preluarea acestora;
- dotarea punctului de lucru cu cisternă cu apă cu dispozitiv de stropire, pentru intervenții în caz de incendiu și pentru diminuarea cantității de praf ridicat în atmosferă
- instruirea personalului privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor, de protectie a muncii și a celor privind conduita în si in vecinatatea ariilor protejate
- întocmirea unui grafic de lucru pentru mijloacele de transport, cu precizarea rutei, vitezei de circulație si a modului de transport al încărcăturii
- depozitarea pamantului rezultat de la sapturi nu se va face decat in locuri special amenajate. Se va interzice cu strictete depozitarea acestora in locuri de unde ar putea fi antrenate de apa de ploaie.
- se va evita pe cat posibil executarea lucrărilor în perioada de migrație sau de iernare a pasarilor
- se va evita deranjarea păsărilor care stăionează pe lac în migrație sau iarna.

- se vor lua toate masurile in ceea ce priveste evitarea poluarilor accidentale.

5.2. Calendarul implementarii si monitorizarii masurilor de reducere a impactului

Monitoringul ecologic este sistemul de supraveghere sistematica si continua a starii mediului si a componentelor sale sub influenta factorilor naturali (Botnariuc, N. 1987).

Prin termenul de monitorizare a mediului se intelege un „sistem de supraveghere, prognoza, avertizare si interventie, care are in vedere evaluarea sistematica a dinamicii caracteristicilor calitative ale factorilor de mediu, in scopul cunoasterii starii de calitate si semnificatiei ecologice a acestora, evolutiei si implicatiilor sociale ale schimbarilor produse, urmate de masurile ce se impun”.

In definitiile date mai sus este vorba de o supraveghere si de un control al unui mare numar de elemente, definatorii pentru starea de sanatate a intregului mediu inconjurator. Dar, de multe ori ne intereseaza numai dinamica spatio-temporala a unui element sau doar a catorva elemente din mediul natural.

In acest caz, monitoringul (supravegherea) se va rezuma numai la acel set de elemente care ne intereseaza.

Necesitatea existentei monitoringului ecologic este legata de:

- cunoasterea evolutiei calitatii si cantitatii componentelor mediului;
- gruparea, selectionarea si corelarea informatiilor obtinute pe diverse cai;
- obtinerea de informatii comparabile la scara locala, regionala si globala;
- cunoasterea si evaluarea rapida a situatiei in cazuri accidentale care au impact asupra mediului;
- acumularea de cunostinte pentru stabilirea si fundamentarea actiunilor de protectia mediului, evaluarea impactelor, realizarea lucrarilor de reconstructie, redresare sau restructurare ecologica.

Problema fundamentala a monitoringului ecologic consta in preintampinarea actiunilor negative rezultate din activitatile umane. Pentru aceasta trebuie apreciat sensul in care reactioneaza mediul inconjurator, evolutia subsistemelor care il compun, totul efectuandu-se pe baza de analize detaliate, sistematice si de lunga durata.

Durata efectuării monitoringului este ideal sa fie cat mai mare. Oricand pot surveni modificari ale conditiilor naturale sau noi interventii antropice care pot schimba radical datele obtinute.

Interpretarea datelor. La sfarsitul perioadei de studiu se va organiza si finaliza baza de date si se vor preluca datele. Pe baza acestora se vor trage concluzii referitoare la impactul provocat.

Propunem urmatorul program (iesiri in teren) pentru monitorizarea biodiversitatii, in general:

- Aspectul prevernal (01.03.-30.04): 3 zile
- Aspectul vernal (01.05.-15.06): 3 zile
- Aspectul estival (16.06.-15.07): 3 zile
- Aspectul serotinal (16.07.-15.09): 3 zile
- Aspectul autumnal (16.09.-31.10): 3 zile
- Aspectul hiemal (01.11.-29.02): 3 zile

Total: 18 zile/an

Monitorizarea biodiversității va fi făcută de o firmă de specialitate, în baza unui contract cu beneficiarul. Vor fi monitorizate habitatele, asociațiile vegetale, populațiile de animale de interes comunitar și speciile de păsări calificative pentru siturile protejate din vecinătate. Datele vor fi raportate către autoritatea competentă de beneficiar, pe baza rapoartelor întocmite de consultantul de specialitate.

6. METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMATIILOR PRIVIND SPECIILE SI HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE

În prezent, metoda de bază în cercetarea ornitologică este observarea directă a păsărilor în natură. Mijloacele optice de observare, aparatele de fotografiat și cele de filmat au evoluat atât de mult în ultimii ani încât a devenit din ce în ce mai ușor să determinăm păsările de la distanțe mari, cu destulă siguranță. Tehnica digitală de fotografiere și filmare a făcut să fie destul de ușor, aproape pentru oricine dorește, să înregistreze imagini doveditoare cu speciile studiate.

Pe teren, binoclul rămâne instrumentul de bază în cercetarea ornitologică. Binoclul folosit în acest an a fost „Olympus” de 10x50. În cazul păsărilor aflate la distanțe mari, determinarea s-a făcut cu ajutorul lunetei (telescopului), fixată pe trepied. Lunetă folosită a fost un „Optolyth” de 30x75.

Aparatele de fotografiat folosite au fost Nikon D3100, FujiFinePix S5700, Nikon CoolPix L25.

Cercetările noastre au vizat de asemeni și identificarea pe teren a tuturor elementelor de flora și fauna și a efectivelor acestora, în zona proiectului propus. Observațiile au fost efectuate parcurgând pe jos transecte în zona de implementare a proiectului și în zonele adiacente. Din același traseu au fost efectuate și observații din puncte fixe.

Aceste metode de lucru sunt cunoscute în literatura de specialitate drept metoda transectelor (sau a fâșiilor, sau a traseelor) și metoda estimării în puncte (metoda punctelor fixe). În primul caz se parcurge un anumit traseu, bine determinat, înregistrându-se toate speciile văzute sau auzite în dreapta și în stânga traseului parcurs.

În al doilea caz, observatorul stă într-un loc (punct, stație) de unde urmărește și înregistrează într-un interval de timp, toate speciile văzute sau auzite (Korodi, G., I., 1969, Sutherland, W., J., Newton, I., Green, R., E. 2004, Hill, D., Fasham, M., Tucker, G., Shewry, M., Shaw, P. 2007, Bibby, C., Jones, M., Marsden, S. 1998, Sandor, A. 2000).

Toate observațiile au fost înregistrate pe teren în fișe de observații tipizate în ceea ce privește perioada, durata și frecvența la care au fost efectuate observațiile. Transectele efectuate au fost înregistrate cu ajutorul echipamentelor GPS, fiind ulterior transpuse pe hărți satelitare. Receptoarele GPS folosite au fost model Garmin 60CSx și Garmin 62s.

7. CONCLUZII

Nu au fost observate în locațiile studiate tipuri de habitate de interes conservativ, care ar necesita instituirea unor măsuri speciale de protecție și conservare a zonei conform Directivei Habitate (Directiva 92/43 EEC).

Asociațiile vegetale identificate sunt comune pentru zonele intens afectate de activități antropice. Nu au fost observate asociații vegetale cu valoare conservativă medie sau ridicată.

Inventarierea speciilor de plante vasculare nu a dus la identificarea de rarități floristice, adică a unor specii de plante menționate în Listele roșii naționale (Oltean & al., 1994; Dihoru, 1994; Negrean, 2001), în anexele OUG 57/2007, în anexele Directivei Habitate sau în cele ale Convenției de la Berna.

În cadrul entomofaunei nu a fost identificată nici o specie cu valoare conservativă; nu au fost observate în zona studiată specii incluse în Listele roșii naționale sau în anexele unor Convenții și Directive internaționale care au ca scop conservarea formelor de viață sălbatice.

Păsările, chiar dacă unele dintre ele sunt menționate în anexele Directivei Păsări, anexele Convenției Berna sau în OUG 57/2007, sunt reprezentate în general de specii rezistente la impactul antropic. Nu sunt afectate de implementarea proiectului.

Amfibienii și reptilele nu sunt afectate de implementarea proiectului.

Mamiferele sunt influențate pozitiv de implementarea proiectului.

Prin urmare, considerăm ca lucrările de implementare a proiectului analizat vor genera un impact nesemnificativ asupra ecosistemelor și a habitatelor identificate în zona proiectului, iar proiectul propriu-zis – finalizat (zona împadurita) va prezenta un impact pozitiv atât asupra speciilor și habitatelor identificate cât și asupra sănătății populației din zona. Astfel, susținem avizarea proiectului propus privind “Reconstrucția ecologică forestieră pe terenuri degradate în perimetrul de ameliorare Ghimpați”.

8. BIBLIOGRAFIE

GEOGRAFIE

Posea, G., Bogdan, O., Zăvoianu, I. (coordonatori). 2005. Geografia României, Vol. V, *Câmpia Română, Dunărea, Podișul Dobrogei, Litoralul Românesc al Mării Negre și Platforma Continentală*. Ed. Academiei Române, București, pp. 967.

FLORĂ, VEGETAȚIE ȘI HABITATE

Barbulescu, C, Burcea, P. 1971 . *Determinator pentru flora pajistilor*, Edit. "Ceres", Bucuresti.

Ciocârlan , V. 1988. *Flora ilustrata a României*, Edit, Ceres, Bucuresti;

Ciocârlan , V. 2000. *Flora ilustrata a României*, editia a 2-a, Edit. Ceres, Bucuresti;

Dihoru Gh., Negrean G, 2009. *Cartea rosie a plantelor vasculare din Romania*, Edit, Academiei, Bucuresti;

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu Mihaela, Mihăilescu Simona, Biriș A.I., 2005. *Habitatele din România*, Ed. Tehnică Silvică , Bucuresti;

Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu Mihaela, Mihăilescu Simona, Biriș A.I., 2006. *Habitatele din România, Modificări conform amendamentelor propuse de România și Bulgaria la Directiva Habitare (92/43/EEC)*, Ed. Tehnică Silvică, Bucuresti

Prodan I., Buia Al., 1968. *Flora mica ilustrata a României*, Edit. Agrosilvica, Bucuresti.

Puscaru-Soroceanu et all, 1963. *Pasiunile și fanetele din RPR- Studiu geobotanic și agroproductiv*, Edit. Academiei, Bucuresti.

NEVERTEBRATE (EXCEPȚIE INSECTELE)

Fira, V., Năstăsescu, M. 1977. *Zoologia nevertebratelor*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, pp. 405-406.

Skolka, M. 2001. *Zoologia nevertebratelor*. Vol I, Ovidius University Press, Constanța, pp. 364.

INSECTE

Fira, V., Năstăsescu, M. 1977. *Zoologia nevertebratelor*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, pp. 405-406.

Hofmann, H., Marktanner, T. 2007. *Butterflies and Moths of Britain & Europe*. Harper Collins Publishers Ltd., London, pp. 158.

Lafranchis T., 2004. *Butterflies of Europe*, New Field Guide and Key, Diathea, Paris;

Skolka M., 2004. *Entomologie generala*, Ovidius University Press, Constanța.

AMFIBIENI

Cogălniceanu, D., Aioanei, F., Bogdan, M. 2000. *Amfibienii din România – Determinator*. Ed. Ars Docendi, București, pp. 100.

Fuhn I., 1960 - Fauna R.P. România, Vol. 14. fasc.1 - *Amphibia*. Ed. Acad.Bucuresti;

Fuhn J.E. 1969 - *Broaste, serpi, sopârle*, Edit. Stiintifica, Bucuresti;

REPTILE

Ionescu, V. 1968. *Vertebratele din România*. Editura Academiei Republicii Socialiste România, București.

Fuhn I., Vancea St., 1961 - Fauna R.P. România, Vol. 14 fasc. 2 - *Reptilia*. Ed. Acad. Bucuresti;

Fuhn J.E. 1969 - *Broaste, serpi, sopârle*, Edit. Stiintifica, Bucuresti.

PĂSĂRI

Berkesy, L., Berkesy, C. 1999. *Aspecte din ecologia păsărilor*. Editura Accent, Cluj-Napoca.

Bibby, C., Jones, M., Marsden, S. 1998. *Expedition Field Techniques, Bird Surveys*. Expedition Advisory Centre, Royal Geographical Society, The Institute of British Geographers, London.

Bruun, B., Delin, H., Singer, A. 1999. (adaptare Dan Munteanu). *Păsările din România și Europa*. Societatea Ornitologică Română, Octopus Publishing Group Ltd., London.

Ciochia, V. 1984. *Dinamica și migrația păsărilor*. Editura Științifică și Enciclopedică, București.

Ciochia, V. 1992. *Păsările clocitoare din România*. Editura Științifică, București.

Ciochia, V. 2002. *Dicționarul păsărilor*. Editura Pelecanus, Brașov.

Crăciun, N. 2008. *Elemente de ornitologie – note de curs*. Universitatea din București, Editura Ars Docendi, București.

Heinzel, H., Fitter, R., Parslow, J. 2008. *Guide Heinzel des Oiseaux d'Europe, d'Afrique du Nord et du Moyen-Orient*. Delachaux et Niestlé, Paris.

Ion, C., Dorošencu, A., Baltag, E., Bolboacă, L. 2009. *Migrația paseriformelor în estul României*. Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Ion, I., Stănescu, D. 1992. *Ornitologia practică*. Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași.

Ionescu, V. 1968. *Vertebratele din România*. Editura Academiei Republicii Socialiste România, București.

Korodi-Gal, I. 1969. *Metode cantitative pentru studiul relațiilor numerice ale populațiilor de păsări*. Revista Muzeelor, nr. 5, Anul VI, București.

Marinov, M. 1998. *Elemente de ecologie a păsărilor* (traducere și adaptare după A.M. Celțov-Bebutov – „Ecologia păsărilor”), Introducere în Ornitologie, Fascicula 2, Societatea Ornitologică Română, Cluj-Napoca.

Munteanu, D. 1998. *Dicționar poliglot al speciilor de păsări din România* (Ediția II). Publicațiile Societății Ornitologice Române, nr. 6, Cluj-Napoca.

Munteanu, D. (Coordonator), Dîrjan, S., Szabo, J. jr. (Asistenți). 2004. *Ariile de importanță avifaunistică din România – Documentații*. Editura Alma Mater, Cluj-Napoca.

Munteanu, D. 2009. *Păsări rare, vulnerabile și periclitare în România*. Editura Alma Mater, Cluj-Napoca.

Munteanu, D., Papadopol, A., Weber, P. 2002. *Atlasul păsărilor clocitoare din România* (Ediția II). Publicațiile Societății Ornitologice Române, nr. 16, Cluj-Napoca.

- Nicolai, J., Singer, D., Wothe, K. 2010. *Birds of Britain & Europe*. Harper Collins Publishers Ltd., London, pp. 249.
- Papp, T., Fântână, C. (Editori). 2008. *Ariile de importanță avifaunistică din România*. Societatea Ornitologică Română și Asociația „Grupul Milvus”, Tîrgu-Mureș.
- Peterson, R., Mountfort, G., Hollom, P., A., D., Geroudet, P. 1989. *Guide des oiseaux d'Europe*. Delachaux & Niestlé, Neuchatel-Paris
- Radu, D. 1984. *Păsările în peisajele României*. Editura Sport-Turism, București.
- Sandor, A. 2000. *Metode speciale de numărare a unor categorii de păsări*. Metode de evaluare a abundenței păsărilor, Publicațiile Societății Ornitologice Române, nr. 10, Cluj.
- Simon, D. 2010. *Păsările de interes cinegetic din România*. Editura Universității „Transilvania”, Brașov.
- Sutherland, W., J., Newton, I., Green, R., E. 2005. *Bird Ecology and Conservation*. Oxford University Press, Oxford
- Svensson, L., Grant, P., J., Mullarney, K., Zetterstrom, D. 2006. *Bird Guide*. Harper Collins Publishers Ltd., London.
- Tălpeanu, M. 1969. *Cuiburi și ouă*. Editura Științifică, București.

MAMIFERE

- Georgescu, M. 1989. *Mamiferele sălbatice din România*. Ed. Albatros, București, pp. 143.
- Cuzic, M., Murariu, D. 2008. *Ghidul ilustrat al mamiferelor sălbatice din România*. Ed. Dobrogea, Constanța, pp. 100.
- Ionescu, V. 1968. *Vertebratele din România*. Editura Academiei Republicii Socialiste România, București.
- Murariu, D. 2005. *Mammalia (Mamifere)*. In: Botnariuc, N., Tatole, V. (ed): *Cartea roșie a vertebratelor din România*. Academia Română, Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa”, București, pp. 11-85.
- Murariu, D. 2000. Fauna României, Mammalia, Vol. XVI, Fasc. I, *Insectivora*, Ed. Academiei Române, București, pp. 142.
- Murariu, D. 2001. Fauna României, Mammalia, Vol. XVI, Fasc. II, *Rodentia*, Ed. Academiei Române, București, pp. 214.
- Murariu, D. 2004. Fauna României, Mammalia, Vol. XVI, Fasc. IV, *Lagomorpha, Cetaceea, Artiodactyla, Perissodactyla* (fără specii actuale). Ed. Academiei Române, București, pp. 209.
- Murariu, D., Munteanu, D. 2000. Fauna României, Mammalia, Vol. XVI, Fasc. V, *Carnivora*, Ed. Academiei Române, București, pp. 223.
- Pop, I., Homei, V. 1973. *Mamifere din România*. Ed. Științifică, București, Vol. I (pp. 181), Vol. II (pp. 190).
- Hofmann, H. 1995. *Wild Animals of Britain and Europe*. Harper Collins Publishers, London, 254.
- Olsen, L., H. 2012. *Animalele și urmele lor*. Ed. M.A.S.T., București, pp. 269.

ECOLOGIE

- Botnariuc, N., Vădineanu, V. 1982. *Ecologie*. Ed. Didactică și Pedagogică, București, pp. 439.

Gomoiu M.-T., Skolka M., 2001. *Ecologie. Metodologii pentru studii ecologice*, Ovidius University Press.

Fowler J., Cohen L., Jarvis P., 1998. *Practical statistic for field biology*. Ed. Wiley Ltd., 1-259.

Pârvu, C. 2001. *Ecologie generală*. Ed. Tehnică, București, pp. 587.

Stugren, B. 1994. *Ecologie teoretică*. Casa de editură „Sarmis”, Cluj-Napoca, pp. 287.

BIODIVERSITATE ȘI OCROTIREA NATURII

Bavaru, A., Godeanu, S., Butnaru, G., Bogdan, A. 2007. *Biodiversitatea și ocrotirea naturii*. Ed. Academiei Române, București, pp. 580.

Bleahu, M., D. 2004. *Arca lui Noe în secolul XXI-Ariile protejate și protecția naturii*. Ed. Național, București, pp. 509.

Cogălniceanu D., 2007 – *Biodiversity*, Second Ed. Kessel Pblsh. House, Germany.

Sălăgeanu, G., Bavaru, A., Fabritius, K. 1978. *Rezervații, monumente și frumuseți ale naturii din județul Constanța*. Complexul Muzeal de Științele Naturii, Constanța, 102.

IMPACT ASUPRA MEDIULUI ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ

Banu, A., Radovici, O., M. 2007. *Elemente de ingineria și protecția mediului*. Ed. Tehnică, București, pp. 336.

Brown, L., R. 2006. *Planul B 2.0 – Salvarea unei planete sub presiune și a unei civilizații în impas*. Editura Tehnica, București, p. 199-203.

Cogălniceanu D., 1999 – *Managementul capitalului natural*, Ed. Ars Docendi, București.

Godeanu, S. 1997. *Elemente de monitoring ecologic/integrat*. Ed. Bucura Mond, București, pp. 183.

Godeanu, S. 2004. *Ecotehnie* (ed, II). Ed. Bucura Mond, București, pp. 227.

Godeanu, S., Paraschiv, G. 2005. *Compendiu de lucrări în ecologie aplicată*. Ed. Bucura Mond, București, pp. 204.

Vădineanu A., 1997 – *Dezvoltarea durabilă*, Vol. I, Ed. Universității București;

Vădineanu A., Negrei C., Lisievici P., 1999 – *Dezvoltarea durabilă*, Vol. II, Ed. Universității București

Rojanschi, V., Grigore, F., Ciomos, V. 2008. *Ghidul evaluatorului și auditorului de mediu*. Edit. Economică, București.

9. ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI

ANEXA. NR. 1. STATUTUL DE CONSERVARE AL SPECIILOR DE PĂSĂRI DIN ROMÂNIA

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Gavia stellata</i>	Cufundac mic	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Gavia arctica</i>	Cufundac polar	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Gavia immer</i>	Cufundac mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Tachybaptus rufficollis</i>	Corcodel mic	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Podiceps cristatus</i>	Corcodel mare	-	-	-	Anexa III	-
<i>Podiceps grisegena</i>	Corcodel cu gât roșu	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Podiceps auritus</i>	Corcodel de iarnă	Anexa I	-	Anexa II (palearticte Occidentale)	Anexa II	Anexa II
<i>Podiceps nigricollis</i>	Corcodel cu gât negru	-	-	-	Anexa II	-
<i>Puffinus yelkouan</i>	Ielcovan estic	-	-	-	Anexa III	-
<i>Phalacrocorax carbo</i>	Cormoran mare	Anexa I	-	-	Anexa III	-
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Cormorant moțat	Anexa I	-	-	Anexa III	-
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	Cormoran mic	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Pelecanus onocrotalu</i>	Pelican comun	Anexa I	Anexa 3	Anexa I (palearticte) Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Pelecanus crispus</i>	Pelican creț	Anexa I	-	Anexa I, Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Botaurus stellaris</i>	Buhai de baltă	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Ixobrychus minutus</i>	Stârc pitic	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Stârc de noapte	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Ardeola ralloides</i>	Stârc galben	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Bubulcus ibis</i>	Stârc de cireadă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Egretta garzetta</i>	Egretă mică	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Casmerodius albus</i>	Egretă mare (alba)	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Ardea cinerea</i>	Stârc cenușiu	-	-	-	Anexa III	-
<i>Ardea purpurea</i>	Stârc purpuriu (roșu)	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Ciconia nigra</i>	Barză neagră	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Ciconia ciconia</i>	Barză albă	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Plegadis falcinellus</i>	Țigănuș (ibis)	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Platalea leucorodia</i>	Lopătar (stârcul lopătar)	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Cygnus olor</i>	Lebădă de vară	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Cygnus columbianus</i>	Lebădă mica	Anexa I	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Cygnus Cygnus</i>	Lebădă de iarnă	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Anser fabalis</i>	Gâscă de semănătură	Anexa II/1	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anser albifrons</i>	Gârliță mare	Anexa II/2	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anser erythropus</i>	Gârliță mică	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Anser anser</i>	Gâscă de vară	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Branta bernicla</i>	Gâscă neagră	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Branta ruficollis</i>	Gâscă cu gât roșu	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Tadorna ferruginea</i>	Califar roșu	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Tadorna</i>	Califar alb	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>tadorna</i>						
<i>Anas penelope</i>	Rață fluierătoare	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas strepera</i>	Rață pestriță	Anexa II, 1	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas crecca</i>	Rață mică	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas platyrhynchos</i>	Rață mare	Anexa II/1 Anexa III/1	Anexa 5C Anexa 5D	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas acuta</i>	Rață sulițar	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas querquedula</i>	Rață cârâitoare	Anexa II, 1	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Anas clypeata</i>	Rață lingurar	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Netta rufina</i>	Rață cu ciuf	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Aythya ferina</i>	Rață cu cap Castaniu(roșu)	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Aythya nyroca</i>	Rață roșie	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Aythya fuligula</i>	Rață moțată	Anexa II/1 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Aythya marila</i>	Rață cu cap Negru	Anexa II/2 Anexa III/2	Anexa 5C Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Melanitta fusca</i>	Rață catifelată	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Bucephala clangula</i>	Rață sunătoare	Anexa II/2	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Mergus albellus</i>	Ferestras mic	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Mergus serrator</i>	Ferestras Moțat	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Mergus merganser</i>	Ferestras mare	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Oxyura leucocephala</i>	Rață cu cap alb	Anexa I	Anexa 3	Anexa I	Anexa II	Anexa II

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Pernis apivorus</i>	Viespar	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Milvus migrans</i>	Gaie neagră	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Milvus milvus</i>	Gaie roșie	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Haliaeetus albicilla</i>	Codalb	Anexa I	Anexa 3	Anexa I, anexa II	Anexa III	-
<i>Neophron percnopterus</i>	Hoitar	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Circaetus gallicus</i>	Șerpar	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Circus aeruginosus</i>	Erete de stof	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Circus cyaneus</i>	Erete de vânat	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Circus macrourus</i>	Erete alb	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Circus pigarsus</i>	Erete sur	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Accipiter gentilis</i>	Uliu porumbar	Anexa I	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Accipiter nisus</i>	Uliu păsărar	Anexa I	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Accipiter brevipes</i>	Uliu cu picioare scurte	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Buteo buteo</i>	Șorecar comun	-	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Buteo rufinus</i>	Șorecar mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Buteo lagopus</i>	Șorecar încălțat	-	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Aquila pomarina</i>	Acvilă țipătoare mică	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Aquila clanga</i>	Acvilă țipătoare mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Aquila heliaca</i>	Acvilă de camp	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Aquila chrysaetos</i>	Acvilă de munte	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Hiraaetus pennatus</i>	Acvilă mică	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Pandion haliaetus</i>	Șoim mare	-	-	Anexa II	-	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Falco naumanni</i>	Vânturel mic	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco tinnunculus</i>	Vânturel roșu	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco vespertinus</i>	Vânturel de seară	-	-	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco columbarius</i>	Șoim de iarnă	Anexa I	-	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco subbuteo</i>	Șoimul rândunelelor	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco cerrug</i>	Șoimul dunărean	-	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Falco peregrinus</i>	Șoimul călător	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Bonasia bonasia</i>	Ieruncă	Anexa I Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Tetrao tetrix</i>	Cocoș de mesteacăn	Anexa I Anexa II/2	Anexa 3	-	Anexa III	-
<i>Tatrao urogallus</i>	Cocoș de munte	Anexa I, Anexa II/2, Anexa III/2	Anexa 3, Anexa 5C, Anexa 5E	-	Anexa III	-
<i>Alectoris graeca</i>	Potârniche de stâncă	Anexa I	-	-	Anexa III	-
<i>Perdix perdix</i>	Potârniche	Anexa I, anexa II/1, Anexa III/1	Anexa 5C Anexa 5D	-	Anexa III	-
<i>Coturnix coturnix</i>	Prepeliță	Anexa II/2	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	-
<i>Phasianus colchius</i>	Fazan	Anexa II/1	Anexa 5C Anexa 5D	-	Anexa III	-
<i>Rallus aquaticus</i>	Cârstel de baltă	Anexa II/2	-	-	Anexa III	-
<i>Porzana porzana</i>	Crestet pेत्रिț	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Porzana parva</i>	Crestet cenușiu	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Porzana pusilla</i>	Crestet mic	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	Anexa II
<i>Crex crex</i>	Crestel de camp	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Gallinula chloropus</i>	Găinușă de baltă	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Fulica atra</i>	Lișiță	Anexa II/1, Anexa III/2	Anexa 5C, anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Grus grus</i>	Cocor	Anexa I	Anexa 3, anexa 4B	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Grus virgo</i>	Cocor mic	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Otis tarda</i>	Dropie	Anexa I	Anexa 3	Anexa I (Europa central), anexa II	Anexa II	-
<i>Haematopus ostralegus</i>	Scoicar	Anexa II/2	-	-	Anexa III	-
<i>Himantopus himantopus</i>	Piciorong	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Recurvirostra avosetta</i>	ciocîntors	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Burhinus oedicnemus</i>	Pasărea ogorului	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Glareola pratincola</i>	Ciovică ruginie (roșie)	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Charadrius dubius</i>	Prundăraș gulerat mic	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Charadrius alexandrinus</i>	Prundăraș de sărătură	-	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Eudromias morinellus</i>	Prundăraș de munte	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Pluvialis apricaria</i>	Ploier auriu	Anexa I, Anexa II/2, Anexa III/2	Anexa 3, Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Pluvialis squatarola</i>	Ploier argintiu	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Vanellus vanellus</i>	Nagăț	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Vanellus leucurus</i>	Nagăț cu coadă albă	-	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Calidris alba</i>	Nisipar	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Calidris minuta</i>	Fugaci mic	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Calidris temminckii</i>	Fugaci pitic	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Calidris ferruginea</i>	Fugaci roșcat	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Calidris alpina</i>	Fugaci de țărnm	-	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Limicola falcinellus</i>	Prundăraș de nămol	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Phylomachus pugnax</i>	Bătăuș	Anexa I, Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Limnocyptes minimus</i>	Becațină mică	-	Anexa 5C	Anexa II	Anexa III	-
<i>Gallinago gallinago</i>	Becațină comună	Anexa II/1, Anexa III/2	Anexa 5C, Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Gallinago media</i>	Becațină mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Limnodromus scolopaceus</i>	Sitar de nămol cu cioc lung	-	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Scolopax rusticola</i>	Sitar de pădure	Anexa II/1, Anexa III/2	Anexa 5C, Anexa 5E	Anexa II	Anexa III	-
<i>Limosa limosa</i>	Sitar de mal	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	-
<i>Numenius phaeopus</i>	Culic mic	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Numenius arquata-</i>	Culic mare	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Tringa erythropus</i>	Fluierar negru	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Tringa tatonus</i>	Fluierar cu picioare roșii	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Tringa stagnatilis</i>	Fluierar de lac	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Tringa nebularia</i>	Fluierar cu picioare verzi	Anexa II/2	-	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Tringa ochropus</i>	Fluierar de zăvoi	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Tringa glareola</i>	Fluierar de mlaștină	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Xenus cinereus</i>	Fluierar sur	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Actitis hypoleucos</i>	Fluierar de munte	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Arenaria interpres</i>	Pietruș	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Phalaropus lobatus</i>	Notatiță	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Phalaropus fulicarius</i>	Notatiță cu cioc lat	-	-	Anexa II	Anexa II	-
<i>Larus melanocephalus</i>	Pescăruș ca cap negru	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Larus minutus</i>	Pescăruș mic	-	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Larus ridibundus</i>	Pescăruș rozător	Anexa II/2	-	-	Anexa III	-
<i>Larus genei</i>	Pescăruș rozalb	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Larus canus</i>	Pescăruș sur	Anexa II/2	-	-	Anexa III	-
<i>Larus fuscus</i>	Pescăruș negricios	Anexa II/2	-	-	-	-
<i>Larus argentatus</i>	Pescăruș argintiu	Anexa II/2	-	-	-	-
<i>Sterna nilotica</i>	Pescăriță rozătoare	-	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	Anexa II
<i>Sterna caspia</i>	Pescăriță mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa III	-
<i>Sterna sandvicensis</i>	Chiră de mare	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Sterna hirundo</i>	Chiră de baltă	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Sterna albifrons</i>	Chiră mica	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Chlidonias hybrida</i>	Chirighiță cu obraz alb	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Chlidonias niger</i>	Chirighiță neagră	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Chlidonias leucopterus</i>	Chirighiță cu aripi albe	-	-	Anexa II	Anexa II	Anexa II
<i>Columba livia</i>	Porumbel de	Anexa II,1	-	-	Anexa III	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
	stâncă					
<i>Columba oenas</i>	Porumbel de scorbura	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Columba palumbus</i>	Porumbel gulerat	Anexa II,1, Anexa III/1	Anexa 5C, Anexa 5D	-	-	-
<i>Streptopelia decaocto</i>	Guguștiuc	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Streptopelia turtur</i>	Turturică	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Cuculus canorus</i>	Cuc	-	-	-	Anexa III	-
<i>Tyto alba</i>	Strigă	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Otus scops</i>	Cius	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Bubo bubo</i>	Buhă	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Glaucidium passerinum</i>	Ciuvică	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Athene noctua</i>	Cucuvea	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Strix aluco</i>	Huhurez mic	-	-	-	Anexa II	-
<i>Strix uralensis</i>	Huhurez mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Asio otus</i>	Ciuf de pădure	-	-	-	Anexa II	-
<i>Asio flammeus</i>	Ciuf de câmp	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Aegolius funereus</i>	Minuniță	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Caprimulg	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Apus apus</i>	Drepnea neagră	-	-	-	Anexa III	-
<i>Apus melba</i>	Drepnea mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Alcedo atthis</i>	Pescăraș albastru	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Merops apiaster</i>	Prigorie	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Coracias garrulus</i>	Dumbrăveancă	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Upupa epops</i>	Pupăză	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Jynx torquilla</i>	Capantortura	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Picus canus</i>	Ghionoaie sură	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Picus viridis</i>	Ghionoaie verde	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Dryocopus martius</i>	Ciocănitore neagră	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Dendrocopus major</i>	Ciocănitore pestriță mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Dendrocopus syriacus</i>	Ciocănitore de grădină	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Dendrocopus medius</i>	Ciocănitore de stejar	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Dendrocopus leucotos</i>	Ciocănitore cu spate alb	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Dendrocopus minor</i>	Ciocănitore pestriță mică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Picoides tridactylus</i>	Ciocănitore de munte	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Melanocorypha calandra</i>	Ciocârlie de bărăgan	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Melanocorypha leucoptera</i>	Ciocârlie cu aripi albe	-	-	-	Anexa II	-
<i>Melanocorypha yeltoniensis</i>	Ciocârlie neagră	-	-	-	Anexa II	-
<i>Calandrella brachydactyla</i>	Ciocârlie de stol	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Calandrella rufescens</i>	Ciocârlie mica	-	-	-	Anexa II	-
<i>Galerida cristata</i>	Ciocârlanul	-	-	-	Anexa III	-
<i>Lullula arborea</i>	Ciocârlie de pădure	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa III	-
<i>Alauda arvensis</i>	Ciocârlie de camp	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Eremophila alpestris</i>	Ciocârlie urecheată	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Riparia riparia</i>	Lăstunul de mal	-	-	-	Anexa II	-
<i>Ptyonoprogne</i>	Lăstunul de stâncă	-	-	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>rupestris</i>						
<i>Hirundo rustica</i>	Rândunică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Hirundo daurica</i>	Rândunică roșcată	-	-	-	Anexa II	-
<i>Delichon urbicum</i>	Lăstun de casă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Anthus richardi</i>	Fâsă asiatică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Anthus campestris</i>	Fâsă de câmp	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Anthus trivialis</i>	Fâsă de pădure	-	-	-	Anexa II	-
<i>Anthus pratensis</i>	Fâsă de luncă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Anthus cervinus</i>	Fâsă roșiatică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Anthus spinoletta</i>	Fâsă de munte	-	-	-	Anexa II	-
<i>Motacilla falva</i>	Codobatură galbenă	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Motacilla cinerea</i>	Codobatură de munte	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Motacilla alba</i>	Codobatură albă	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Bombycilla garrulus</i>	Mătăsar	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Cinclus cinclus</i>	Pescărelul negru	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Troglodytes troglodytes</i>	Ochiuboului	-	-	-	Anexa II	-
<i>Prunella modularis</i>	Brumariță de pădure	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Prunella collaris</i>	Brumariță de stâncă	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Cercotrichas galactotes</i>	Macaleandru roșcat	-	-	-	Anexa II	-
<i>Erithacus rubecula</i>	Macaleandru	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-
<i>Luscinia luscinia</i>	Privighetoarea de zăvoi	-	-	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Privighetoarea roșcată	-	-	-	Anexa II	-
<i>Luscinia svecica</i>	Gușa vânătă	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Phoenicurus ochruros</i>	Codros de munte	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Codros de pădure	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Saxicola rubetra</i>	Mărăcinar mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Saxicola torquatus</i>	Mărăcinar negru	-	-	-	Anexa II	-
<i>Oenanthe isabellina</i>	Pietrar răsăritean	-	-	-	Anexa II	-
<i>Oenanthe oenanthe</i>	Pietrar sur	-	-	-	Anexa II	-
<i>Oenanthe pleschanka</i>	Pietrar negru	-	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Oenanthe fischii</i>	Pietrar caucazian	-	-	-	Anexa II	-
<i>Monticola saxatilis</i>	Mierlă de piatră	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Monticola solitarius</i>	Mierlă albastră	-	-	--	Anexa II	-
<i>Turdus torquatus</i>	Mierlă gulerată	-	-	-	Anexa II	-
<i>Turdus merula</i>	Mierlă	Anexa II/2	-	-	Anexa III	-
<i>Turdus pilaris</i>	Cocoșar	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Turdus philomelos</i>	Sturz cântător	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Turdus iliacus</i>	Sturzul viilor	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Turdus viscivorus</i>	Sturz de vâsc	Anexa II/2	Anexa 5C	-	Anexa III	-
<i>Cettia cetti</i>	Stufărică	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Locustella</i>	Grelușel pătăt	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>naevia</i>						
<i>Lucustella fluviatilis</i>	Grelușel de zăvoi	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Locustella luscinioides</i>	Grelușel de stuf	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus melanopogon</i>	Privighetoarea de baltă	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus paludicola</i>	Lăcar de pipirig	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	Lăcar mic	-	-	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus palustris</i>	Lăcar de mlaștină	-	-	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Lăcar de stuf	-	-	-	Anexa II	-
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Lăcar mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Hippolais pallida</i>	Frunzăriță cenușie	-	-	-	Anexa II	-
<i>Hippolais icterina</i>	Frunzăriță galbenă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Sylvia nisoria</i>	Silvie porumbacă	-	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Sylvia curruca</i>	Silvie mică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Sylvia communis</i>	Silvie de câmp	-	-	-	Anexa II	-
<i>Sylvia borin</i>	Silvie de zăvoi	-	-	-	Anexa II	-
<i>Sylvia atricapilla</i>	Silvie cu cap negru	-	-	-	Anexa II	-
<i>Phylloscopus proregulus</i>	Pitulice sprâncenată	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Phylloscopus orientalis</i>	Pitulice balcanică	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Pitulică sfârâitoare	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Phylloscopus collybita</i>	Pitulice mică	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Phylloscopus</i>	Pitulice	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>trochilus</i>	fluierătoare					
<i>Regulus regulus</i>	Ausel cu cap galben	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Regulus ignicapilla</i>	Ausel sprâncenat	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Muscicapa striata</i>	Muscar sur	-	Anexa 4B	Anexa II	Anexa II	-
<i>Ficedula parva</i>	Muscar mic	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	-
<i>Ficedula albicollis</i>	Muscar gulerat	Anexa I	Anexa 3	Anexa II	Anexa II	--
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Muscar negru	-	-	Anexa II	Anexa II	-
<i>Panurus biarmicus</i>	Pițigoi de stuf	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Aegithalos caudatus</i>	Pițigoi codat	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-
<i>Parus palustris</i>	Pițigoiul sur	-	-	-	Anexa II	-
<i>Parus lugubris</i>	Pițigoi de livada	-	-	-	Anexa II	-
<i>Parus montanus</i>	Pițigoi de munte	-	-	-	Anexa II	-
<i>Parus cristatus</i>	Pițigoi moțat	-	-	-	Anexa II	-
<i>Parus caeruleus</i>	Pițigoi albastru	-	-	-	Anexa II	-
<i>Parus major</i>	Pițigoi mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Sitta europaea</i>	Țiclean	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Sitta neumayer</i>	Țiclean de stâncă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Tichodroma muraria</i>	Fluturaș de stâncă	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-
<i>Certhia familiaris</i>	Cojoaica de pădure	-	-	-	Anexa II	-
<i>Certhia brachydactyla</i>	Cojoaica cu degete scurte	-	-	-	Anexa II	-
<i>Remiz pendulinus</i>	Boicuș	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-
<i>Oriolus oriolus</i>	Grangur	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Lanius isabellinus</i>	Sfrâncioc asiatic	-	-	-	Anexa II	-
<i>Lanius cullorio</i>	Sfrâncioc roșiatic	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Lanius minor</i>	Sfrâncioc cu frunte neagră	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa II	-
<i>Lanius excubitor</i>	Sfrâncioc mare	-	-	-	Anexa II	-
<i>Lanius senator</i>	Sfrâncioc cu cap roșu	-	-	-	Anexa II	-
<i>Lanius nubicus</i>	Sfrâncioc cu mască	-	-	-	Anexa II	-
<i>Garrulus glandarius</i>	Gaiță	-	Anexa 5C	-	-	-
<i>Pica pica</i>	Coțofană	Anexa II/2	Anexa 5C	-	-	-
<i>Nucifraga caryocatactes</i>	Alunar	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Pyrrhonorax graculus</i>	Stâncuță alpină	-	-	-	Anexa II	-
<i>Pyrrhonorax pyrrhonorax</i>	Stâncuță de munte	Anexa I	-	-	Anexa II	-
<i>Corvus monedula</i>	Stâncuță	Anexa II/2	Anexa 5C	-	-	-
<i>Corvus frugilegus</i>	Cioarăde semănătură	Anexa II/2	Anexa 5C	-	-	-
<i>Corvus corone</i>	Cioară grivă	Anexa II/2	Anexa 5C	-	-	-
<i>Corvus corax</i>	Corb	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-
<i>Sturnus vulgaris</i>	Graur	Anexa II/2	Anexa 5C	-	-	-
<i>Sturnus roseus</i>	Lăcustar	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Passer domesticus</i>	Vrabia de casă	-	-	-	-	-
<i>Passer montanus</i>	Vrabie de câmp	-	-	-	Anexa III	-
<i>Petronia petronia</i>	Vrabia de stâncă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Montifringilla nivalis</i>	Cinghiță alpină	-	-	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Fringilla coelebs</i>	cinteză	-	-	-	Anexa III	-
<i>Fringilla montifringilla</i>	Cinteză de iarnă	-	-	-	Anexa III	-
<i>Serinus serinus</i>	Canaraș	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis chloris</i>	Florinte	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis carduelis</i>	Sticlete	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis spinus</i>	Scatiu	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis cannabina</i>	Câneparul	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis flavirostris</i>	Inariță cu cioc galben	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis flammea</i>	Inariță	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Carduelis hornemanni</i>	Inariță de tundră	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Loxia leucoptera</i>	Forfecuță bălțată	-	-	-	Anexa II	-
<i>Loxia curvirostra</i>	Forfecuță	-	-	-	Anexa II	-
<i>Loxia pytyopsittacus</i>	Forfecar	-	-	-	Anexa II	-
<i>Carpodacus erythrinus</i>	Mugurar roșu	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	Mugurar	-	-	-	Anexa III	-
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Botgros	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Calcarius lapponicus</i>	Presură de tundră	-	-	-	Anexa II	-
<i>Plectrophenax nivalis</i>	Pasărea omătului (zăpezii)	-	-	-	Anexa II	-
<i>Emberiza citrinella</i>	Presură galbenă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Emberiza cirius</i>	Presură bărboasă	-	-	-	Anexa II	-
<i>Emberiza cia</i>	Presură de munte	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-

Denumire științifică	Denumire românească	Directiva păsări 79/409 EEC	OUG 57/2007	Convenția BONN	Convenția BERNA	Convenția HAGA
<i>Emberiza hortulana</i>	Presură de gradina	Anexa I	Anexa 3	-	Anexa III	-
<i>Emberizza pusilla</i>	Presură mică	-	-	-	Anexa II	-
<i>Emberiza schoeniclus</i>	Presură de stuf	-	-	-	Anexa II	-
<i>Emberiza melanocephala</i>	Presură cu cap negru	-	Anexa 4B	-	Anexa II	-
<i>Emberiza calandra</i>	Presură sură	-	Anexa 4B	-	Anexa III	-

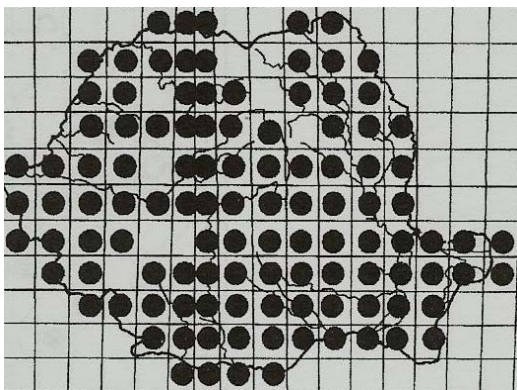
ANEXA 2. PĂSĂRI - FUNCȚII ECOLOGICE

Specia: *Ciconia ciconia* (Linnaeus)1758 - barză albă

Morfologia externă - Aripa 560-629 mm, coada 240-260 mm, tarsul 170-190 mm, ciocul 180-195 mm. Tot penajul alb-murdar. Remigele și tectricele cele mai lungi ale aripilor negre. Ciocul roșu strălucitor la adulți iar la tineri negricios. Ochii cafenii. Tarsul roșu-sânger.

Reproducerea - Cuibul este construit pe acoperișuri, coșuri, stâlpi electrici, dar și în arbori bătrâni, cu totul excepțional pe sol. Este o construcție mare, reutilizată an de an formată de crengi și crenguțe în amestec cu iarbă și pământ; căptușită cu resturi de plante, fulgi, cârpe, etc. La adunarea materialului și la construcția cuibului participă ambele sexe.

Femela depune în număr de 3-5 ouă, de la începutul lui aprilie. Incubația este realizată într-un interval de 31 până la 34 de zile. Clocitul începe după depunerea primului sau celui de-al doilea ou fiind asigurată de ambele sexe. Femela rămâne pe cuib în mod obișnuit noaptea. Are loc o singură clocire pe an. Puii sunt nidicoli; hrăniți de ambii părinți; pot părăsi cuibul la 33-35 de zile, dar sunt alimentați încă 14 zile de părinți. Prima haină este un puf alb-cenușiu, scurt și rar; după o săptămână apare cea de-a doua haină din puf mai lung. Ciocul este negricios cu vârful maro; bărbia golașă, neagră; picioarele alb-roșiatice.

Hrana - Se hrănesc cu broaște, șerpi, șopârle, gândaci, mormoloci, larve de insecte, viermi, melci, pești, șoareci, etc.

Fenologia – oaspete de vară.

Habitat – sate și periferiile orașelor, în ținuturile joase.

Răspândire în Europa - Spania, Polonia, Estonia, Lituania, Rusia.

Răspândire în România – migrază în număr mare, ocupând aproape toată țara.

Efective – 4 000 – 6 000 de perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexele I,II), Legea 89/2000 (AEWA-anexa 2), Legea 407/2006 și 197/2007-Legea vânătorii (anexa 2-vânătoarea interzisă), Directiva păsări 79/409/EEC, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3).

Statut – specie vulnerabilă.

Specia: *Anser albifrons* (Scopoli) 1769 - Gârliță mare

Morfologia externă - Aripa 380-445 mm, coada 135-158 mm, tarsul 51-81 mm, ciocul 42-56 mm. Fruntea și dunga de la baza ciocului albe (la tineri dunga este mai puțin evidentă). Restul capului și gâtului cafenii. Spatele cafeniu-cenușiu mai mult sau mai puțin întunecat, ventral cenușie-cafenie, cu pete negre în număr variabil,

unite într-o pată mare neagră. Rectricele cenușii-cafenii cu marginea albă. Ciocul portocaliu, cu unghia albă, iar la tineri întunecată. Picioarele roșii-portocalii strălucitoare.

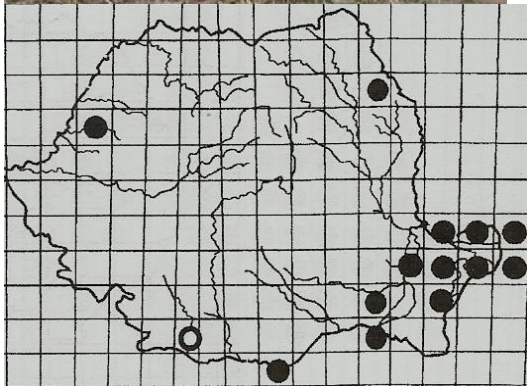
Fenologia - la noi este de pasaj (primăvara în martie - aprilie și toamna în octombrie - noiembrie).

Habitat – bălți și iazuri, în apropierea cărora sunt culturi agricole.

Răspândire în Europa – nord-vestul continentului.

Răspândire în România - în pasajul de primăvară preferă zona inundabilă a deltei și bălților Dunării

Specia: *Anser anser*(Linnaeus, 1758) – gâscă de vară

Morfologia externă—ca mărime sunt între 76-93 cm; masculii sunt mai mari decât femelele. Coloritul este cenușiu cu dungi brune, în curmeziș, subțiri; partea inferioară este albă, pătată neregulat cu negru. Ciocul este roz-palid cu ongllet alb, iar picioarele roz-palid.

Reproducerea – cuibul este amplasat pe locuri umede, în stufării și pe plaur vechi; construit din trestie, ierburi și alte plante; pe teren uscat este o adâncitură cu foarte puține resturi de plante; căptușit cu puțin puf și pene mici. Ouăle, în număr de 5-6, depuse la sfârșitul lunii martie până la sfârșitul lunii aprilie, sunt alb-murdar cu granulație fină; depunerea are loc la intervale mai mari de 24 ore. Incubația este realizată într-un interval de 28-29 de zile. Clocitul începe la depunerea ultimului ou și este asigurat de femele, în timp ce masculii stau în apropiere, supraveghindu-le. Puii sunt nidifugi; părăsesc cuibul îndată după ecloziune căutând hrană în mod independent, dar sunt conduși și supravegheați de părinți, lângă care rămân aproximativ 8 săptămâni. Haina puilor este formată din puf des cu filamente mai lungi, galben-verzui pe partea inferioară, pe frunte, față și pe părțile laterale ale gâtului, galben pe marginea posterioară a aripilor; ciocul și tarsele sunt gri-verzui.

Hrana—vegetală: iarbă, plante furajere verzi, cereale verzi, frunze de sfeclă, etc.

Fenologia – specie migratoare parțial.

Habitat – malul apelor stătătoare, în regiuni bogate în stufăriș, păpuriș des și cu sălcii.

Răspândire în Europa—tot continentul, mai puțin în nord-vest.

Răspândire în România – cu precădere în Delta Dunării și complexul laguner Razelm și Sinoe, foarte rar în interiorul țării.

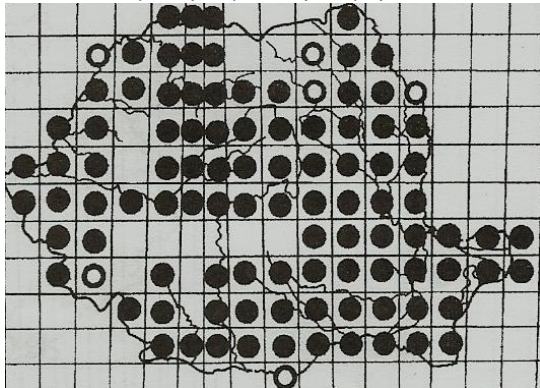
Specia: *Anas platyrhynchos* (Linnaeus, 1758) – Rață mare

Morfologia externă – aripa la mascul 270-292 mm, la femelă 260-275 mm; coada 82-92 mm; tarsul 45-48 mm. Capul și partea superioară a gâtului verzi, partea anterioară a pieptului cafenie. Spatele anterior cafeniu-cenușiu, cu raze cenușii-albicioase. Umerii cafenii întunecat, cu

ape cenușii cu alb; oglinda albastră clar, mărginită de fiecare parte cu o dungă albă. Spatele către posterior și târțița verzi-negre, ventral cenușie-albicioasă, foarte ușor dungat cu negru. O dungă albă, îngustă separă verdele gâtului de cafeniul-castaniu al pieptului. Tectricele superioare ale aripilor verzi-negre, cele inferioare negre, catifelate. Ochii cafenii, strălucitori. Ciocul galben-verzui. Picioarele roșii șters. Femela are capul și gâtul cenușii-roșcate cu puncte mai întunecate. Spatele cafeniu cu pete cafenii-negre și cafenii-roșii. Partea inferioară a gâtului și gușa mai mult sau mai puțin castanii cu pete negre. Ventral cafenie-castanie cu pete cafenii. Masculul tânăr seamănă la penaj cu femela.

Reproducerea – cuibul este construit pe sol, în ierburi, tufișuri, măărăcinișuri de pe insulele mici, în scorburi de copaci, în apropierea apelor și chiar în cuiburi vechi de ciori. Este construit de femele din resturi de plante, frunze, iarbă, etc., și căptușit cu puf și pene. Puful de cuib este maro cu centrul deschis și vârfurile palide. Puful acoperă

ouăle înainte de a începe clocirea, dar și când pasărea părăsește cuibul pentru scurt timp. Depunerea începe de la începutul lunii martie. Ouăle, în număr de 7-11, sunt eliptice până la fusiforme, scurte, netede, gri-palid, gri-albăstrui, uneori smântânii cu nuanțe verzui, verde-cafenii sau albastre. Incubația este realizată într-un interval de 26-29 de zile. Clocitul începe după depunerea ultimului ou, fiind asigurat de femelă. Puii sunt nidifugi; pleacă în apă îndată după ecloziune, fiind conduși de femele; la 7-8 săptămâni sunt gata de zbor. Sunt acoperiți cu un puf cafeniu închis pe partea superioară a corpului și galben ca sulful pe cea inferioară; au câte o

dungă închisă la ochi, cap, gât și pe marginea posterioară a aripilor; petele de pe spate și târțița sunt galbene. Ciocul de culoarea cărnii cu pete negricioase. Picioarele negre-gri.

Hrana - în special vegetală: grăunțe, semințe, ierburi, etc.; dar și animală: moluște, viermi, etc.

Fenologia - specie migratoare parțial, dar și oaspete de iarnă.

Răspândire în Europa – nordul continentului.

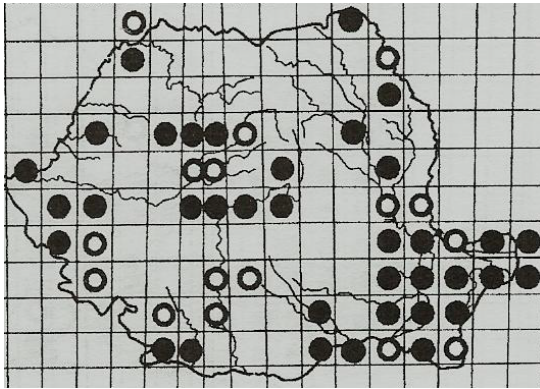
Răspândire în România – larg răspândită în toată țara, dar rară în Carpați.

Efective – 100.000-200.000 exemplare.

Specia: *Aythya ferina* (Linnaeus, 1758) – Rață cu cap castaniu

Morfologia externă – aripa 213-224 mm; coada 55-66 mm; tarsul 36-40 mm. Masculul cu capul și gâtul ruginii-roșii. Pieptul, spatele anterior, târțița și tectricele superioare ale cozii negre. Spatele și umerii cu ondulații transversale cafenii-cenușii deschis. Pieptul și abdomenul albe cu dungi transversale, neclare. Lateral, corpul cu dungi transversale, clare. Oglinda cenușie, mărginită posterior de o dungă albă. Picioarele cenușii șters. Membrana interdigitală cenușie întunecat. Ciocul, la bază și vârf, cenușiu-cafeniu, iar la mijloc cenușiu-albastru. Femela cu capul, gâtul și gușa ruginii-cafenii. Spatele și umerii cafenii întunecat, cu dungi cenușii. Târțița și tectricele superioare ale cozii negre-cafenii. Ventral cenușie deschis până la roșatic-cafenie. Picioarele plumburii. Ciocul mai deschis decât la mascul.

Reproducerea – cuibul este construit din vegetație, puf și pene pe locuri uscate, plaur sau chiar deasupra apei, dacă aceasta are o adâncime mai redusă. Cuibul este bine camuflat în vegetația palustră, unde femela depune, de obicei, 8-12 ouă și numai ocazional mai multe, putând ajunge până la 18. Perioada de clocit durează 24-26 de zile, fiind asigurată numai de femelă. Frecvent aceasta scoate numai o serie de pui, însă se pot întâlni femele clocind până în iunie. În perioada clocitului maculii stau asociați în grupuri pe luciul apei însă sunt preocupați și de liniștea cuiburilor. După apariția puilor aceștia își urmează mama la apă unde își caută

singuri hrana. Pe măsură ce cresc, devin mai independenți însă nu părăsesc anturajul mamei, decât după 7-8 săptămâni, când au penajul complet și sunt apti de zbor.

Hrana – vegetație palustră, semințe, mai rar viețuitoare acvatice.

Fenologia – specie migratoare parțial.

Habitat – în apropierea apelor dulci.

Răspândire în Europa – centrul și estul continentului.

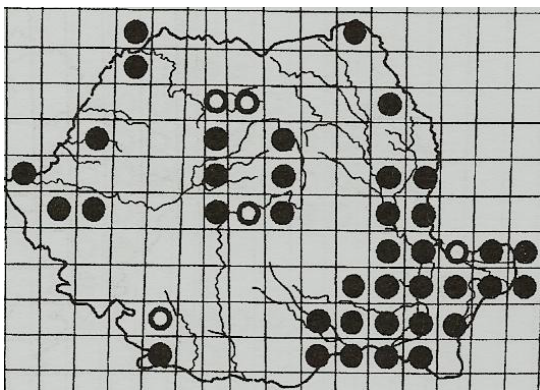
Răspândire în România – mai ales la câmpie, ierneză în mod obișnuit în Dobrogea și pe apele litorale ale mării.

Efective – 20.000-40.000 de perechi.

Specia: *Aythya nyroca* (Guldenstadt) 1770 - rață roșie

Morfologia externă - Aripa 183-193 mm, coada 56-60 mm, tarsul 32-33 mm. Masculul cu mici pete albe pe bărbie. Capul și gâtul anterior castanii-cafenii, cu dungi întunecate pe partea mijlocie a gâtului. Spatele și umerii, tectricele superioare ale cozii și rectricele negre. Spatele cu numeroase pete mici, cafenii. Gușa, pieptul și părțile laterale ale corpului de culoarea capului, abdomenul alb. Regiunea anusului cu alb și cenușiu. Tectricele inferioare ale cozii albe. Oglinda albă, mărginită superior de dungi scurte negre, cu câteva sclipiri verzui urmate de dungi înguste, albe, anterior de o dungă albă, iar în partea superioară de un câmp cu sclipiri verzui. Ciocul albastru întunecat. Picioarele cenușii. Membrana interdigitală neagră. Irisul alb. Femela asemănătoare cu masculul dar cu un colorit mai simplu. Dorsal cafenie, albă abdomenului trece în cafeniu către partea anterioară a pieptului. Irisul cafeniu, la femela bătrână alb.

Reproducerea - Cuibul este construit la marginea apei, în desigurii de stuf și alte plante acvatice; construit din plante din imediata vecinătate, captușit bogat cu stuf și pene. Puful de cuib este de culoare gri-marou cu centrul palid și vârfurile deschise. Ponta începe în mijlocul lui mai. Ouăle, în număr de 7-11, sunt galbene până la brun-gălbui. Incubația este realizată într-un termen de 25 până la 27 de zile. Clocesc numai femelele. Puii sunt

nidifugi; conduși numai de femele; zboară la 56-60 de zile. Sunt acoperiți cu puf brun-sepia pe partea superioară a corpului și galben pe cea inferioară; ceafa și creasta sunt întunecate.

Hrana - este mai mult vegetală vara: plante acvatice, lintiță, semințe, rădăcini, și animală iarna: crustacee, moluște, viermi, larve, insecte, broscuțe, peștișori.

Fenologia – oaspete de vară.

Habitat – bălți și lacuri eutrofe, cu vegetație acvatică/palustră abundentă.

Răspândire în Europa – sud-estul continentului: Croația, Ungaria, România, Republica Moldova, Ucraina, Grecia.

Răspândire în România – prezentă în Delta Dunării și bălțile din câmpie.

Efective – 2.000-6.000 de perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Legea 89/2000 (AEWA - anexa 2), Directiva păsări 79/409/EEC, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3), Legea 407/2006 și 197/2007-Legea vânătorii (anexa 2, vânărea interzisă).

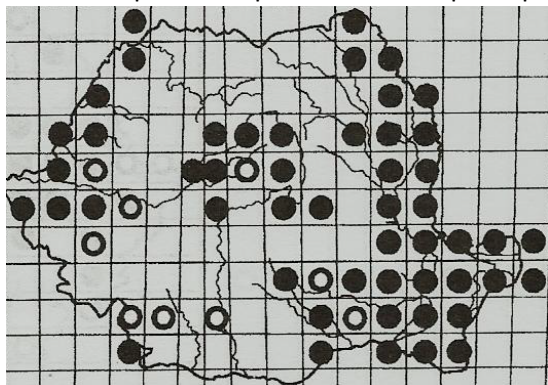
Statut – specie vulnerabilă.

Specia: *Circus aeruginosus* (Linnaeus) 1758 - Herete de stuf

Morfologia externă - Semalele cu un dimorfism pronunțat. La femelă, aripa 395-435 mm, coada 240-260mm, tarsul 85-90 mm. La mascul, aripa 385-420 mm, coada 230-245 mm, tarsul 80-86 mm. Femela adultă cu creștetul și ceafa galbene, cu raze cafenii. Spatele cafeniu-roșu întunecat. Umerii și tectricile superioare de la antebraț galbene, cu pete cafenii longitudinale. Gușa galbenă iar obrații cafenii-roșii. Masculul adult cu penaj foarte pestrîț, penele frunții și creștetul cafenii, cu margini gălbui. Spatele cafeniu întunecat. obrazul și gâtulejul galbene șters cu nuanțe întunecate. Partea anterioară a gâtului și pieptul galbene cu pete cafenii longitudinale. Abdomenul roșu - ruginiu, cu vârful penelor mai deschis. Remigele secundare și toate rectricile cenușii. Ochii galbeni. Specia are numeroase varietăți de culoare.

Reproducerea - Cuibul este construit în mlaștini, la adăpostul stufărișului; pe pământ, câteodată refolosit. Este alcătuit dintr-o grămadă mare de bețe, stuf uscat, căptușită cu iarbă. Este construit exclusiv de femelă. Ponta – Femela depune începând din luna aprilie până la începutul lunii iunie, în număr de 3-6 ouă, scurt - fusiforme,

albăstrui-albicioase, netede, lipsite de luciu, uneori pătate datorită materialului din cuib. Incubația este realizată într-un interval de 31 până la 36 de zile. Clocirea începe după primul, al doilea sau al treilea ou depus și este asigurată de femelă. Puii sunt nidicoli; prima haină este un puf scurt și rar, roșcat-gălbui pe partea superioară a corpului, alb pe cea inferioară, pe gâtulej și creștet; haina a doua este lănoasă, ruginiu-cenușie pe partea superioară. Primele 7-10 zile femela protejează puii sub aripi, hrana fiindu-le adusă de mascul; mai târziu vânează ambii părinți. Puii se acoperă

cu pene după 28 de zile, zboară la 38-40 de zile; timp de circa 14 zile ,fiind lipsiți de siguranță,nu se depărtează mult de cuib. Devin independenți după 2-3 săptămâni.

Hrana - Se hrănesc cu broaște, șobolani de apă, șerpi, pești, insecte mari dar și păsări adulte, tinere sau pui de cuib, mai ales în perioada de hrănire a puilor.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat – vecinătatea bălților cu mari întinderi de stufăriș.

Răspândire în Europa – sudul și centrul continentului.

Răspândire în România – mai ales în regiunea de câmpie, în stufărișuri întinse. Abundență maximă în Delta Dunării.

Efective – 700-1.500 perechi.

Specia:*Circus cyaneus*(Linnaeus) 1766 - Herete vânăt

Morfologia externă - Sexele cu dimorfism pronunțat.La femelă, aripa 380-400 mm, coada 250-275 mm, tarsul peste 75 mm.La mascul, aripa 335-360 mm, coada 230-240 mm, tarsul 67-72 mm. Femela adultă cu spatele cafeniu-roșcat.O dungă albă deasupra ochiului. Penajul de la ceafă și tectricele superioare ale aripilor cu marginile galbene-roșii.Coada cu dungi alternative cafenii și roșiatice. Ventral roșiatic, cu pete cafenii, longitudinale.Masculul adult cu spatele cenușiu deschis și abdomenul alb.Gușa cu raze cafenii și albe.Prima pană a aripii cenușie întunecat,următoarele cincii sunt negre, cu cenușiu sau alb la bază iar celelalte cenușii mai întunecat.Coada cu câteva dungi transversale

întunecate.Irisul,ceara și tălpile galbene-portocalii.Ciocul negru. Tinerii de ambele sexe asemănători cu femela.

Hrana – mai mult cu rozătoare, apoi păsări mici, pui de cuib, ouă, reptile, insecte mari.

Fenologie – pasăre de pasaj.

Habitat – ținuturi deschise de stepă, acoperită cu vegetație specifică.

Răspândire în Europa – cuibărește în nord și ierneză în sudul continentului.

Răspândire în România – de-a lungul litoralului, dar și în regiunile de șes.

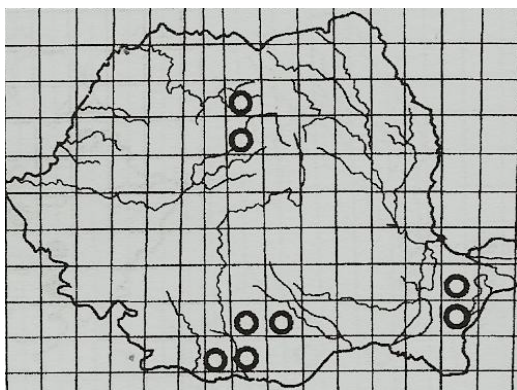
Specia: *Circus pygargus* (Linnaeus)1758 - Herete sur

Morfologia externă - Sexele prezintă dimorfism pronunțat. Aripa la femelă 370-390 mm,iar la mascul 350-377 mm,coada 216-240 mm,tarsul 55-60 mm.Femelele adulte și masculii tuneriîn general cenușii-cafenii. Creștetul dungat cu roșu și negru. Abdomenul albicios,împeștriat cu pete ruginii puțin pronunțate. Masculii adulți au capul,spatele, gâtul și partea anterioară a pieptului albastre-cenușii iar abdomenul și coapsele cu dungi roșii-ruginii. Remigele primare negre,cele secundare albastre - cenușii deschis ,cu o dungă transversală la mijloc,formând o bandă bine

pronunțată pe partea exterioară a aripii. Pe coadă prezintă 4-5 dungi negre. Tinerii cu spatele cafeniu întunecat, cu marginile penelor și către vârf cafeniu-roșii. Sub ochi o pată albă înconjurată, în parte, de o pată mai mare, cefenie întunecat. Regiunea târziței albă. Penele aripilor și ale cozii cu pete transversale. Ochii la masculii adulți sunt galbeni strălucitori, la femele galbeni deschis, iar la tineri galbeni întunecat. Ciocul negru și tălpile galbene.

Reproducere – femela construiește cuibul pe sol, în apropierea unei tufe mai mari de vegetație, constituit din diverse resturi de vegetale, trestie, rămurele iar în interior căptușit cu vegetație fină. La începutul lunii mai, femela depune, de obicei, 4-5 ouă, la un interval de 36-72 de ore între ele. Clocitul începe după depunerea primului ou fiin efectuat numai de femelă circa 27-30 de zile, timp în care masculul îi aduce hrana în cuib. De fapt eclozarea tuturor puilor durează până la 40 de zile, deoarece puii stau sub mamă, fiind diferențe mari între ei. Puii încep să stea în picioare numai după 12 zile de la eclozare, începând să la crească și penele care le acoperă tot corpul până la vârsta de 30 de zile. Femela în permanență este atașată de pui stând în imediata lor apropiere până ce aceștia devin independenți.

Hrana – consumă o mare varietate de vertebrate, dar și insecte mari.

Fenologie – .

Habitat – câmpii cultivate sau necultivate, cu vegetație ierboasă înaltă.

Răspândire în Europa – cca 75% din populație se găsește în Rusia, 15% în Peninsula Iberică.

Răspândire în România – nu sunt dovezi clare care să ateste cuibăritul, dar vara se pot vedea exemplare adulte, mai ales în Dobrogea.

Efective – 20-40 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3), Legea 407/2006 și 197/2007-Legea vânătorii (anexa 2, vânărea interzisă).

Statut – specie periclitată.

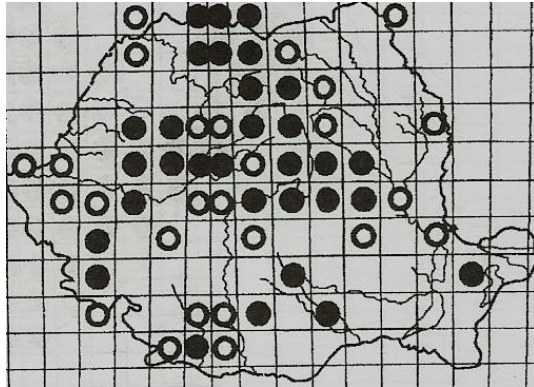
Specia: *Accipiter nisus* (Linnaeus) 1758 - uliu păsărar

Morfologia externă - Aripa la masculi este de 170-270mm, la femelă 230-242 mm, coada 156-166 mm, iar tarsul 52-55 mm. Spatele adulților este cenușiu-negricesc întunecat, abdomenul alb dungat cu roșu-argintiu, mai clar la mascul decât la femelă și coada cu 5-6 dungi negre și cu extremitatea albă. Ciocul albăstrui, cerea galbenă, irisul galben-auriu, iar picioarele galbene șters. În zbor se recunoaște după aripa lată, cu marginea liniară și lungă, fiind ceva mai mică decât uliul porumbar.

Reproducere - Cuibul este o construcție plată din crengi uscate și intercalate, căptușit grosier cu ramuri verzi, construit cu precădere de femele. Femela depune în număr de 4-5 ouă, la intervale de 2-4 zile din luna mai până la începutul lunii iunie, sunt sferice, mate, alb-calcaroase, punctate neregulat cu gri-violet până la maro-închis, cu pete în formă de dungi; la capăt rotund câteodată sub formă de căciulă. Incubația

este realizată într-un termen de 32 până la 35 de zile pentru fiecare ou și 42 de zile pentru pona întreagă. Clocitul începe după depunerea a 2-3 ouă și este asigurat de femelă, care îi aduce hrana. Are loc o singură clocire pe an. Puii sunt nidicoli; acoperiți la început cu un puf scurt, rar, alb, apoi cu un puf mai lung, grosier, cu

aspect de blană, brun-roșcat pe partea superioară și alb pe cea inferioară. Puii sunt acoperiți și hrăniți de femelă în primele 4-5 zile, cu hrana adusă de mascul; după aceea predarea prăzii se face în afara cuibului, apoi vânează ambii părinți. La 13 zile își iau hrana independent; la 28 de zile se acoperă complet de pene, iar la 32 de zile sunt gata de zbor.

Hrana - se hrănesc cu păsări mici : vrăbii, sturzi, ciocârlii, presuri, etc., iar femela fiind mai mare prinde și porumbei, sitari, stâncuțe, etc., mai rar șoareci, broaște, insecte mari.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat - trăiește mai mult în pădurile de șes și de dealuri.

Răspândire în Europa – nordul continentului.

Răspândire în România – cuibărește în zone colinară mai înaltă, mai ales în Transilvania.

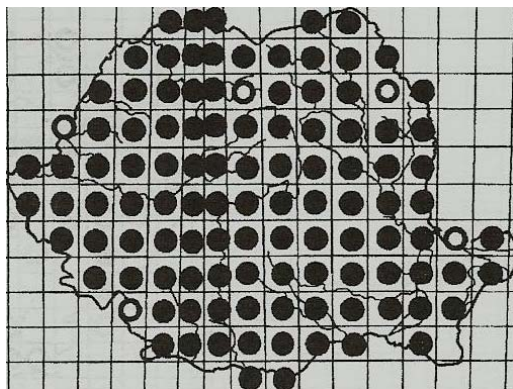
Efective – 130-300 perechi, probabil mai mare.

Specia: *Buteo buteo* (Linnaeus, 1758) – șorecar comun

Morfologia externă – aripa la mascul 370-396 mm, la femelă 385-400 mm; coada la ambele sexe 220-247 mm. Piciorul nu este acoperit până la degete cu pene. Culoarea este variabilă; nu se întâlnesc doi indivizi asemănători. Unii cafenii întunecat uniform, cu o coadă dungată; sau cefenii deschis, cu dungi longitudinale; alții au spatele, pieptul și coapsele cafenii, iar restul corpului cenușiu-cafeniu deschis, cu pete transversale; sau albi-gălbui, cu penele aripilor și ale cozii întunecate, iar pieptul pătat. Ochiul, la tineri, cenușiu-cafeniu, la adulți cafeniu-roșu, la bătrâni cenușiu. Ceroma și tălpile galbene. Ciocul albastrii la bază și negricios la vârf.

Reproducere - cuibul este construit în arbori bătrâni, dar și pe cornișe aflate în zone cu abrupturi stâncoase. Este alcătuit din ramuri și resturi mari vegetale, paie, s.a., fiind captușit cu resturi vegetale mai fine și ramuri cu frunze verzi pe care la înlocuiesc periodic. Femela depune ponte la sfârșitul lunii martie, primele zile ale lunii aprilie fiind formată din 3-4 ouă, pe care le clocește 33-35 de zile, uneori mai puțin. Clocitul începe de la depunerea primului ou, iar depunerea lor se face la un interval de 2-3 zile. Perioada de clocire a tuturor ouălelor este de 40-42 de zile. Puii eclozați stau în cuib sub aripile mamei, în primele 8-12 zile, perioadă în care masculul aduce hrană la cuib, numai femela ocupându-se de hrănirea acestora. Penele apar între 12-30 de zile. După vârsta de 30 de zile

pui încep să se hrănească singuri, putând să zboare numai după 40-50 de zile de la ecloziune. Pui acompaniază adesea părinții în zboruri planate pe deasupra pădurii în căutare de hrană sau pentru antrenamente de zbor.

Hrana – șerpi, mici mamifere, uneori și insecte, și numai cu totul excepțional din păsări.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – preferă pădurile de fag, dar în general păduri cu luminișuri.

Răspândire în Europa – mai răspândit în nordul continentului.

Răspândire în România – larg răspândită în ținuturile împădurite, fiind cea mai numeroasă pasăre de pradă din România.

Efective – 4.000-8.000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II).

Specia: *Buteo rufinus* (Cretzschmar, 1827) - Șorecar mare

Morfologia externă - Aripa 400 - 430 mm. Ciocul și picioarele, în comparație cu *buteo buteo* (Șorecarul comun) sunt mai groase. Coadă nu este vărgată totdeauna cu dungi până la capăt; la adulți are nouă dungi. Cuibul îl construiește în stâncării, mai rar în arbori, iar uneori pe stâlpii de înaltă tensiune.

Hrana – rozătoare, păsări, reptile, insecte mari.

Fenologie – oaspete de vară și pasăre de pasaj.

Habitat – în toate ținuturile de stepă descoperite.

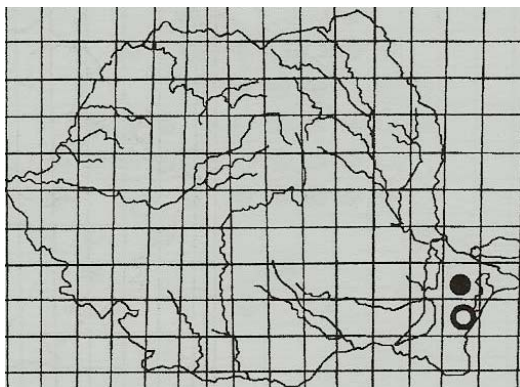
Răspândire în Europa – se estimează o creștere în sud-estul continentului.

Răspândire în România – se poate observa în Dobrogea în perioada de cuibărit, mai ales în pădurea Babadag și Munții Măcinului.

Efective – 10-20 perechi, (este incert).

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3), Legea 407/2006 și 197/2007-Legea vânătorii (anexa 2, vânărea interzisă).

Statut – specie vulnerabilă.

Specia: *Buteo lagopus* (Pont. – 1763) – șorecar încălțat

Morfologia externă – aripa la mascul 415-433 mm, la femelă 432-458 mm; coada 220-255 mm. Picioarele cu pene până la degete. Culoarea foarte variabilă: un amestec de alb, alb-gălbui, cenușiu-roșiatic, cafeniu întunecat și cafeniu. Fruntea alburie. Extremitățile ariilor negre-ardezie. Coadă albă și terminată cu două benzi, una cenușie, alta neagră. La mascul, piaptul este pătat cu cafeniu; la femelă abdomenul este pătat cu cafeniu. Coapsele

galbene-roșii sau cenușii-albe și pătate cu cafeniu. Tinerii ventral cafenii-negri. Coadă ventral albă, dorsal cafenie. În zbor se distinge prin aripa scurtă și lată, cu marginea în formă de evantai scurt și baza cozii pronunțat albă.

Hrana – șoareci de câmp în marea majoritate, uneori și câte o pasăre bolnavă sau moartă.

Fenologie – oaspete de iarnă.

Habitat – în zonele descoperite nord-asiatice.

Răspândire în Europa – nordul continentului.

Răspândire în România – mai frecvent în partea sudică a țării.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II).

Specia: *Aquila pomarina* (C.L.Brehm) 1831 - acvilă țipătoare mică

Morfologia externă - Aripa la mascul 460-490 mm, iar la femelă 495-525 mm,coada 230-260 mm. Adulții au penajul dorsal cafeniu întunecat la occiput și ceafă,pe cantru și longitudinal, tentă ruginie sau galbenă și ușor întunecată. Tectricele supracordale alburii, pătate cu roșu-ruginiu. Partea ventrală a gâtului, pieptul și abdomenul cafenii mai deschis decât spatele. Tectricele subcordale albastre-gălbui foarte deschis. Tectricele mari și mijlocii ale aripii pătate la vârf; cele maricu roșu și ruginiu, cele mijlocii cu alb sau cenușiu. Rectricele dungate sau de culoare uniformă,afară de o bandă deschisă la extremitatea lor.

Reproducere - Cuibul este construit în arbori, între 6-26 m înălțime,la marginea pădurii; este reutilizat anual; cel mai nou este cel mai mic însă se mărește prin reutilizare; este construit din bețe și căptușit cu iarbă și ramuri cu frunze. Ponta – este depusă de la sfârșitul lunii aprilie până la începutul lunii mai.Ouăle,în număr de 2,depușe la intervale de 3-4 zile ,sunt albe,pătate cu roșu-marou până la violet; cele pierdute sunt uneori înlocuite. Incubația este realizată într-un interval de 38 până la 41 de zile.Clocirea începe de la depunerea primului ou și este asigurată în special de femelă. Puii sunt nidicoli; cel mai mic moare de obicei în prima săptămână dacă hrana nu este îndestulătoare; sunt hrăniți și acoperiți de femelă,care mai târziu lipsește timp îndelungat din cuib,hrana fiind adusă de mascul.Prima haină a puilor este un puf scurt,gri-aliv, cea de a doua este mai lungă, alb-cenușie,mai întunecată pe cap,în regiunea ochilor și bărbiei.Se acoperă cu pene la 24 de zile; la 33 de zile își iau singuri hrana,iar la 55-055 de zile sunt gata de zbor,dar mai rămân în apropierea cuibului încă 3 săptămâni.

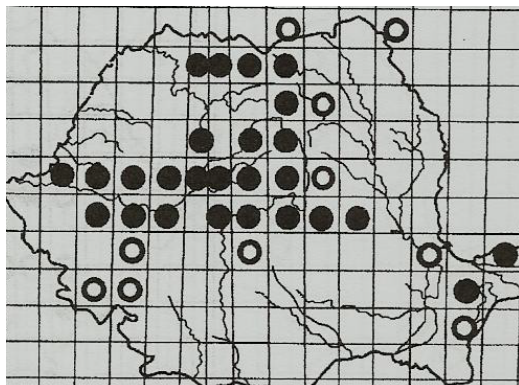
Hrana - se hrănesc cu mamifere,păsări,reptile,amfibii,dar și insecte mari și hoituri.

Fenologia – oaspete de vară.

Habitat – în păduri mature mai ale de foioase, intercalate cu pajiști naturale; păduri de luncă.

Răspândire în Europa – estul continentului; cea mai mare populație: 2.800-5.200 în Letonia, peste 3.000 în Belarus, 1.700-1.900 în Polonia.

Răspândire în România – cuibărește cu precădere în Transilvania în păduri de foioase sau de conifere.

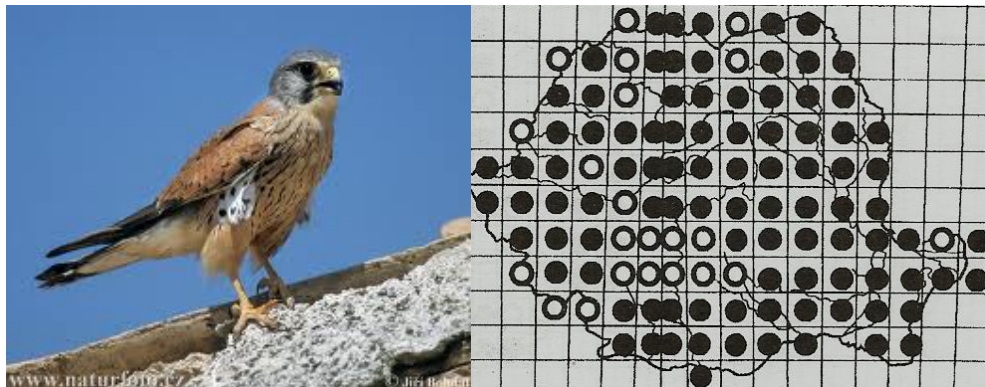

Efective – 500-1.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC, OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3), Legea 407/2006 și 197/2007-Legea vânătorii (anexa 2, vânărea interzisă).

Statut – specie vulnerabilă.

Specia: *Falco tinnunculus* (Linnaeus – 1758) – Vânturel roșu

Morfologia externă – la mascul, aripa 230-258 mm, coada 163-180 mm, tarsul 38-41 mm; la femelă, aripa 245-271 mm. Ghearele negre. Masculii adulți au capul, ceafa și coada cenușii întunecat. Coada se termină cu o dungă albastruie cu marginea albă. Spatele roșu-ruginiu, fiecare pană având o pată triunghiulară, albă. Gușa galbenă-alburie. Pieptul și abdomenul cenușii-roșiatic sau galbene șters, fiecare pană având o pată longitudinală, neagră. Penela aripilor negre, pe steagurile interne cu 6-12 pete triunghiulare alburii sau roșii-ruginii. Irisul cafeniu întunecat. Ciocul cafeniu. Ceara și cercul gol care înconjoară ochii galbeni-verzui. Tălpile galbene-portocalii. Femelele adulte cu spatele roșu-roziu, cu pete negre longitudinale în jumătatea superioară, și transversale în cea inferioară. Coada cenușie-roșiatică, cu dungi transversale. Târțița cenușie întunecat. Ventral aceleași desene ca la mascul. Tinerii, asemănători femelelor.

Reproducere—cuibul îl instalează pe stânci, maluri înalte, scorburi mari, pe marginea cornişelor unor clădiri. Este construit din diverse ramuri, bețe și alte părți vegetale tari, fiind căptușită cu restulri vegetale uscate. Ponta este formată din 4-5 ouă, este depusă în a doua decadă a lunii aprilie; durata depunerii dintre ouă este de 24-28 de ore. Clocitul este asigurat de femelă, însă masculul o înlocuiește pentru perioade scurte. Incubația durează între 27-29 de zile. După ecloziune puii stau sub penajul mamei în primele 12-15 zile; în acest timp hrana este asigurată de mascul. Penela încep să la crească între 12-20 de zile. Femela se ocupă de hrănirea puilor până la vârsta de 27 de zile, apoi se hrănesc singuri. După 29 de zile puii încep să zboare, însă rămân în compania părinților încă câteva săptămâni.

Hrana – este formată din șoareci, popândăi, șopârle, insecte.

Fenologie – pasăre migratoare parțial, deseori ierneză în țară.

Habitat – ținuturi joase de stepă, cu pâlcuri de pădure; lunci de râuri, cu arbori mari; văi de râuri montane cu maluri abrupte și locuri descoperite în vecinătate.

Răspândire în Europa – este răspândit pe tot continentul.

Răspândire în România—cea mai numeroasă și larg răspândită specie de șoim din țară.

Efective – 3.500-7.000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), OUG 57/2007 (Anexa 4B).

Specia: *Falco columbarius* (Linnaeus) 1758 - Șoim de iarnă

Morfologia externă - la masculul, aripa 193-205 mm, coada 123-133 mm, tarsul 33-38 mm; la femelă, aripa 216-224 mm, coada 140-145 mm, tarsul 38-39 mm. Masculii în regiunea cefei sunt ruginiu-cafeniu cu dengații întunecate, restul spatelui cenușiu-ardeziu și cu dungi întunecate la coadă. Gâtul alb sau albicios, ventral galben-alb până la ruginiu-cafeniu cu dungi întunecate către coadă. Rectricele albastre-cenușii, cu scurte dungi întunecate la capăt și cu marginea albă. Femelele în regiunea cefei sunt albicioase-gălbui; spatele cenușiu-cafeniu, cu 1-2 pete ruginii-cafenii, cu dungi transversale câteodată mai puțin clare pe pene. Ventral albicios până la galben-cafeniu, cu pete alungite, întunecate. Rectricele cafenii, cu dungi transversale albicioase sau ruginii și cu vârfurile albicioase.

Fenologie – oaspete de iarnă (din octombrie până în aprilie).

Habitat – prefer ținuturile mlăștinoase și turbăriile.

Răspândire în Europa – regiunile nordice ale continentului.

Răspândire în România – frecvent în zona Carpaților; în perioada de pasaj apare în număr mare în Delta Dunării.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa I).

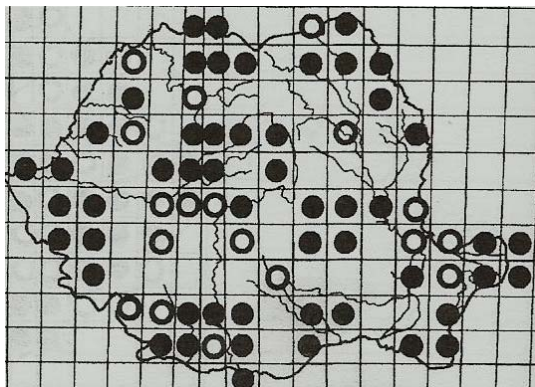
Specia: *Falco subbuteo* (Linnaeus, 1758) – Șoimul rândunelelor

Morfologia externă – la masculul, aripa 250-265 mm, coada 143-147 mm, tarsul 36-38 mm; la femelă aripa 273-278 mm, coada 150-155 mm. Adulții au spatele albastru-murdar, capul cenușiu, ceafa cu o pată alburie. Rectricele negre, afară de două, mediane, care au pe steagul intern 8 pete roșii-ruginii, reunite în dungi transversale. Ventral alb sau alb-gălbui, cu pete negre longitudinale. Rectricele inferioare ale cozii roșii-ruginii. Mustățile evidente, cafenii-negre. Ochii cafenii întunecat, înconjurați de un cerc gol de aceeași culoare. Ceara și tălpile galbene. Ciocul albastru deschis la bază și albastru întunecat la vârf. Tinerii cu spatele cenușiu-albastru întunecat, cu marginile penelor galbene-ruginii. Pata cefei mai mare și mai gălbuie decât adulții; în rest aproape asemănători.

Reproducere – preferă cuiburile vechi de cioară sau de veveriță, renovându-l. Femela depune 2-3 ouă, la un interval de 48-72 de ore între ele. După depunerea celui de-al doilea ou, femela începe clocitul care durează 28-29 de zile, timp în care masculul hrănește la cuib femela, în afară de perioadele când p înlocuiește, pentru scurt timp,

la clocit. După apariție puilor femela stă cu ei încă 7 zile, acoperindu-i sub aripi și hrănindu-i cu mancarea adusă de mascul. La vârsta de 14-21 de zile, puii sunt acoperiți cu pene, însă pot să zboare numai la vârsta de 28-32 de zile, apoi își urmează părinții, devenind cu totul independenți numai după câteva săptămâni. Clocitul are loc o singură dată pe an.

Hrana – este formată din păsări (rândunele), lilieci și insecte mai mari.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat – păduri cu ținuturi largi, descoperite în jur.

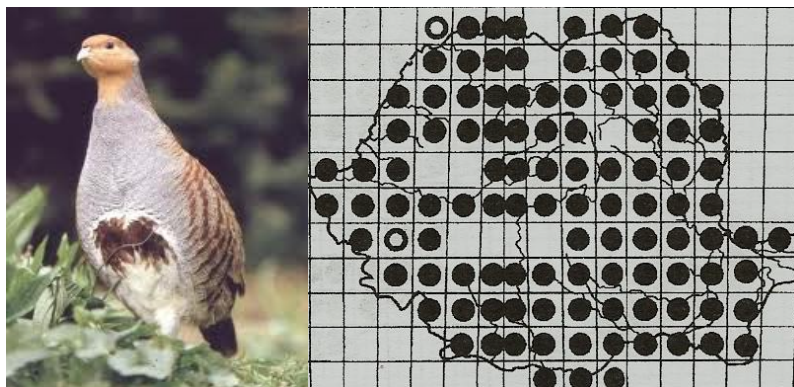
Răspândire în Europa – acoperă aproape tot continentul.

Răspândire în România – frecvent și mai larg răspândit în zonele împădurite din câmpii; mai numeros în Delta Dunării.

Efective – 800-1.500 de perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), OUG 57/2007 (anexa 4B).

Specia: *Perdix perdix* (Linnaeus, 1758) - Potârniche

Morfologia externă - La mascul, aripa 153-163 mm, coada 78-83 mm, tarsul 40-46 mm; la femelă, aripa 151-157 mm. Pe frunte o bandă ată cafenie, care se întinde deasupra și în urma ochilor. Creștetul cafeniu dungat longitudinal cu gălbui, laturile roșii deschise. Satele cenușii cu dungă transversală roșie, cu linii mici negre în zigzag. Abdomenul alb, cu o pată mare cafenie-castanie, în formă de potcoavă. Rectricele laterale trandafirii, cele mijlocii și cele de pe târâță dungate transversal cu cafeniu-roșu și cafeniu-roșu. Ochii cafenii, înconjurați de câte un cerc îngust roșu. Ciocul cenușiu-albăstrui. Tălpile cenușiu-alb-roșii sau cafenii. Femela este ceva mai mică decât masculul, cu pata abdomenului mai puțin conturată și mai mică, iar spatelul întunecat.

Reproducerea - Cuibul este construit pe pământ, ascuns în iarbă sau sub tufișuri; în formă de covată plană, captușit cu frunze uscate sau cu iarbă; este construit numai de femelă. Ponta este depusă de la începutul lunii aprilie până la începutul lunii mai. Ouăle în număr de 10-12, uneori 20-24, depuse la intervale de 1-2 zile, sunt lucitoare, unicolore, maro-roșii, maro sau oliv, numărul mare de ouă poate proveni de la două femele. Incubația este realizată într-un interval de 25 până la 25 de zile. Clocitul începe după depunerea ultimului ou; până atunci ouăle sunt acoperite cu materialul din cuib. Clocește femela, o singură dată pe an. Dacă prima pontă se pierde dintr-o

cauză oarecare, este posibilă și o a doua clocire. Puii sunt nidifugi; cu puful maroniu-dungat pe spate; sunt îngrijiți de femelă; zboară puțin la 3 săptămâni; rămân împreună și toamna se asociază în grupuri mai mari.

Hrana – este alcătuită din larve și adulți de insect, numai în timpul toamnei consumă semințe.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat - Vara, eratică, frecventă în toate câmpiile, iar la munte trăiește în terenurile cultivate.

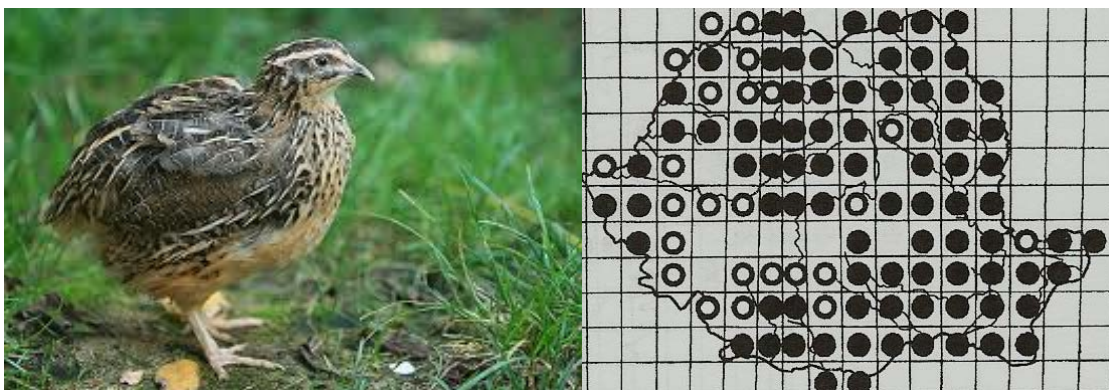
Răspândire în Europa –

Răspândire în România – larg răspândită pe întreg teritoriul țării.

Efective – 40.000-60.000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa I și anexa II/1, anexa III/1), OUG 57/2007 (anexa 5C, anexa 5D).

Specia: *Coturnix coturnix* (Linnaeus, 1758) – Prepelită

Morfologia externă – aripa 104-117 mm; coada 39-42 mm; tarsul 25-29. Spatele și capul cafenii, dungate transversal și longitudinal cu galben-roziu. Gâtul cafeniu-roziu. Gușa galbenă-rozie. Mijlocul abdomenului alb-gălbui, iar laturile rozii, cu dungi longitudinale galbene deschis. De la baza ciocului pornește o linie cafenie-galbenă deschis, care trece pe deasupra ochiului, coboară pe laturile gâtului și înconjoară gâtul. Prima remige, pe marginea externă, cu o linie îngustă gălbuie. Rectricele galbene-roz, cu tija albicioasă și dungi negre. Femela colorată mai întunecat. Ciocul cenușiu-cafeniu. Tălpile galbene deschis sau roșiatice.

Reproducere – în aprilie, femela își construiește cuibul făcând o adâncitură în sol, între vegetale spontane sau cultivate, pe care o căptușește cu resturi vegetale din imediata apropiere. Femela depune pontă formată din 8-12 ouă. Distanța de depunere între două ouă este de o zi. După ce termină depunerea pontei, femela asigură clocitul timp de 16-21 de zile. Masculul nu participă la clocit. După eclozare, puii sunt nidifugi părăsind cuibul după câteva ore, urmărindu-și mama care îi îngrijește. Din a 11-a zi puii bat din aripi deși nu au penajul format pot face înșă salturi, iar după vârsta de 19 zile pot zbura, devenind independenți. De obicei au loc două clociri pe an.

Hrana – este formată din larve și adulți de insecte, viermi; înșă și vegetale, muguri de plante, diferite ierburi, semințe.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat – câmp deschis, stepă unde iarba este mai scurtă și mai rară; frecvent și pe dealuri joase.

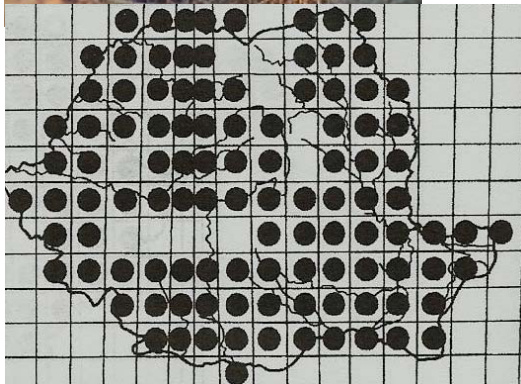
Răspândire în Europa – cuprinde tot continentul.

Răspândire în România – cuibărește în întreaga țară, mai puțin munții împăduriți.

Efective – 30.000-50.000 perechi.

Protecție -Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 (anexa 5C).

Specia: *Phasianus colchicus* (Linnaeus, 1758) – Fazan

Morfologia externă–sexele sunt foarte deosebite. Masculul, cu un moț de pene mai lungi, laterale, pe ceafă. Rectricele mediane alungite. La mascul aripa 238-256 mm, coada 425-536 mm, tarsul 65-71 mm; la femelă aripa 210-220 mm, coada 290-310 mm. Penajul în general foarte împestrițat. Capul și partea de sus a gâtului verzi, cu reflexe albastre. Partea de jos a gâtului, pieptul, abdomenul și laturile cafenii-castanii cu reflexe purpurii și cu marginile negre, strălucitoare. Tectricele superioare ale aripilor au pe

steagurile externe pete albe, semicirculare. Rectricele cenușii-măslinii, dungate cu negru și cu marginile cafenii-castanii. Ochii galben-roz, înconjurați de câte un cerc roșu. Ciocul galben-cafeiu deschis. Tarsele roșiatice sau cenușii-plumburii. Femela mai mică și colorată mai întunecat, predominând cenușiu-pământiu, pătat și dungat cu negru și roz întunecat.

Reproducere – după amenajarea cuibului, începe cloctul în aprilie, după depunerea a 8-15 ouă, pe care le clocește numai femela timp de 24-27 de zile. Puii după eclozare, la îndemnul mamei, încep să-și

ciugulească hrana, iar după 12-14 zile le apar penele, pot zbura și încep să doarmă în arbori.

Hrana – sunt păsări omnivore, consumând diverse animale, insecte, viermi, ouă de păsărele, etc.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – este răspândit pe toate formele de relief, cu excepția masivelor muntoase.

Răspândire în Europa – fazanul este o specie originară din Asia.

Răspândire în România – colonizat și răspândit în întreaga țară, cu excepția molidișurilor.

Efective – 100.000-200.000 de exemplare.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa II/1), OUG 57/2007 (anexa 5C).

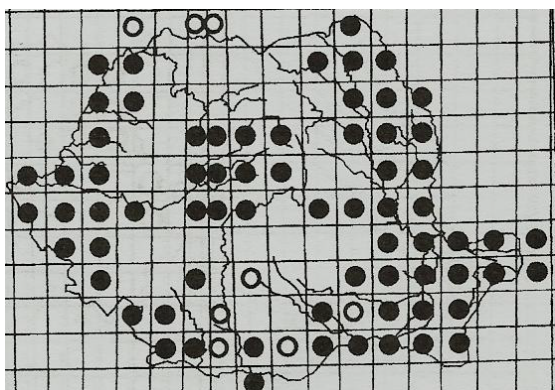
Specia: *Vanellus vanellus* (Linnaeus, 1758) – nagât

Morfologia externă – aripa 220-236 mm; coada 44-48 mm; tarsul 44-48 mm; ciocul 23-27 mm. Creștetul, regiunea gușii, jumătate din cioadă negre intens strălucitoare. Mantaua verde întunecat, cu reflexe albastre sau purpurii. Pe laturile gâtului și ventral alb. În regiunea occipitală, un moț împărțit în două și format din pene lungi și înguste. Femela are moțul mai scurt, partea anterioară a gâtului pătată cu negru și alb.

Tinerii au culorile mai șterse, penele spatelui cu o margine lată galbenă-rozie. Ochii cafenii. Ciocul negru. Tălpile roșii, întunecat, murdar.

Reproducere – cuibul este construit pe sol, pe suprafețe deschise, pe pășuni, câmp, în zone inundabile și mlăștinoase. Are forma unei adâncituri plane, fără material suplimentar. Ouăle, în număr de 4, depuse la intervale de 1-2 zile, de la sfârșitul lunii martie până la începutul lunii aprilie, sunt netede, fără luciu, maro-galben, oliv sau gri, mai rar albastre sau roșcate, cu puncte sau pete mici negre, rar cu dungi mici. Incubația este realizată într-un interval de 24-27 de zile. Clocitul începe la depunerea ultimului ou sau cu puțin înainte și este asigurat de femelă. Are loc o singură clocire pe an. Puii sunt nidifugi; îngrijiți de ambele sexe; în timp ce femela conduce și acoperă puii, masculul veghează. Devin independenți la cca 33 de zile. Sunt acoperiți de un puf alb pe partea inferioară a corpului, negricios în regiunea pieptului, gri-gălbui bălțat cu negru pe partea superioară; ceafa albă cu o bandă neagră de-a lungul flancurilor și câte o pată întunecată pe tarse.

Dobrogea și Delta Dunării.

Efective – 6.000-12.000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexele II), Convenția Haga (anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa II/2).

Specia: *Tringa totanus* (Linnaeus, 1758) – fluierar cu picioare roșii

Morfologia externă – aripa 145-161 mm; coada 60-65 mm; tarsul 50-57 mm; ciocul 39-44 mm. Vara, creștetul cafeniu-negricios cu pete cafenii. În jurul urechilor, cu striații întunecate și deschise. Peste ochi, cu o dungă deschisă. Frâul pătat cu galben-ruginiu. Spatele în partea anterioară, umerii, remigele posterioare și tectricele mari ale aripilor cafenii deschis și pătate. Laturile capului cu pete în zigzag. Picioarele roșii-galbene. Irisul cafeniu. Iarna, dorsal cu striații și pete negre-surii. Ventral alb, cu striații rare. Ciocul negru-cafeniu, la bază portocaliu-galben. Tălpile portocalii-galbene.

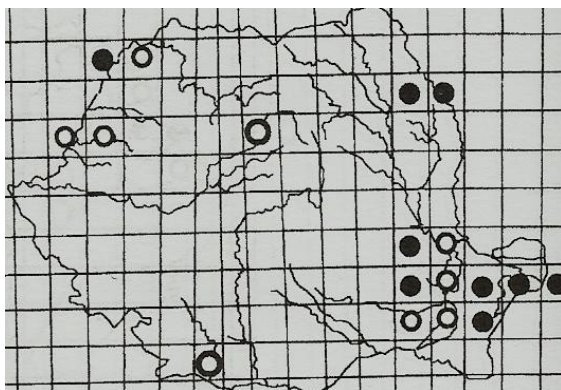
Reproducere – femela face o mică adâncitură pe care o căptușește cu ceva vegetație găsită în imediata apropiere a cuibului; cuibul fiind foarte bine camuflat. În a doua decadă a lunii mai femela depune ponta formată din 4 ouă. Clocitul este asigurat de ambele păsări timp de 22-24 de zile, începând cu depunerea ultimului ou. După ieșirea din

ou, puii părăsesc cuibul la câteva ore stând ascunși în vegetația din apropiere unde sunt hrăniți și îngrijiți de ambii părinți cu multă minuțiozitate; după ce prind putere rămân în grija unuia dintre părinți, până la vârsta de aproximativ 28-30 de zile, când devin independenți putând zbura foarte bine. Tinerii dorsal cafenii întunecat, cu pete deschise. Regiunea târâței albă, pătată transversal cu cafeniu întunecat. Remigele primare cafenii-negricioase, cu mijlocul steagului alb. Tălpile gălbui.

Hrana – este alcătuită din diferite specii de viermi, larve și adulți de insecte, mici moluște, etc.

Fenologie – oaspete de vară, mai răspândit ca specie de pasaj.

Habitat – trăiește în apropierea apelor, mlaștinilor, în locuri cu vegetație bogată.

Răspândire în Europa – frecvent pe tot continentul.

Răspândire în România – se poate observa în Delta Dunării, complexul lagunar Razelm-Sinoe, vestul Câmpiei Române și Podișul Moldovei; posibile cuibăriri în Câmpia de Vest și Transilvania.

Efective – 100-300 de perechi.

Protecție - Directiva Păsări 79/409 EEC (anexa II/2), Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexele II), Convenția Haga (anexa II).

Specia: *Larus ridibundus* (Linnaeus, 1758) – Pescăruș râzător

Morfologia externă – aripa 285-330 mm; coada 113-137 mm; tarsul 43-48 mm; ciocul 29-38 mm. Creștetul cafeniu întunecat către roșiatic; restul gâtului alb. Mantaua cenușie. Pieptul, abdomenul și laturile corpului albe cu nuanțe rozii; 4 remige primare albe, cu margini negre. Ochii cafenii întunecat. Irisul roșu. Ciocul și picioarele roșii-lac. Iarna, gâtul și capul albe; pata de lângă ureche cenușie întunecată. Ciocul și picioarele mai deschise la culoare decât primăvara. Tinerii cu laturile corpului albăstrui.

Reproducere – cuibul este construit pe plante putrede plutitoare, pe terenuri inundabile; este format dintr-o îngrămădire de material uscat și verde, având o mică adâncitură. La construcție participă masculii. Ouăle, în număr de 3, sunt depuse zilnic începând de la sfârșitul lunii aprilie până la începutul lunii mai, au luciu slab și culori diferite, în general oliv deschis, verzui sau maroniu-ruginiu, albastru-albicios cu puncte sau pete, stropi sau linii fine, de culoare maro-închis sau oliv, formând un desen neregulat. Incubația este realizată într-un interval de 22-24 de zile. Clocitul începe de la depunerea primului ou și este asigurat de ambele sexe. Are loc o singură clocire pe an. Puii sunt seminidicoli; îngrijiți de ambii părinți; pot părăsii cuibul după scurt timp, rămânând însă în apropiere; sunt capabili de zbor la 5-6 săptămâni. Puful puilor este lung, moale, cu vârfuri mătăsoase, maro-ruginiu pe partea superioară a corpului, cu linii întrerupte maro-negre; pe partea inferioară a corpului puful este maro-gălbui, cu o tentă închisă datorită culorii mai întunecate a benzii firelor. Ciocul roz, cu vârful întunecat.

Hrana – în proporție de 90% este de natură animală; consumă foarte mulți cărăbuși, până la 300 g pe zi, fiind astfel folositor agriculturii. Mai consumă larve diferite, omizi, șoareci, peștișori.

Fenologie – specie migratoare parțial și oaspete de iarnă.

Habitat – trăiește lângă bălțile cu stufăriș și pipirig.

Răspândire în Europa –

Răspândire în România – colonii de cuibărit cu zeci sau sute de cuiburi, mai ales în deltă. Specia își lărgeste arealul în interiorul țării, observându-se și câteva colonii de cuibărit și în Câmpia de Vest, Câmpia Română, Transilvania și Podișul Moldovei.

Efective – 3.500-8.000 perechi. Crește numărul de exemplare care ierneză în țară.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa II/2).

Specia: *Larus cachinnans* (Pallas, 1811) – Pescăruș arigintiu

Morfologia externă – la mascul, aripa 420-470 mm, coada 158-190 mm, tarsul 61-71 mm, ciocul 52-64 mm; la femelă, aripa 412-450 mm, coada 154-182 mm, tarsul 60-69 mm, ciocul 51-53 mm. Primele două remige negre, restul albe cu vârful negru. Mantaua albastră-cenușie închis. Capul, ceafa, penajul ventral și coada albe. Iarna are câte o pată de culoare închisă înaintea ochilor. Picioarele galbene. Ciocul ușor curbat, galben, la vârf roșu viu. Irisul galben. Inelele ochilor roșii-ruginii. Tinerii au mantaua cafenie-sură pătată cu alb-cafeniu-ruginiu. Ventral alb-murdar cu cenușiu și multe pete cafenii-sure deschis. Înaintea ochilor, câte o pată

de culoare închisă. Gâtul alb. Capul alb, striat cu cafeniu-sur deschis. Coada albă, cu benzi negre-cafenii în zigzag, din care una apicală. Picioarele roz-alburii-plumburii. Ciocul roz-alburii cu vârful negru. Irisul cafeniu închis, cu un inel galben-palid.

Reproducere – cuibul este construit pe marginea malurilor abrupte, a insulelor mici, în dune de nisip, pe bancuri de pietriș, pe grinduri înierbate sau pe acoperișul clădirilor înalte în unele orașe, frecvent în Constanța. Este alcătuit dintr-o grămadă mare de iarbă și diferite plante acvatice. La construcție participă ambele sexe. Ouăle, în număr de 2-3, sunt depuse la interval de 2-3 zile începând de la sfârșitul lunii aprilie până la începutul lunii mai. Ouăle sunt netede, cu luciu slab și suprafața fin granulată; sunt foarte diferit colorate; oliv deschis cel mai frecvent, maro-gălbui sau verzui, albastru-albicios până la maro-ruginiu, cu puncte negre sau oliv închis, rareori cu desene neregulate. Incubația este realizată într-un interval de 26 de zile în medie. Cloștul începe o dată cu depunerea primului ou; cloștește în special femela o singură dată pe an. Puii sunt seminidicoli; Tinerii au mantaua cafenie-sură pătată cu alb-cafeniu-ruginiu. Ventral alb-murdar cu cenușiu și multe pete cafenii-sure deschis. Înaintea ochilor, câte o pată de culoare închisă. Gâtul alb. Capul alb, striat cu cafeniu-sur deschis. Coada albă, cu benzi negre-cafenii în zigzag, din care una apicală. Picioarele roz-alburii-plumburii. Ciocul roz-alburii cu vârful negru. Irisul cafeniu închis, cu un inel galben-palid. Sunt capabili de zbor la 8-9 săptămâni.

Hrana – este formată din pești, moluște, diferite animale mici marine, deșeuri de tot felul, stârvuri găsite sau aduse de valuri la țărm, scoici; uneori înghit puii din cuib sau păsări mici obosite de drum, etc.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – litoralul mărilor; începând cu ultimele decenii și mediul antropic.

Răspândire în Europa – ierneză în sudul și vestul continentului.

Răspândire în România – specia își extinde arealul spre interiorul țării, fiind prezentă azi în mai multe orașe inclusiv în București. Cuibărit ocazional în Transilvania și pe Olt; răspândit la malul mării și în Delta Dunării.

Efective – 2.000-4.000 perechi.

Protecție - Directiva păsări 79/409/EEC (anexa II/2).

Specia: *Streptopelia decaocto* (Frisvaldszky, 1838) – guguștiuc

Morfologia externă–aripa 170-183 mm; coada 130-142 mm; tarsul 18-19 mm; ciocul 17-18 mm. Culoarea generală pământie violacee. Ventral cenușiu-albăstrui. Tectricele subcodale nu depășesc ½ ventrală a reetricelor, care sunt negricioase. Ciocul întunecat. Irisul roșu-vișiniu. Picioarele la adulți roșii-vișinii. Ghearele negre. Pe ceafă cu un guler de pene negre, mai mult sau mai puțin lat.

Reproducere–cuibul este construit în localități, pe copaci, uneori pe conifere, mai frecvent pe ornamentele zidurilor de la clădiri, în deosebi în ultimele decenii; este o simplă platformă subțire din crenguțe și tulpini de

plante. Ponta: ouăle, în număr de 2, depuse începând din martie până în septembrie, sunt fudiforme, netede, cu luciu moderat, albe. Incubația este realizată într-un interval de 14 zile. Clocesc ambele sexe, de mai multe ori pe an. În România s-au găsit ponte în toate lunile anului, inclusiv iarna. Puii sunt nidicoli; acoperiți cu puf gri-galben până la alb-gălbui; pielea întunecată; ciocul de culoarea cărnii. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți; sunt capabili de

zbor la aproximativ 18 zile; părăsesc cuibul la circa 3 săptămâni de la ecloziune.

Hrana – este formată din semințe diferite rămase de la păsările din curte, din preajma silozurilor, morilor, depozitelor, cât și resturi de pâine, mămligă, oferite de oameni.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – numai în localități, îndeosebi la orașe, fiind o pasăre tipic antropofilă.

Răspândire în Europa–sud-estul continentului.

Răspândire în România – prezentă în localități, cu excepția celor

izolate din munți. S-a răspândit în România după 1925-1930.

Efective – 500.000-1.000.000 perechi.

Protecție – Directiva Păsări 79/409 EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 (anexa 5C), Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III).

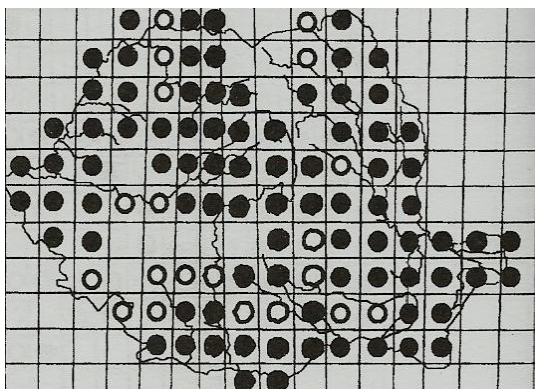
Specia: *Athene noctua* (Scopoli, 1769) – cucuvea

Morfologia externă – aripa 152-167 mm; coada 75-85 mm. Pe cap nu are moțuri de pene. Coloritul în general cenușiu-cafeniu închis. Vălul cu marginile albe. Penajul dorsal cenușiu-cafeniu închis, cu pete mici albe. Aripile cu 5-6 pete transversale albe. Coada dreaptă și scurtă, brăzdată de dungi albe, transversale. Penajul ventral alb, cu pete lunguiețe,

neregulate, cafenii închis. Picioarele acoperite cu pete fine și rare. Ciocul și irisul galbene.

Reproducere – cuibul este format în găuri de maluri, stâncării, scorburi de copaci sau pământ în galerii de iepuri de viziună; uneori în podurile caselor. Nu este amenajat special; poate folosi și cuibul altor păsări. Ouăle, în număr de 4-5, depuse de la sfârșitul lunii aprilie până la începutul lunii mai, rareori la mijlocul lunii martie, sunt scurt eliptice până la sferice, cu granulație fină, slab lucitoare, albe. Incubația este realizată într-un interval de 28-29 de zile. Clocitul începe o dată cu depunerea primului ou și este asigurat de femelă, care clocește o singură dată pe an, rareori de două ori. Puii sunt nidicoli; acoperiți cu puf abundent, scurt, care se întinde până la baza degetelor. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți; părăsesc cuibul la 4 săptămâni; sunt capabili de zbor la 5 săptămâni.

Hrana – este formată în general din rozătoare mărunte, reptile, broaște, mai rar insecte; uneori și păsări mici tinere.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – păduri, terenuri de cultură, parcuri, terenuri deschise cu stâncării sau maluri fisurate, cât și în localități, cimitire, silozuri, etc.

Răspândire în Europa – se poate observa pe tot continentul.

Răspândire în România - cea mai frecventă specie de bufniță din țară, de obicei în interiorul sau în apropierea localităților; în ținuturile joase și medii.

Efective – 10.000-40.000 perechi.

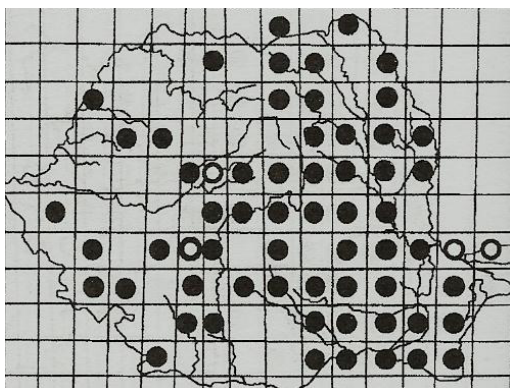
Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Apus apus* (Linnaeus, 1758) – drepnea neagră

Morfologia externă – aripa la mascul 170-178 mm, la femelă 165-173 mm; rectricele externe 72-78 mm; cele mijlocii cu circa 30 de mm mai scurte. Penajul ventral cafeniu întunecat. Gâtul alb murdar, câteodată cafeniu, cu aspect de pată. Restul penajului negru. La tineri, marginile penelor albicioase. Picioarele negricioase și încălțate. Ciocul negru.

Reproducere – cuibul este construit în orașe, în ornamentațiile și crăpăturile clădirilor, dar și în srăpăturile stâncilor, în scorburi de arbori, în cuiburile altor păsări (ciocănitori). Este o îngrămădire de pene, ierburi, frunze și alte părți de plante pe care le încleiază cu ajutorul salivei și le fixează pe locurile de cuibărit. Ouăle, în număr de 2, depuse la intervale de 2-3 zile, de la sfârșitul lunii mai până la începutul lunii iunie, sunt lung eliptice, netede, mate, albe. Incubația este realizată într-un interval de 18-20 de zile, uneori prelungită până la 27 de zile, pentru că ouăle pot suporta răcirea o anumită perioadă. Are loc o singură clocire pe an. Puii sunt nidicoli; golași, cu îngroșările de la marginea ciocului alb mat; gâtulejul de culoarea cărnii; o pată cafenie în vârful limbii. Puii sunt hrăniți de ambii părinți; la început îi acoperă; pot suporta foamea o anumită perioadă, dar aceasta

prelungeste perioada postembrionară; zboară la 5-8 săptămâni.

Hrana – este formată din insecte mărunte ce plutesc în aer și pe care le vânează din zbor.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat–trăiește în așezările omenești, rar în natura sălbatică, în crăpăturile stâncilor.

Răspândire în Europa – se poate observa pe aproape tot cuprinsul continentului.

Răspândire în România – specie răspândită cu precădere în jumătatea estică a țării, în stâncării și localități. Lipsesc aparent inexplicabil din unele orașe.

Efective – 5.000-15.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III)

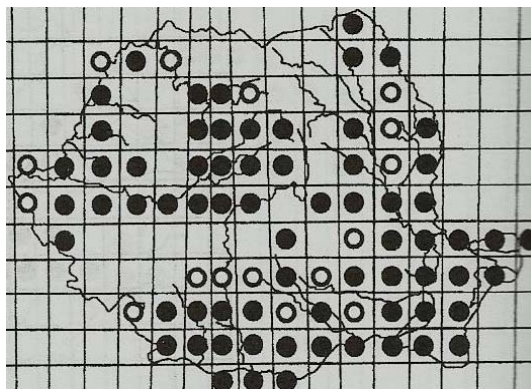
Specia: *Merops apiaster* (Linnaeus, 1758) – prigrorie

Morfologie externă–la mascul, aripa 148-153 mm, coada 90-100 mm, perechea de pene mijlocii ale cozii cu 20-30 de mm mai lungi, tarsul 10-13 mm; la femelă, aripa 141-150mm. Fruntea albă. Ochii roșii-vineții. Partea anterioară a capului verde. Ceafa și mijlocul aripilor cafeii-castanii. Spatele galben cu reflexe verzui. Ciocul negru. De la cioc, trecând peste ochi și coborând până la mijlocul gâtului, o linie neagră. Gâtul galben-auriu deschis, înconjurat de negru. Abdomenul și târâța albastre sau verzi. Remigele verzi ca iarba, cu marginile externe albastre și cu vârful negricios. Rectricele verzi-albăstrui, dungate cu galben. Cele două rectrice mediane verzui, întunecate în toată lungimea, cu care depășesc pe celelalte. Picioarele roșiatice.

Rectricele verzi-albăstrui, dungate cu galben. Cele două rectrice mediane verzui, întunecate în toată lungimea, cu care depășesc pe celelalte. Picioarele roșiatice.

Reproducere–cuibul este construit în regiuni joase, deschise, în găuri săpate în maluri, adâncituri în nisip, pe plante abrupte, inaccesibile de la marginea drumurilor, etc. În maluri, păsările sapă un culoar de 90-270 cm, la capătul căruia se află cuibul necăptușit, conținând numeroase cocoloașe din resturi de insecte cu salivă, excremente, etc. Ouăle, în număr de 5-6, depuse de la mijlocul lunii mai până în iulie, sunt aproape sferice, netede, puternic lucitoare, albe. Incubația este realizată într-un interval de 20-21 de zile. Clocitul începe de la depunerea primului ou și este asigurat de ambele sexe. Clocirea are loc o singură dată pe an. Puii sunt nidicoli; golași, cu pielea roz; gâtulejul de culoarea cărnii; ciocul gri cu o ngroșare îngustă, galbenă. Sunt îngrijiți de ambii părinți.

Hrana – este formată din albine și alte insecte.

Fenologie – oaspete de vară, din mai până în septembrie.

Habitat – trăiește pe teren deschis, lângă malurile apelor, în ținuturile aride cu malurile lutoase.

Răspândire în Europa – partea sudică a continentului.

Răspândire în România – specie frecventă în regiunea câmpiei. Cuibărește în colonii cu zeci de cuiburi, mai ales în S și S-E; dar se poate observa și în Transilvania și în Câmpia de Vest.

Efective – 10.000-20.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG

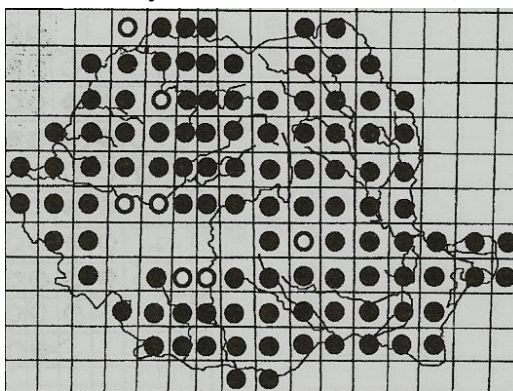
57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Upopa epops* (Linnaeus, 1758) – pupăză

Morfologia externă—aripa 145-154 mm; coada 100-115 mm; tarsul 21-23 mm; ciocul 50-60 mm. Spatele, în general, gălbui pe mijloc; umerii și aripile cu dungi transversale, negre, care alterează cu alb-gălbui. Moțul galben-ruginiu, fiecare pană având vârful negru. Abdomenul galben-lutos. Laturile cu pete longitudinale. Coada neagră, cu dungi longitudinale albe. Ochii cafenii întunecat. Ciocul negru. Picioarele sure-plumburii. Femela are culorile mai șterse decât ale masculului, iar tinerii au un moț mai scurt.

arbori sau găuri de sticlă, în ziduri pietre, stive de lemne, uneori și în pentru păsări (cuiburi artificiale); este sărăcăcios cu plante, pene, lână, neplăcut datorită excrementelor în perioada creșterii puilor. Ouăle, în începând de la sfârșitul lunii aprilie sunt eliptice, netede, mate, cu pori sau verzi spre cafeniu. Coaja se pătează în cuib.

Reproducere - cuibul este construit în scorburi de dărâpanate, în grămezi de cutii construite special slab conturat și căptușit cârpe, etc. Are miros semilichide ce se adună aici număr de 6-7, depuse zilnic, până la începutul lunii mai, evidenți, cenușii, gălbui, oliv

sau verzui spre cafeniu. Coaja se pătează în cuib. Incubația este realizată într-un interval de 16-19 zile. Clocitul începe înaintea încheierii ponte și este asigurat de femelă, hrănită în acest timp de mascul. Pe an, are loc o singură clocire; mai rar două. Puii sunt nidicoli; acoperiți de femelă, timp în care masculul aduce hrana; mai târziu ambii părinți asigură hrănirea. Părăsesc cuibul la 20-27 de zile, fiind hrăniți încă un timp- sunt acoperiți de puf lung și sărăcăcios, alb-cenușiu; gâtletul este roșu, ciocul scurt, drept și gros, gri—albastru cu îngroșare albă.

Hrana – este formată din larve, viermi, insecte.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în noiembrie.

Habitat – terenuri deschise, însorite, cu vegetație lemnoasă dispersă; liziere și rariști de păduri, pâlcuri de arbori, livezi bătrâne, vii în culturi tradiționale, zăvoaie, parcuri mari, etc.

Răspândire în Europa – efectiv însemnat, de cca. 0,6 milioane de exemplare se află doar în Spania, pe când totalul din celelalte țări europene este de maximum 300.000-800.000 perechi (fără Rusia).

Răspândire în România – specie larg răspândită în întreaga țară, pe alocuri frecventă.

Efective – 10.000-25.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Legea 407/2006 și 197/2007 – Legea vânătorii (anexa 2 – vânărea interzisă), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Statut – specie vulnerabilă.

Specia: *Melanocorypha calandra* (Linnaeus,1766) - Ciocârlie de bărăgan

Morfologia externă - aripa 126-140 mm, coada 68-75 mm. Penajul dorsal roșcat, cu pete longitudinale negre. Două dungii albe trec pe la extremitatea tectricelor, tăind aripa transversal. Scapularele cu margini albe. Rectricele externe aproape în întregime albe. Penajul ventral alb-gălbui palid, cu pete longitudinale, cafenii. De fiecare parte a gâtului, câte o pată neagră, transversală. Ochiul cafeniu clar. Ciocul și picioarele de culoarea cornului. Tinerii au spatele galben - ruginiu, penele având vârfuluri mai deschi colorat; pe cap cu pene rotunde.

Reproducere – cuibul și-l instalează într-o mică cavitate a solului pe care, uneori, și-o realizează scormonind. Este căptușit cu diferite tije vegetale sau tulpini fine de graminee, păr de animale sau alte resturi vegetale fine și moi. Scoate, de obicei, 2 serii de pui; primul cloțit are loc începând din a doua decadă a lunii aprilie, când femela depune 4-5 ouă pe care femela le clocește mai mult singură timp de aproximativ 12 zile. Ambii părinți hrănesc puii cu multă sânguință timp de aproximativ 2 săptămâni. Al doilea cuibar este format din 3-4 ouă, începând din a doua decadă a lunii iunie. Masculul este un adevărat stăpân al teritoriului unde este instalat cuibul, nepermițând unei

alte specii de pasăre să se apropie de zonă.

Hrana – este formată, în mod deosebit, din diferite Artropode, predominând insectele și larvele acestora. În perioade reci se hrănește cu semințe.

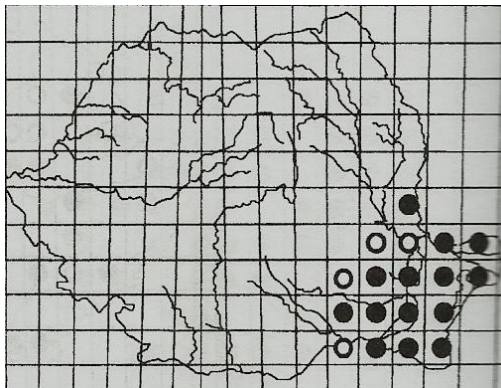
Fenologie – specie parțial migratoare.

Habitat – trăiește în special în câmpiile de stepă.

Răspândire generală – în subregiunea mediteraneană.

Răspândire în România – prezentă doar în câmpiile din sud-estul țării, inclusiv Dobrogea și Delta Dunării.

Efective – 15.000-30.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Directiva Păsări 79/409 EEC (anexa I), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3).

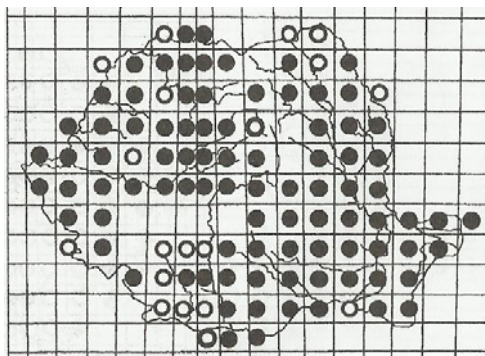
Specia - *Galerida cristata* (Linnaeus, 1758) – ciocârlan

Morfologia externă. Aripa 96 – 114 mm; coada 63 – 71 mm. Penajul spatelui sur – roșcat, ruginiu. Pieptul și abdomenul roșcate deschis. Penele aripilor și ale cozii cafenii întunecat sau negricioase cu marginile roșcate – ruginii. Irisul cafeniu. Maxila cenușie întunecat, mandibula mai deschisă. Picioarele roșiatice. Femela puțin mai mică decât masculul. Tinerii au penajul spatelui cu marginile albe și cu câte o pată întunecată la vârf.

Reproducere. Cuibul și-l instalează și pe sol într-o concavitate la baza unei tufe de ierburi. Este construit de ambii parteneri din fire și tulpini de ierburi diverse, alte resturi uscate vegetale, căptușindu-l cu ierburi fine și păr de animale. Adesea cuibul depășește suprafața solului, având o constituție mai lăbărțată. În cazul celor de pe taluzele de cale ferată construcție mai rudimentară, însă mai strânsă,

având o profunzime mai mare. De obicei, în a doua decadă a lunii aprilie, femela depune 3-5 ouă pe care le clocește 12-13 zile, timp în care masculul este în permanență prezent în jurul cuibului, apărând teritoriul. Adesea aduce și hrană la cuib femelei. După apariție puii sunt hrăniți de ambii părinți timp de 17-18 zile, însă ei părăsesc cuibul la vârsta de 9-11 zile, stând ascunși în zona respectivă, culcați la pământ între ierburi și pietre.

Galerida cristata

Distribuție globală

Fenologie - sedentar și foarte frecvent.

Efective – 100 000 – 200 000 perechi.

Răspândire. Răspândit în regiunea Palearctică.

La noi, vara pe câmpii și în regiunea deluroasă, la marginea drumurilor de țară, locuri necultivate, porumbiști, miriști, vii, iar iarna prin apropierea caselor.

A fost întâlnită ca pasăre clocitoare în toate zonele din țară la diferite altitudini, însă nu pe vârful munților. Lubitor al locurilor aride, pietroase sau cu nisipuri cu vegetație puțină, s-a adaptat în ultimile decenii, și la zonele cu arbori rari și vegetație mai bogată.

Preferând pentru instalarea cuibului zonele cu piatră, de mai multe ori au fost găsite cuiburi așezate în piatră de terasament a căii ferate, în locuri cu linii moarte sau pe care circulă rar trenul. Spre exemplu, la ieșirea din Brașov, pe linia ce duce la Zărnești, în doi ani a clocit o pereche de ciocârlani, instalându-și cuibul lângă o traversă chiar în apropierea bordurii inferioare a unei dintre șinele de cale ferată. Frecvența trenurilor era de 4-5 pe zi. În momentul venirii și trecerii trenului stă nemișcată pe cuib, iar masculul pândea de la câțiva metri de terasament.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III).

Specia - *Alauda arvensis* (Linnaeus, 1758) – ciocârlie de câmp

Morfologia externă. La mascul, aripa 110 – 120 mm, coada 70 – 75 mm; la femelă, aripa 05 – 105 mm, coada 64 – 68 mm. Penajul spatelui cenușiu – roșcat; cel ventral alburui. Capul pătat cu cafeniu. Laturile corpului cu linii longitudinale negre. Laturile gâtului de culoare deschisă. Rectricele de la margine și barbele externe de la perechea a 2-a albe. Ochii cafenii – vezui. Ciocul cenușiu – albastru. Picioarele roșiatice.

Reproducere. Clocește de două ori pe an, uneori în zona de câmpie, scoate și a treia generație de pui, făcându-și cuibul pe sol între ierburi mai mult sau mai puțin dezvoltate sau lângă o piatră mare. Întotdeauna

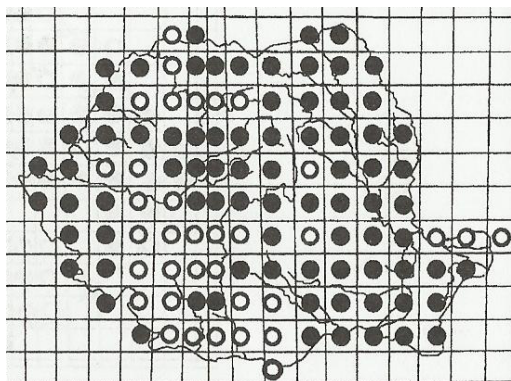
se află într-o scobitură din sol. În culturile de cereale păioase, la începutul cuibăritului, cuibul este adesea ușor

vizibil, însă, pe măsură ce cresc, plantele îl acoperă. Femela depune 4-5- ouă, în cuibul construit din rămurele fine de plante și uneori chiar din păr de animal.

Clocitul este asigurat numai de femelă timp de 11 zile, prima pontă fiind din prima decadă a lunii aprilie; (Linția 1964) menționează ca a găsit ouă proaspete și în 19 iulie, putând fi vorba de a treia pontă.

După 6-10 zile de hrană activă, puii părăsesc cuibul, alergând pe sol și ascunzându-se în așteptarea hranei adusă încă de părinți până la vârsta de 19-20 zile, Apoi zboară începând după câteva zile să ducă o viață independentă. Unitatea de familie adesea se păstrează.

Hrana, în perioadele frumoase este alcătuită, aproape exclusiv, din mici Artropode între care dominante sunt insectele și larvele acestora; de asemenea consumă și diverse semințe mici, mai ales în perioadele reci.

Alauda arvensis Distribuție globală

Fenologie - în parte migratoare, în parte sedentară, după cum sunt iernile, mai aspre sau mai blânde.

Efective – 600 000 – 1 000 000 perechi.

Răspândire. Răspândită în toată Europa. Trăiește în ținuturile de șes, prin locuri cultivate.

Specie odinioară foarte comună în toată țara; actualmente abundența acestei specii este mult redusă datorită modernizării agriculturii și mai ales chimizării. De asemenea, exploatarea nerațională a pajiștilor montane a redus foarte mult populațiile.

S-a întâlnit clocind din Bărăgan, Podișul Dobrogei până în Munții Bucegi, sau Vârful Pietrosu Mare (Maramureș, la 2300 m altitudine).

Protecție - DIRECTIVA PĂSĂRI 79/409 EEC (Anexa II/2), OUG 57/2007 (anexa 5C), Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III).

Specia - *Hirundo rustica* (Linnaeus, 1758) – rândunică

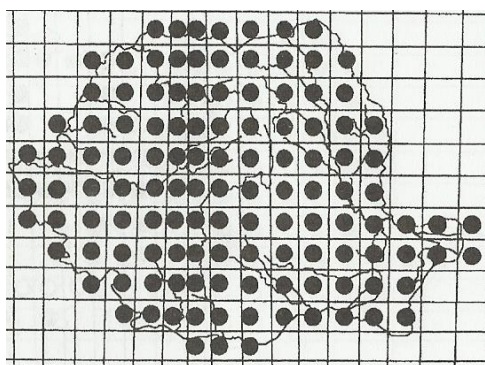
Morfologie externă. Aripa 102 – 128 mm; coada la mascul 98 – 152 mm, la femelă 92 – 121 mm; tarsul 9 – 11 mm; ciocul 8 – 9 mm. Penajul dorsal negru strălucitor, cu luciu vânăt. Fruntea și beregata cafenii – roșiatice. Între frunte și creștet un brâu, subțire, alb. Penajul ventral alb – gălbui. La capătul rectricelor (cu excepția celor două din mijloc), o pată albă; rectricele exterioare foarte lungi. Irisul cafeniu închis.

Reproducere. A fost întâlnită ca pasăre clocitoare de la nivelul mării până în zona montană la 1300 – 1500 m altitudine. Densități mai mari se află în zonele extracarpatiche. S-a remarcat o scădere mare a efectivelor clocitoare în ultimul deceniu, cauzele fiind lipsa locurilor prielnice pentru

clocit, a materialului necesar pentru construirea cuibului, lipsa hranei, datorită chimizării culturilor agricole, cât și poluării generale a atmosferei.

Scoate două serii de pui pe an și numai în anii foarte prielnici scoate și a treia serie. Cuibul și-l instalează în diverse locuri sub grinzi din garaje, poduri, magazii, holuri ale unor clădiri, balcoane, interiorul unor camere etc., fiind lipit de un perete drept, sau aranjat pe un suport, prins de abajorul unei lămpi, pe coarnele unor trofee de cerb sau căprior etc. Cuibul are formă semisferică sau parțial sferic, fiind folosit mai mulți ani. Este interesant faptul că într-un caz la Brașov, o pereche și-a construit cuibul deasupra tocului de la o ușă dintr-un hol unde a scos prima generație de pui, însă pentru a doua generație și-a realizat un alt cuib pe abajurul lămpii din hol, iar pentru a treia generație a folosit cuibul unde a crescut prima generație. Cuibul și-l construiesc din pământ umed amestecat cu salivă și cu paie sau fire uscate de graminee. Nu-i lipesc partea superioară de suport. Interiorul cuibului este căptușit cu pene. Diametrul acestuia variază de la 9 la 12 cm. Femela depune 4-5- ouă pe care le clocește 14-16 zile, fiind asistată de mascul. După eclozare, părinții hrănesc foarte intens puii timp de 17-24 zile.

Hrana. Este formată din insecte prinse în zbor.

Hirundo rustica distribuție globală

Fenologie - oaspete de vară

Efective: 300 000 – 500 000 perechi.

Răspândire. În toată Holarctica. Iarna migrează către sud. La noi, sosește devreme, începând din martie, și pleacă cel mai târziu la sfârșitul lunii octombrie. Prezentă în toată țara, mai ales la sate.

Rândunica este specia cea mai comună dintre păsările migratoare. Aparține tipului de faună transpaleartic. Primele exemplare sosesc la sfârșitul lunii martie în partea de sud a țării, iar spre nord și în interiorul Carpaților sosesc în prima și a doua decadă a lunii aprilie. Plecarea spre sud are loc în septembrie, putându-se observa în sudul țării și Dobrogea până în a doua decadă a lunii octombrie. Sosirea și plecarea acestei păsări variază mult în funcție de variația temperaturilor.

Protecție. Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II).

Specie în regres continuu.

Specia - *Delichon urbica* (Linnaeus, 1758) – lăstun de casă

Morfologia externă. Aripa 100 – 116 mm; furca cozii 68 – 75 mm; tarsul 10-12 mm; ciocul 7 – 9 mm. Penajul dorsal negru întunecat și cu luciu vânăt, metalic. Aripile și coada negre și fără luciu. Penajul ventral și târnița albe. Picioarele și degetele acoperite cu pene albe.

Coadă, scobită pe o treime din lungimea sa, este depășită de aripi. Irisul cafeniu închis.

Reproducere. Cuibul și-l construiește din sol, pe care-l amestecă cu salivă proprie, dându-i o structuralizare aparte. Întotdeauna prinde de suport spatele și partea superioară a cuibului, lăsându-i un orificiu pentru intrare. De asemenea, sunt utilizate diferite resturi vegetale în construcție cuibului. Interiorul îl căptușește cu pene, păr de animal și resturi vegetale fine.

După terminarea construirii cuibului sau a reparării acestuia, la care participă ambii parteneri, femela începe depunerea ouălor.

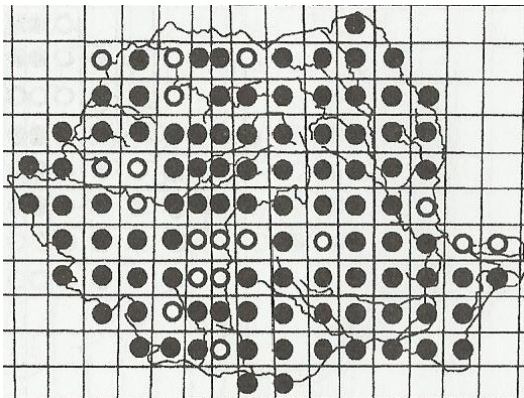
La sfârșitul lunii mai, ponta formată de obicei din 4-5 ouă, rareori mai multe, este deja depusă, începând clocitul care este asigurat de ambele sexe timp de 14-19 zile. Puii apar eșalonat în timp de cca 48-60 de ore. Ambii părinți hrănesc puii timp de 19-25 de zile în funcție de abundența hranei și deci de viteză de creștere a puilor.

În primele 5-6 zile de la apariția puilor, femela stă cu aceștia, iar masculul le aduce hrană și, din timp în timp o schima la cuib pe femelă.

Puii, după ce părăsesc cuibul, preferă să stea în împrejurimile coloniei. S-au observat cazuri în care puii din prima generație ajutau părinții la hrănirea puilor din generația a doua.

În sudul țării, este posibil în unii ani favorabili să scoată și a treia generație de pui, cazurile fiind însă destul de rare.

Hrana. Este formată numai din insecte pe care le prinde din zbor; ca toți lăstunii și rândunicile, și această specie este un auxiliar prețios al omului, fapt pentru care se impune a se lua măsuri mai susținute pentru ocrotirea lăstunului de casă.

Delichon urbica distribuție globală

Fenologie - oaspete de vară

Efective: 100 000 – 200 000 perechi.

Răspândire. În regiunea Palearctică (vara în Europa, iarna în Africa). La noi, din aprilie până în septembrie. Omniprezentă în biotopurile favorabile (clădiri și abrupturi stâncoase).

Această specie populează toată Europa, având cartierele de iernat în mod deosebit pe teritoriul African. Sosește la noi, de obicei în prima decadă a lunii aprilie; în ultimii ani, datorită primăverilor reci, sosirea majorității exemplarelor s-a situat spre sfârșitul lunii aprilie.

Întotdeauna a fost găsită clocind numai în colonii începând de la câteva exemplare până la zeci și câteva sute de exemplare. Adesea, se pot întâlni colonii în diferite stații CFR din sudul țării, cuiburile fiind construite lângă susținătoarele lămpilor fluorescente sau între peretele stației și acoperișul peronului. S-au întâlnit cazuri în care pe același perete, suprapuse cuib peste cuib, cu ieșiri separate, s-au găsit 12 cuiburi (în stația Urziceni). Pe peronul

stației respective colonia era formată din peste 90 de cuiburi (1979); din nefericire, o parte din ele au fost distruse din dispoziția șefului de stație.

O situație similară s-a găsit în stația CFR Giurgiu.

s-a observat că această specie a devenit foarte antropofilă, instalându-și colonii chiar pe clădiri care sunt mult frecventate de oameni. La Mânăstirea Pângărați este o colonie formată din peste 100 de cuiburi.

Pot fi întâlnite clocind și în zonele stâncoase.

Protecție. Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II).

Specia: *Anthus campestris* (Linnaeus, 1758) – fâsă de camp

Morfologie externă - aripa 83-97 mm, coada 68-76 mm. Ventral galben-albicioasă tulbure. Pe gușă cu câteva pene întunecate. Rectricele externe au steagul exterior și rahisul albe, către vârf cu o pată mare, cuneiformă, galben-albicioasă; a 2-a mult mai mică, iar rahisul cafeniu-închis. Deasupra ochiului o sprânceană evidentă, galbenă, luminoasă. Aripile cu două dungi albe-gălbui. Tinerii au spatele întunecat, cu margini gălbui pe fiecare pană. Bărbia pătată pronunțat.

Reproducere – cu toate că prezența ei poate fi observată din mijlocul lunii aprilie, perioada de cuibărit începe de abia înspre a doua decadă a lunii mai. Cuibul și-l construiește de obicei în zone nisipoase, pietroase, cu multe tufișuri joase și chiar pe dune fixate de vegetație, într-o scobitură din sol căptușită cu fire fine de ierburi, rădăcinuțe și resturi de vegetație fină uscată, cu fire de păr-animat. Femela depune 4-5 ouă, rareori 6, pe care le clocește timp de 13-14 zile singură, fiind schimbată la cuib de mascul doar temporar. Puii sunt hrăniți de părinți până la vârsta de 12-14 zile apoi aceștia părăsesc ucibul nefiind însă buni zborători. Părinți se mai îngrijesc de ei încă 2-3 zile până devin independenți.

Hrana – este formată numai din insecte și larvele acestora.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în octombrie.

Habitat – specie clocitoare în zonele aride, cu puțină vegetație.

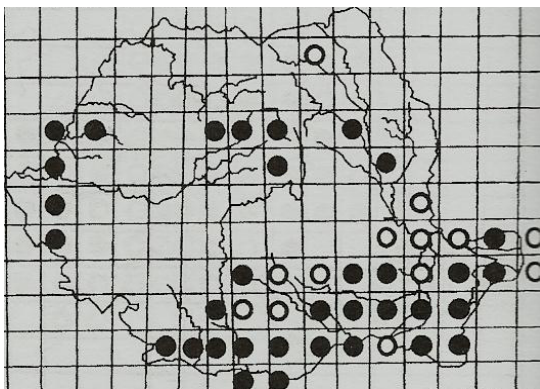
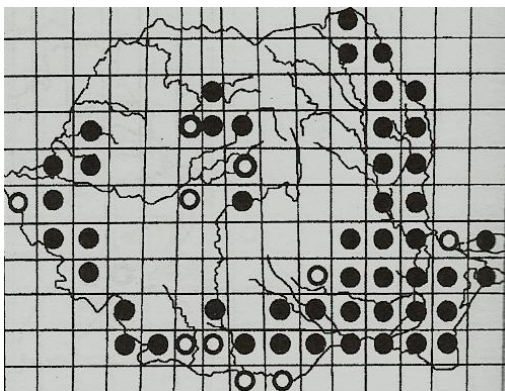
Răspândire în Europa – se poate observa pe tot continentul.

Răspândire în România – specie răspândită doar în regiunea câmpiei, preferând terenurile aride. Este mai frecventă în Dobrogea, Delta Dunării, Câmpia Română, Podișul Moldovei, Câmpia de Vest și Transilvania.

Efective – 10,000-20,000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Directiva Păsări 79/409/EEC (anexa I), OUG 57/2007 privin regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și

faunei sălbatice (anexa 3).

Specia: *Motacilla alba* (Linnaeus, 1758) – codobatură albă

Morfologia externă – aripa 87-95 mm; coada 86-94 mm. penajul dorsal cenușiu. Ceafa neagră. Gâtul anterior și pieptul negre. Partea de jos a pieptului, abdomenul, fruntea, linia nazo-oculară, obrajii și laturile gâtului albe. Remigele negricioase cu margini sure-albe. Tectricele medii și cele mari ale aripilor cu extremitățile albe, formând o bandă transversală. Rectricele mediane negre, restul albe. Toamna, gâtul alb și înconjurat de o dungă neagră în formă de potcoavă. Femela cu pata neagră de pe gât mai mică. Tinerii pe spate cenușii-murdar; ventral suri sau albi-murdar, afară de gât, care este negru. Ochiul cafeniu întunecat.

Ciocul și picioarele negre.

Reproducere – adesea își construiește cuibul în localități, fiind necesară prezența unui luciu de apă. Perioada de cuibărit începe din aprilie, instalându-și cuibul în diverse locuri la nivelul solului într-o concavitate, în scobitura unui perete sau a unui mal, lângă sau sub o piatră mai mare, sub poduri, în diverse cuiburi părăsite, etc. De obicei, preferă locurile din apropierea unei ape. Femela își amenajează cuibul din diferite rămurele, frunze uscate, mușchi, rădăcini, căptușindu-l cu pene, păr de animale și lână. La sfârșitul lunii aprilie începe clocitul, care durează 12-14 zile, perioadă în care masculul înlocuiește femela la cuib numai ocazional. Al 2-lea cuibărit are loc în iunie, când ponta este mai mică, fiind formată numai din 4-5 ouă, spre deosebire de prima pontă care are 5-6 ouă. După 13-16 zile de hrănire intensă, puii părăsesc cuibul devenind independenți. Adesea în cuibul codobaturii își depune

câte un ou și cucul (*Cuculus canorus*).

Hrana – este alcătuită numai din insecte și larvele acestora, rareori alte Artropode.

Fenologie – oaspete de vară, din februarie până în octombrie.

Habitat – trăiește pe lângă ape curgătoare, prin păduri și în apropierea locuințelor.

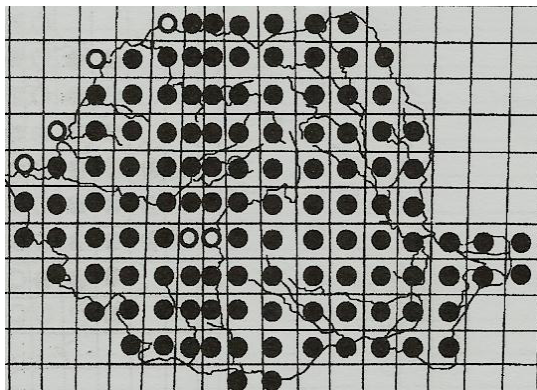
Răspândire în Europa – se poate observa pe tot continentul.

Răspândire în România – răspândită și frecventă în toată țara.

Efective – 1,000,000-2,000,000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG

57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

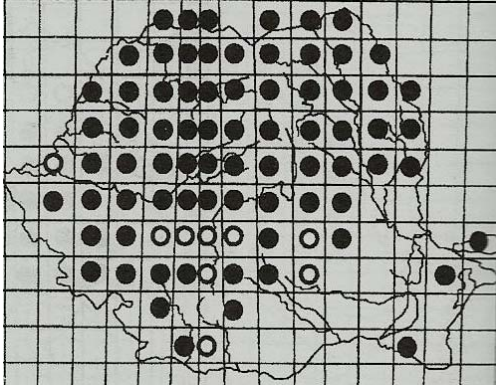

Specia: *Erithacus rubecula* (Linnaeus, 1758) – Măcăleandru

Morfologie externă – aripa 67-75 mm; coada 57-73 mm. Spatele sur-măsliniu întunecat. Abdomenul alb-argintiu. Laturile pieptului sure-cenușii. Fruntea, gâtul anterior și partea de sus a spatelui roșiatice-galbene viu. Ochii cafenii-roșcați. Ciocul negru. Picioarele cafenii. Femela are culorile ceva mai șterse decât masculul. Tinerii pe spete sur-măslinii; tija gălbuie. Ventral galbeni-roșcați șters, cu tija și marginile surii.

Reproducere – pentru cuibărit preferă pădurile cu desișuri, tufele, livezile, hățișurile unde, la diferite înălțimi sau chiar între rădăcini, își instalează într-o scobitură cuibul său voluminos ce este alcătuit din frunze uscate, diferite graminee, mușchi și alte resturi vegetale uscate, căptușindu-l în interior cu păr de animale și rădăcinuțe.

Construcția cuibului este realizată de femelă, care în luna aprilie începe depunerea ponte formată din 5-6 ouă. În anii prielnici scoate încă o serie de pui și numai rareori a 3-a generație. Femela clocește singură timp de 12-15 zile. După eclozare, puii rămân în cuib și sunt hrăniți de părinți 12-15 zile. În cazul în care femela începe următorul clocit, de pui se îngrijește numai masculul.

Hrana – este formată din larve și adulți de insecte, diferite specii de gastropode mici, râme; iar toamna preferă și fructe mici sub formă de bobite.

Fenologie – oaspete de vară, rar iarna.

Habitat – populează aproape toate habitatele ajungând până în pădurile de conifere.

Răspândire în Europa – se poate observa pe tot continentul.

Răspândire în România – specie comună, larg răspândită în țară, în ecosisteme forestiere de diferite tipuri. Mai numeroasă în ținuturile înalte.

Efective – 400,000-1,000,000 perechi.

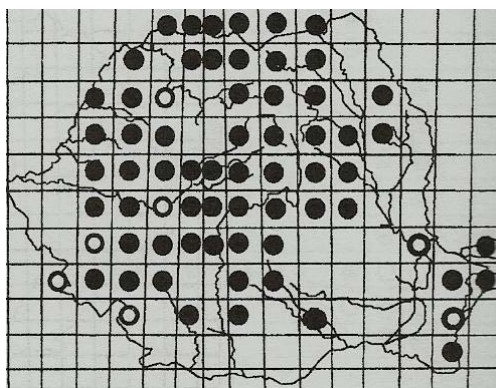
Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 privin regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Phoenicurus ochruros* (Linnaeus, 1758) – codroș de munte

Morfologie externă - aripa 81-91 mm; coada 62-72 mm. penajul în general negricios, slb cenușiu. Abdomenul albicios. Aripile cu alb. Coada și tectricele suprecodale și subcodale ruginii-gălbui, afară de două rectrice mediane, care sunt cafenii, întunecate. Femelele și masculitineri suri întunecat pe piept, roșiatici pe abdomen, cu marginea penelor cafenie.

Reproducere – cuibul este construit sub bolovani, printre crăpături de stânci, în ziduri fisurate și chiar pe grinzile de sub acoperișuri ori în poduri de case neumbrate; este construit din ierburi uscate, tulpini, mușchi, fibre de plante, având o adâncitură

căptușită cu păr, lână și pene. Ponta este depusă de la începutul lunii aprilie până la mijlocul lunii mai, în funcție de latitudine și altitudine. Ouăle, în număr de 4, sunt fusiforme, lucioase, albe la rasa europeană. Incubația este realizată într-un interval de 13-16 zile; clocește numai femela; pe an au loc 2-3 clociri. Puii sunt nidicoli; dezvoltarea postembrionară durează 12-19 zile. Puii au pe cap și pe spate puf lung, des, cenușiu închis, gâtlejul galben, umflătura marginal a ciocului smântânie; sunt îngrijiți de ambii părinți; părăsesc cuibul înainte de a fi capabili de zbor.

Hrana – este format din insect ca hrană principală; toamna consumă și diferite bobite, în special de soc.

Fenologie – oaspete de vară, din martie până în octombrie.

Habitat – trăiește în golul alpin și în grohotișurile din pădurile de conifere.

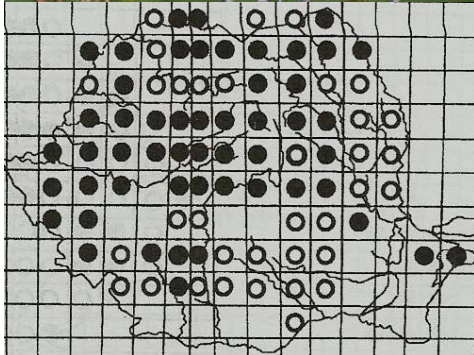
Răspândire în Europa – se poate observa în toți munții de pe continent.

Răspândire în România – specie răspândită în regiunea montană și colinară, deseori cuibărește în interiorul localităților. Se extinde treptat spre câmpie, ajungând chiar până în deltă.

Efective – 20,000-50,000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 privin regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Saxicola rubetra* (Linnaeus, 1758) – mărăcinar mare

Morfologie externă – aripa 70-77 mm, coada 45-54 mm. creștetul, regiunea cefei, spatele, obraji și tectricile supracodale cafenii întunecat, cu margini ruginii la fiecare pană. Gâtul anterior, pieptul și laturile ruginii, mai mult sau mai puțin vii. Abdomenul albicios. Sprâncenele, partea de jos a obrazilor, laturile gâtului, câte o oglindă pe fiecare aripă și treimea anterioară a aripilor albe curat. Ochii cafenii închis. Ciocul și picioarele negricioase, slab cafenii. La mascul, culorile mai puțin vizibile. Linia sprâncenelor gălbuie. Oglinda aripii mai puțin clară. Tinerii au

spatele ruginiu și sur întunecat, cu dungi longitudinal, galbene-ruginii. Abdomenul ruginiu deschis, cu pete galbene-roșiatice. Extremitatea penelor întunecată.

Reproducere – cuibul și-l instalează în zone deschise între ierburi, pe sol sau pe tufe la înălțimi mici. De obicei, femela îl construiește singură, începând din luna aprilie, din fire de graminee uscate, rădăcinuțe, mușchi și îl căptușește cu vegetație mult mai fină și fire de păr de la animale. Ponta este depusă spre sfârșitul lunii mai, fiind compusă din 5-6 ouă, rareori 7, pe care le clocește numai femela timp de 13-14 zile. Puii

eclozează cu puf pe ei, fiind hrăniți de părinți timp de 13-14 zile; părăsesc cuibul, uneori, și la 16-17 zile, în condiții de hrănire slabă când habitatul respective nu oferă părinților mâncarea preferată.

Hrana – este format numai din larve și adulți de insecte.

Fenologie – oaspete de vară, din martie până în septembrie.

Habitat – specie frecvent întâlnită în biotopurile preferate ce se rezumă la luncile umede presărate cu tufe, culturile agricole, însă mai ales de-a lungul apelor, canalelor de irigație ce au apă permanent, liziere de păduri, perdele forestiere.

Răspândire generală – din Europa până în vestul Siberiei.

Răspândire în România – specie larg răspândită în țară, frecventă în regiunea colinară. Este mai rar în sud-estul țării.

Efective – 50,000-150,000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II).

Specia: *Oenanthe oenanthe* (Linnaeus, 1758) – pietrar sur

Morfologia externă – aripa 92-100 mm; coada 51-62 mm. masculul pe spate sur-cenușiu deschis. Abdomenul și bărbia albe. Pieptul galben-trandafiriu. Fruntea și o linie care trece peste ochi albe. Coapsele și două rectrice mediane negre. Restul rectricilor albe și cu vârful negru. Ochii cafenii. Ciocul și picioarele negre. Toamna, după năpârlire, spatele este roșiatic, iar abdomenul galben-ruginiu. Femela cu spatele sur-cenușiu-roșiatic. Fruntea și linia supraoculară albe-murdar. Petele de la ochi negricioase. Abdomenul cafeniu-ruginiu deschis. Remigele negre cu marginile galbene deschis.

Reproducere – cuibul și-l instalează sub diferite pietre mari, ramuri căzute la pământ, în crăpături de stâncă ori direct pe sol, în vegetație, cu posibilități de acoperire foarte bună. De obicei, femela construiește cuibul din diferite tulpini de graminee, resturi vegetale ierboase, rădăcini de plante, frunze uscate, iar în interior îl căptușește cu ierburi fine, păr de animale, lână și pene. Cuibul nu are o construcție măiestrită. În perioada construirii cuibului masculul asistă în permanență la realizarea acestuia. Spre sfârșitul lunii aprilie, uneori chiar din începutul lunii mai, femela depune pona format din 5-6 ouă, rareori până la 8 ouă, pe care le clocește timp de 14 zile. S-au observat însă cazuri în care și masculul a înlocuit pentru scurt timp femela la clocit. Puii, după eclozare, sunt hrăniți de

părinți la cuib timp de 15 zile.

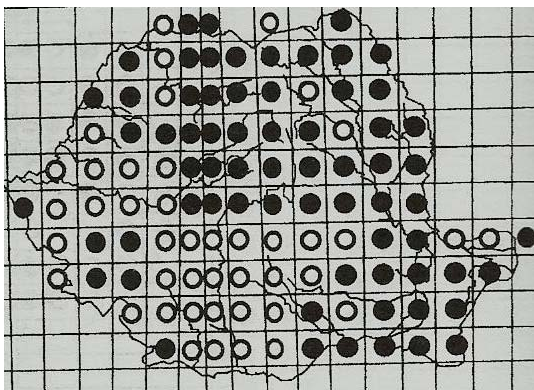
Hrana – este formată din larve și adulți de insect, o pondere mare având-o speciile din Ordinul Coleoptera.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat – specia populează teritoriile presărate cu pietre, începând din zona de câmpie până la peste 2000 m altitudine.

Răspândire generală – în Europa, nordul Asiei și estul Americii de Nord.

Răspândire în România - larg răspândită în întreaga țară, până în golurile alpine, dar niciunde în număr mare. Se poate observa în

Transilvania, Podișul Moldovei, în sud-estul Câmpiei Române, Dobrogea și Delta Dunării.

Efective – 80,000-150,000 perechi.

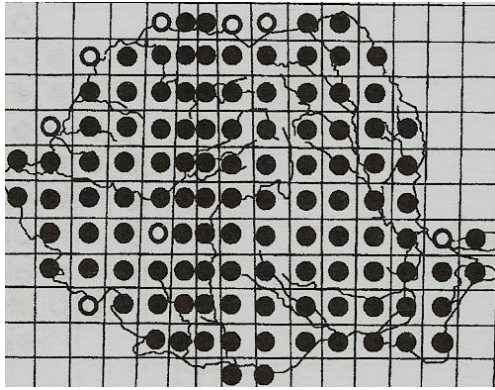
Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II).

Specia: *Turdus merula* (Linnaeus, 1758) – mierlă

Morfologia externă – aripa 117-134 mm; coada 102-120 mm. Masculul adult este complet negru. Ochii cafenii. Ciocul și pleoapele galbene viu. Picioarele cafenii întunecat. Femela adultă cu spatele negru șters. Abdomenul sur-negru pătat cu sur deschis. Beregata și partea de sus a pieptului sure și pătate cu alburui sau roșiatic. Tinerii au spatele sur-cafeniu cu pete transversal galbene-roz. Abdomenul roz, cu pete transversal cafenii-gălbui.

Reproducere - cuibul este construit în copaci, la bifurcarea ramurilor, în

tufișuri, pe clădiri, sub scoarța arborilor, în plante agățătoare și chiar pe pământ, între rădăcinile copacilor. Este construit din tulpini, iarbă, frunziș uscat, rămurele și rădăcini, interiorul fiind tencuit cu un strat gros de lut amestecat cu bucățele de plante; căptușit cu iarbă uscată, inflorescențe de ierburi și Frunze uscate. Construiește femela. Ouăle, în număr de 5-6, depuse zilnic, începând din martie până în aprilie, sunt fusiforme, netede, lucitoare, albastrui cu pete roșii-ruginii, care-l dau oului o tentă cafenie; uneori sunt lipsite de pete sau sunt albe. Pot fi 2-3 ponte pe an. În orașe sunt populații specific cu ciclul sexual mai lung. Incubația este realizată într-un interval de 13-16 zile. Clocește de

regulă femela, câteodată și masculul. Pe an au loc două, mai rar trei și, excepțional, 4 clociri. Puii sunt nidicoli; acoperiți cu puf gri-galben deschis, destul de lung, rar numai pe cap și spate; gâtulejul galben; umflătura marginal a ciocului alb—gălbuie. Durata postembrionară este de 14-19 zile; puii sunt îngrijiți de ambii părinți, fiind hrăniți încă trei săptămâni după care părăsesc cuibul pentru zbor.

Hrana – este format din diferite nevertebrate: viermi, larve, insect, dar și fructe mici, boabe, muguri.

Fenologie – specie sedentar-migratoare.

Habitat – trăiește în pădurile de foioase și de brad, zăvoaiele apelor, tăieturi de păduri, grădini, parcuri publice, dar și păduri montane de foioase sau pe văile râurilor.

Răspândire generală – în toată Europa, în subregiunea mediteraneană, până spre centrul Asiei.

Răspândire în România – specie larg răspândită în toate pădurile țării, precum și în localități.

Efective – 1,300,000-2,000,000 perechi.

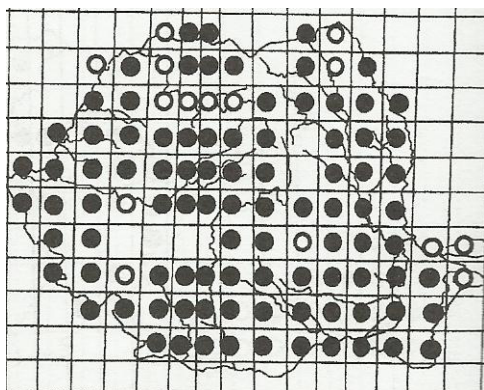
Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), Directiva Păsări 79/409/EEC (anexa II/2).

Specia: *Sylvia communis* (Latham, 1787) – silvia de câmpie

Morfologie externă – aripa 68-75 mm; coada 63-69 mm. Corpul alungit, coada lungă, gâtul alb, aripile ruginii în partea de sus. Capul, ceafa, spatele, târâța surii-roșcate cu reflexe sure-ruginii. Penajul ventral alb, cu pieptul nuanțat sur-roz. Remigele, rectricele, subalarele sure-negre. Remigele cu dungi late, ruginii deschis. Subalarele cu o margine lată, ruginie-roșcată. Ochii galbeni-cafenii. Picioarele gălbui. Femela și tinerii au culori mai șterse.

Reproducere – cuibul îl începe, de obicei, masculul, iar după venirea femelei aceasta îl încearcă și dacă nu-i convine, aceasta construiește un alt cuib. Partea exterioară este realizată din plante ierbacee mai tari, așezat, de regulă, deasupra solului pe tulpinile sau ramurile plantelor aflate la nivelul respectiv. Interiorul cuibului are aspectul unei cupe, relativ adâncă, căptușită cu fire de păr de la animale, rădăcinuțe, lână și puf vegetal. De obicei, cuiburile se găsesc la înălțimi de cca 30 cm de la sol, foarte rar pe sol sau la înălțimi ce depășesc 5 m. Femela, în prima decadă a lunii mai, începe depunerea ponte care este formată din 5-6 ouă, rareori mai multe, pe care le clocesc ambii parteneri timp de 11-13 zile. La a doua pontă, din iunie, numărul de ouă este de 4-5, perioada de incubație fiind aceeași. De remarcă

atașamentul femeii foarte dezvoltat față de cuib în primele zile de clocit, când nu-l părăsește decât în cazuri extreme. Puii eclozați sunt hrăniți de părinți timp de 10-12 zile când sunt apți pentru a părăsi cuibul.

Hrana – este formată din insecte și alte nevertebrate mici; de asemenea toamna preferă fructe sub formă de bobite.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în octombrie.

Habitat – preferă zonele însorite cu vegetație joasă și cu tufe. Zonele colinare sunt preferate în mod deosebit, ca și platourile însorite.

Răspândire generală – din vestul Europei până în vestul Asiei.

Răspândire în România – larg răspândită mai ales la câmpie și deal, în ținuturile deschise cu tufe joase și mărăcinișuri.

Efective – 100,00-300,000 perechi.

Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa

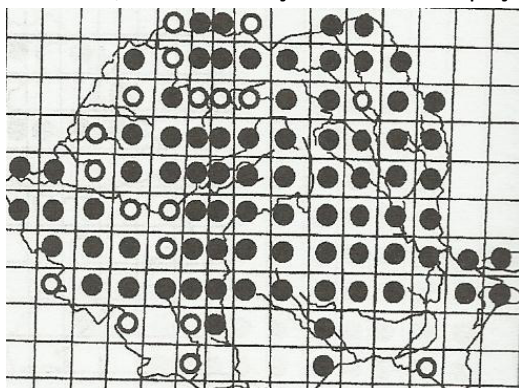
Specia: *Phylloscopus collybita* (Vieillot, 1817) – pitulice mică

Morfologie externă – aripa 55-65 mm; coada 46-55 mm. Penajul dorsal sur-cafeniu-verzui, ventral alb-murdar, iar pe laturi gălbui. Obrajii cafenii. Dunga aripilor galbenă palid. Picioarele negre-cafenii, cu tălpile galbene. Prima remige foarte mică și îngustă; a 2-a mai scurtă față de a 3-a și egală cu a 6-a.

Reproducere – cuibul are forma unui manșon având o intrare laterală. Este construit direct pe sol, pe un suport de frunze moarte sau agățat deasupra solului între ruși de mur sau alte tulpini cu spini, de asemenea, în aglomerări de păducel în vegetație ierboasă înaltă.

Cuibul este construit din bețișoare, mușchi, resturi vegetale, fruze, fiind captușit în interior cu pene. Femela scoate două serii de pui pe an. Prima pontă poate fi formată din 5-9 ouă, însă de obicei 6, uneori 5 sau 7, iar a doua pontă este mai puțin numeroasă, fiind formată din 4-5 ouă. Femela clocește ouăle timp de 13 zile, uneori și 14 zile. După apariția, puii rămân în cuib unde sunt hrăniți de femelă, uneori ajutată și de mascul; ei părăsesc cuibul la vârsta de 14-15 zile, însă în condiții cu hrană mai puțină chiar la 17 zile.

Hrana – este formată din ouă, larve, nimfe și adulți de insecte. Uneori, toamna se hrănește și unele fructe sub formă de bobite.

fenologie - oaspete de vară.

Habitat – se întâlnește frecvent în pădurile de foioase cu subarboret și vegetație perenă bogată.

Răspândire generală – în Europa până aproape de Cercul Polar și în Asia până la lacul Baikal.

Răspândire în România – larg răspândită, la deal și munte, dar în pădurile de câmpie este mai rară sau absentă. Pe hartă se poate

vedea o întrerupere a prezenței speciei în zona de sud și sud-est a țării.

Efective – 200,000-400,000 perechi.

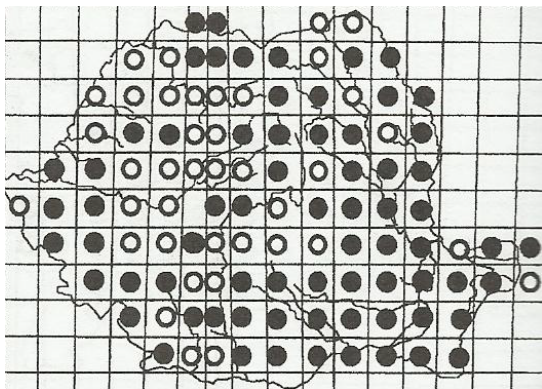
Protecție – Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Muscicapa striata* (Pallas, 1764) - Muscar sur

Morfologie externă – la mascul, aripa 85-90 mm, coada 60-66 mm; la femelă, aripa 83-89 mm, coada 61-65 mm. Penajul dorsal sur-cafeniu, cel ventral alb-murdar. Pe cap cu zigzaguri întunecate. Pieptul, în partea anterioară, cu pete longitudinale cafenii-surii. Irisul cafeniu închis. Coada întunecată, cu tivuri ușoare, luminoase. Tinerii cenușii-cafenii, cu pete gălbui sau ruginii-cafenii.

Reproducere – femela își realizează adesea singură cuibul sub forma unei cupe, din ierburi, rădăcinuțe, licheni, diferite fibre vegetale, pânză de

păianjen, captușindu-l în interior, cu pene, fibre vegetale și frunze moarte. Mărimea cuibului variază mult în funcție de amplasarea acestuia. În mijlocul lunii mai femela începe depunerea ponte care poate dura până în iunie. În anii prielnici scoate 2 serii de pui. Ponta este formată din 4-5 ouă, uneori 2-3, chiar și 7; este clocită de femelă timp de 11-14 zile. După eclozare, puii stau în cuib protejați de mamă, iar masculul aduce hrana necesară puilor și femelei. După câteva zile ambii părinți iau parte la hrănirea puilor. La vârsta de 12-14 zile, puii părăsesc cuibul dar stau în apropierea acestuia, primind, în continuare, ajutorul părinților până la 20 de zile de la ecloziune.

Hrana – este formată mai ales primăvara și vara de insecte, toamna mai ciugulesc și câteva fructe sau semințe.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în octombrie.

Habitat – aparține tipului de faună european; este cea mai frecventă specie clocitoare dintre muscari, cu preferință pentru pădurile rare cu luminișuri, parcuri, lizierele forestiere din culturile agricole, culturile.

Răspândire generală – din Europa până la lacul Baikal.

Răspândire în România – răspândit în întreaga țară, dar în densități relativ scăzute.

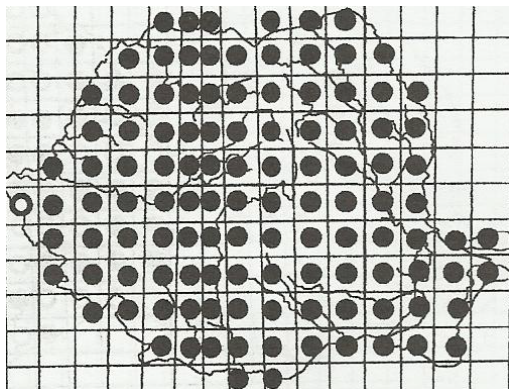
Efective – 10,000-30.000 perechi.

Protecție – Legea 13/1998 (Convenția Bonn, anexa II), Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 4B).

Specia: *Parus caeruleus* (Linnaeus, 1758) – pițigoi albastru

Morfologie externă – aripa 61-70 mm; coada 51-58 mm. Culoarea generală galbenă- albastră deschis. Spatele verzui. Capul, aripile și coada albastre. Ventral galben. Creștetul capului înconjurat de o dungă albă, care pleacă de

la frunte și se îndreaptă către ceafă. Linia nazo-oculară albastră-negricioasă. Obrajii albicioși. Gâtul înconjurat de un colier albastrui. Remigele primare negre-vineții; cele secundare cu marginile externe albastre ca cerul și tivite cu alb. Rectricele albastre-vineții. Ochii cafenii întunecat. Ciocul negru și pe margine alb murdar. Picioarele plumburii. Femela mai puțin frumoasă decât masculul, iar tinerii au culorile șterse.

Reproducere – cuibul și-l instalează în diferite scorburi la înălțimi variabile, preferând mai ales arbori ce se află în apropierea unor cursuri de apă sau lacuri. Femela își construiește cuibul din fire de graminee, mușchi, frunze uscate, păr de animale, lână, pânză de păianjen, căptușindu-l cu material mai fin. Și această specie ocupă cuiburi artificiale, deci este posibilă atragerea ei în locurile dorite să eliminăm unele specii de insecte dăunătoare livezilor sau pădurilor, bineînțeles asociate cu alte păsări insectivore. De obicei, în a doua jumătate a lunii aprilie, femela depune ponte formată din 8-12 ouă, dar uneori ajunge până la 15. La ponta a doua numărul de ouă este

mai mic. Clocitul ouălelor este asigurat de femelă pe care, în perioada respectivă, o hrănește masculul la cuib. Clocitul începe înainte de terminarea ouatului. În perioada de depunere a ouălelor, femela, la plecarea din cuib, le acoperă. După 12-16 zile, eclozează puii care sunt hrăniți de părinți la cuib timp de 15-23 de zile. După părăsirea cuibului mai stau încă o perioadă în preajma adulților.

Hrana – este formată din ouă, larve, pupe și adulți de insecte. Uneori din fructe sub formă de bacă și semințe.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – specie foarte răspândită în grădini, livezi, păduri de foioase până la latitudini ce depășesc 1 000 m.

Răspândire generală – în Europa, Asia Mică, Caucaz.

Răspândire în România – specie larg răspândită în toată țara; populații cu abundențe deosebite se găsesc mai ales în pădurile ce se află de-a lungul Dunării și luncile cursurilor mari de apă ce sunt străjuite de vegetație arborescentă bogată. Aparține tipului de faună european.

Efective – 200,000-400,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II).

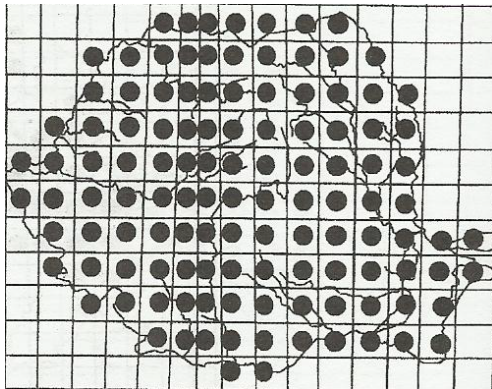
Specia: *Parus major* (Linnaeus, 1758) – pițigoi mare

Morfologie externă – aripa la mascul 74-75 mm, la femelă 72-75 mm; coada 63-74 mm. În culoare predomină galben și negru. Spatele verde-măsliniu. Pieptul și abdomenul galbene șters. Creștetul, beregata, o dungă de pe mijlocul pieptului ce se îngustează către abdomen, o dungă circulară ce înconjoară gâtul către ceafă, negre. Remigele și rectricele sure-albastrui. Laturile capului, obrajii și porțiune din regiunea urechii albe. Irisul cafeniu-întunecat. Ciocul negru. Picioarele surii-plumburii. Femela are culorile ceva mai șterse. Tinerii au culorile și mai șterse.

Reproducere – cuibul și-l instalează în scorburi de copaci, crăpături mari în pereți stâncoși sau maluri lutoase înalte, în diferite obiecte de utilizare gospodărească abandonate (crațițe, oale, câni mari, coșuri, etc) care sunt atârinate pe câte un suport înalt, etc.

Uneori, ocupă și cuiburi vechi ale altor păsări. Înălțimea la care își instalează cuibul variază de la 1 m până la 7-8 m. După alegerea locului, femela construiește un cuib voluminos format din mușchi, licheni, rădăcinuțe, diferite tulpini de graminee care le fixează între ele cu puf și pânză de păianjen. Interiorul cuibului îl căptușește cu puf vegetal, păr de la animale și uneori ceva pene. Spre sfârșitul lunii martie în zonele de câmpie, iar în prima jumătate a lunii aprilie în zonele montane, femela depune prima pontă formată din 8-12 ouă, a 2-a pontă pe care o depune în iunie este formată numai din 6-8 ouă, iar în cazul în care deăune și a 3-a pontă numărul de ouă nu depășește 8. Clocitul este asigurat de femelă timp de 13-14 zile. Puii după eclozare rămân în cuib, unde sunt hrăniți timp de 22 de zile, apoi părăsesc cuibul nefiind încă perfect apți de zbor, de aceea părinții îi mai hrănesc încă o perioadă. Devin complet independenți după 8-14 zile.

Hrana – este formată din ouă, larve, pupe și aduși de insecte. Este demn de reținut faptul că preferă să mănânce păduchi de plante (Aphidae), microlepidoptere.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – populează, în mod deosebit, pădurile ce au în componența lor arbori bătrâni cu scorburi și, de asemenea, grădinile și livezile ce sunt preferate pentru cuibărit.

Răspândire generală – în Europa, vestul Asiei și nord-vestul Africii.

Răspândire în România – prezentă în toată țara.

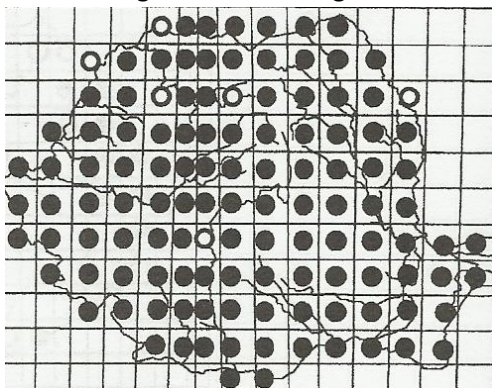
Efective – 1,500,000-3,000.000 perechi.

Specia: *Lanius collurio* (Linnaeus, 1766) – Sfrâncioc roșiatic

Morfologie externă – aripa 89-99 mm; coada 75 - 87 mm. La mascul, capul, ceafa și târțița cenușii-albăstrui. Peste ochi trece o dungă neagră. Spatele cafeniu - roșcat. Penajul ventral alb - gălbui. Pe piept ușor roșu-roziu. Rectricele mediane cafenii-negricioase, următoarele albe la bază, iar cele mai externe albe pe 2-3 din lungime. Ochii cafenii. Ciocul negru. Picioarele negricioase. La femelă și tineri, penajul dorsal cafeniu-ruginiu deschis, ondulat-albicios și cafeniu închis. Penajul ventral galben-albicios, pe piept cu o pată semilunară sau linii ondulate cafenii-sure. Când aripile sunt strânse, nu se observă nici o pată albă. Peste ochi trece o dungă cafenie. Remigea a 2-a mai mare decât a 5-a și mai scurtă decât a 4-a.

trece o dungă cafenie. Remigea a 2-a mai mare decât a 5-a și mai scurtă decât a 4-a.

Reproducere – cuibul este construit în măcănișuri, la 1-3 m de la sol; în formă de cupă, solid, construit din iarbă, tulpini de diferite plante și mușchi; căptușit cu păr, rădăcini fine, puf și ceva lână. Construiește în special femela. Ponta este formată din 5-6 ouă, depuse la mijlocul lunii mai până la începutul lunii iunie; sunt fusiforme, netede, lucitoare, verde deschis, oliv, roz, ruginii, smântânii sau aproape albe, cu pete la partea groasă a oului, de culoare variabilă, corespunzător culorii de bază. Incubația este realizată într-un interval de 14-16 zile. Clocește cu precădere femela, hrănită de mascul și schimbată de acesta în mod

excepțional. Pui sunt nidicoli, golași, cu gâtulejul galben portocaliu și umflătura marginală a ciocului galben deschis. Mai rămân în cuib 12-16 zile după elozuine, fiind îngrijiți de ambii părinți. Femela îi acoperă în primele zile, iar mascului aduce hrana; mai târziu participă și femela la căutarea hranei. Puii sunt hrăniți de părinți încă 3-4 săptămâni după ce zboară din cuib.

Hrana – se hrănesc în special cu pui de păsări mici, insecte, șoareci.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în octombrie.

Habitat – trăiește în regiuni de șes cu boschete și arbuști, pe văile largi ale râurilor montane până la pășunea alpină.

Răspândire în Europa – răspândit în toată Europa.

Răspândire în România – larg răspândit; abundența maximă se înregistrează la deal și câmpie.

Efective – 400,000-800,000 perechi, sau chiar mai numeros.

Protecție - Directiva Păsări 79-409 EEC (anexa I), OUG 57-2007 (anexa 3), Convenția Berna (anexa II).

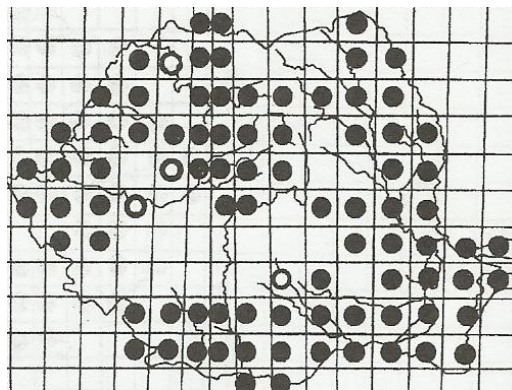
Specia: *Lanius minor* (Gmelin, 1788) – Sfrâncioc cu frunte neagră

Morfologie externă – aripa 111-123 mm; coada 85-99 mm. Penajul superior cenușiu-deschis, cel inferior alb, nuanțat pe piept cu roz-roșiatic. Fruntea și regiunea orbiculară negre. Aripile negre cu irizații violacee și o pată albă. Rectricele mijlocii negre, cele laterale cu steagul extern alb. Irisul cafeniu închis. Tinerii cu fruntea albă-murdar. Abdomenul alb-gălbui, cu linii ondulate transversale, sure. Vârful aripilor cu marginile albe.

Reproducere – cuibul este construit lângă trunchiul copacilor, construit

în special din pelin, dar și din crenguțe, fire de iarbă și rădăcini, căptușit cu pene, rădăcini, fire de iarbă fine și lână. Ponta este formată din 4-5 ouă, depuse în mijlocul lunii mai; sunt fusiforme, netede, lucitoare, verde deschis sau verde-albăstrui, mai rar smântâniu sau maro-ruginiu, cu puncte sau pete oliv, maro-oliv sau gri deschis, mai numeroase la capătul rotund al oului. Incubația este realizată într-un interval de 15 zile. Clocește cu precădere femela, o singură dată pe an. Puii sunt nidicoli; îngrijiți de ambii părinți; părăsesc cuibul după circa 2 săptămâni, înainte de a fi complet capabili de zbor.

Hrana – este formată din insecte mari, melcișori, rareori pui de păsări și șoareci. Prada prinsă este adesea înfiptă în spini pentru a-i servi ca rezervă de hrană.

Fenologie – oaspete de vară, din aprilie până în septembrie.

Habitat – trăiește în ținuturi deschise, uscate, cu pâlcuri de arbuști, în locuri joase.

Răspândire în Europa – răspândit în centrul și sud-estul Europei.

Răspândire în România – specie larg răspândită și relativ numeroasă în zona de câmpie a țării.

Efective – 60,000-100,000 perechi.

Protecție - Directiva Păsări 79-409 EEC (anexa I), OUG 57-2007 (anexa 3), Convenția Berna (anexa II).

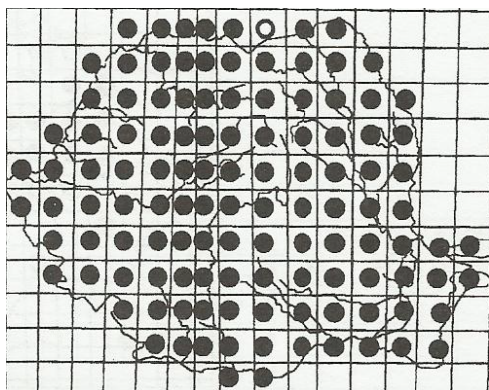
Specia: *Pica pica* (Linnaeus, 1758) – Coțofană

Morfologie externă – aripa 155-200 mm; coada 212-280 mm. penajul ventral și cel posterior al spatelui, umerii și steagul remigelor primare albe; restul penajului negru; pe gât și pe spate, negrul are un luciu metalic ventral vânăt, pe aripi verde, pe coadă auriu-vânăt și violet. Ciocul și picioarele negre. Irisul cafeniu întunecat. Aripa scurtă. Coada lungă și cuneiformă.

Reproducere - cuibul și-l instalează fie la înălțime, în coroana unuiu arbore, fie în tufe chiar de *Thuia* sp. la mai puțin de 2 m, pe marginea drumurilor, a lizierelor, pădurilor, sau chiar în copaci izolați în mijlocul

culturilor agricole. obișnuiește să-și facă 2-3 cuiburi false, pe care le va locui în alți ani. Cuibul construit de femelă cu material adus, de obicei, de mascul este format la bază din diferite crenguțe, apoi alte ramuri și bețișoare pe care le încorporează în sol. Interiorul este nivelat cu pământ, căptușindu-l cu rădăcinuțe, uneori cu fibre vegetale, și păr-animal; s-au găsit, uneori, și bucățele de hârtie sau de piele. Deasupra are un acoperiș din vreascuri care-l protejează, având sub el 2-3 ieșiri, una principal, iar celelalte folosite în caz de pericol. În primele zile ale lunii aprilie, ponta este, adesea, complet format din 5-6 ouă, uneori chiar 7-8 sau 10 ouă. Sunt cazuri când scoate 2 serii

de pui, situație care variază de la o zonă la alta în funcție de abundența hranei. Clocitul este asigurat numai de femelă timp de 17-18 zile de la depunerea primului ou. Masculul apără cu strășnicie împrejurimile cuibului. Puii sunt hrăniți de ambii părinți 22-28 de zile, apoi devin independenți, însă se mențin în zona apropiată cuibului. Uneori stau cu părinții până iarna.

Hrana – este foarte diversă, în funcție de zona unde cuibărește, respective din insect, larvele acestora, alte Artropode, mici Gasteropode, râme, diferite semințe și fructe, cât și hoituri.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – regiuni de șes și dealuri, pe văile râurilor montane, în păduri, livezi, tufișuri; prezentă și în orașe.

Răspândire generală – în toată regiunea paleartică (cu excepția ținuturilor celor mai nordice).

Răspândire în România – larg răspândită pe tot teritoriul țării.

Effective – 100,000-200,000 perechi.

Protecție - Directiva Păsări 79/409EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 5C).

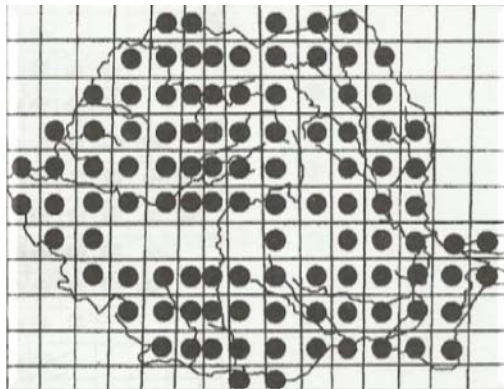
Specia: *Corvus monedula* (Linnaeus, 1758) – Stâncuță

Morfologie externă – aripa 225-250 mm; coada 120-140 mm; ciocul 29-38 mm. penajul capului, aripile, spatele și coada negre cu luciu vânăt. Ceafa cenușie. Exemplarele foarte bătrâne au un guler semilunar alb. Penajul ventral cenușiu-negricesc. Ciocul și picioarele negre. Irisul, la păsările tinere, albastru, la cele bătrâne alb-argintiu.

Reproducere - dacă au condiții favorabile într-un anumit loc clocesc în

colonie, grupându-se 15-20 sau chiar 30 de perechi. Materialul de cuib este format din diferite bețe, crenguțe pe care așează diferite material mai moi. În cuiburile instalate în hornuri sau orificii vertical, aduc ramuri, impresionant de multe, până ce își asigură stabilitatea cuibului. Scot numai o sarie de pui, clocitul începând, de obicei, în aprilie. Femela depune 5-6- ouă, în fiecare zi câte unul, pe care le clocește timp de 17-18 zile începând de la depunerea primului ou; între timp este schibată temporar la cuib și de mascul, care, de regulă, păzește cuibul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți 28-30 de zile la cuib, apoi aceștia, având penajul crescut, însă incomplete, stau în apropierea cuibului, pe ramuri sau pe case, unde mai sunt hrăniți de părinți încă 3-4 zile, când devin independenți, însă stau asociați cu părinții până la primăvara viitoare.

Hrana – este format din insect, larvele acestora, diferite Astropode, mici Gasteropode, viermi, mici mamifere, pui de păsări, resturi menajere.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – stâncuța este unul dintre locuitorii comuni așezărilor umane, deoarece dispariția scorburilor și a locurilor prielnice de cuibărit a determinat-o să folosească orificiile hornurilor de la case, unele țevi sau burlane aflate la înălțime. În același timp, sunt stâncuțe care ocupă găuri din zid, maluri, taluzuri înalte, faleze, scorburii din arbori mari aflați în lunci, dumberăvi, parcuri, uneori și cavități din pereți stâncoși.

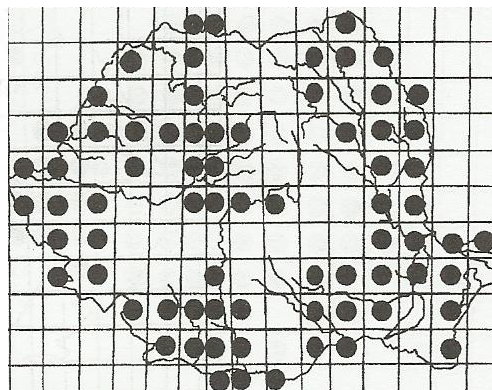
Răspândire general – specie răspândită în toată Europa.

Răspândire în România – cuibărește mai ales în localități, local în biotopuri natural (abrupturi stâncoase).

Efective – 40,000-60,000 perechi.

Protecție - Directiva Păsări 79/409EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 5C).

Specia: *Corvus frugilegus* (Linnaeus, 1758) – cioară de semănătură

Morfologie externă – aripa 295-345 mm; coada 160-210 mm; ciocul 51-55 mm. penajul negru cu luciu violet și vânt. Ciocul foarte lung, aproape tot atât de lung cât și tarsul sau puțin mai lung și negru. Picioarele și

ghearele negre. Aripile depășesc coada cu puțin. Vibrizele există numai la tineri. La adulți, baza ciocului albicioasă și pleșuvă. Irisul cafeniu închis.

Reproducere – finalizarea cuibului aparține întotdeauna femelei. Cuibul este alcătuit din diverse ramuri și bețe, adesea prinse între ele cu ceva pământ, iar interiorul este căptușit cu ceva materiale moi ca ierburi, rădăcini, cârpe, lână și chiar păr de animal. În anii favorabili cu ierni calde, manifestările prenuptiale și alegerea cuibului sau a locului de cuib încep chiar din ianuarie, observându-se începerea cuibăritului chiar în luna februarie. Dacă temperaturile scad și mențin mai multe zile, păsările ratează primul început și reîncep cuibăritul odată cu timpul frumos. De obicei, în a doua jumătate a lunii martie începe activitatea deosebită de cuibărit, ouăle fiind deja depuse în aprilie. Ponta este formată din 3-4 ouă care sunt clocite numai de femelă 16-20 de zile. În această perioadă masculul îi aduce hrană și numai rareori o schimbă la cuib. În primele zile, femela acoperă puii, apoi, împreună cu partenerul, îi hrănește numai cu insecte și larve de insecte până au vârsta de 29-30 de zile, când părăsesc cuibul. După scoaterea puilor păsările părăsesc colonia.

Hrana - este formată din insecte, larvele acestora, șoareci, uneori pui de păsărele, diferite boabe și semințe și mai rar hoituri.

Fenologie – specie sedentară și oaspete de iarnă.

Habitat – regiuni de câmpie, mai rar cele deluroase, terenuri de cultură și pășuni, cu copaci în grupuri sau izolați, parcuri, păduri luminoase.

Răspândire generală – specie răspândită în toată Europa.

Răspândire în România – specie frecventă zonelor de câmpie; cuibărește în toate câmpiile țării, dar și în Depresiunea Transilvaniei, Dobrogea și Delta Dunării.

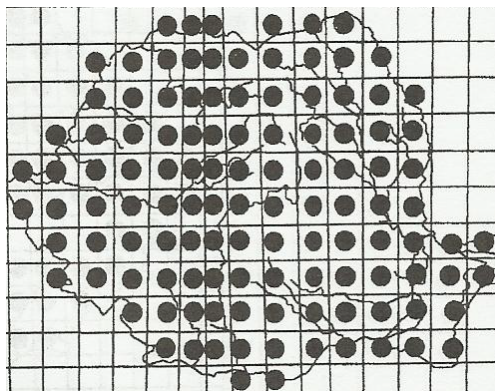
Efective – 50,000-100,000 perechi, posibil mai multe.

Protecție - Directiva Păsări 79/409EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 5C).

Specia: *Corvus corone cornix* (Linnaeus, 1758) – cioară grivă

Corvus corone cornix

Morfologie externă – aripa 300-340 mm; coada 185-212 mm; ciocul 47-54 mm. Penajul capului, gușa, aripile, gamba și coada negre; restul penajului cenușiu. Ochii cafenii închis. Ciocul și picioarele negre.

Reproducere – cuibul și-l construiește izolat în coroana arborilor cu frunze sau a coniferelor la înălțime, fiind alcătuit din diferite crengi pe care le compactizează cu pământ; interiorul îl căptușește cu diferite materiale fine

precum lâna, fire de păr, pene sau chiar unele resturi vegetale. În apropierea litoralului cioara grivă utilizează și alge uscate. În zonele lipsite de arbori înalți își instalează cuibul și în tufișuri, preferând partea cea mai înaltă pentru a avea un câmp deschis de observație. În zonele de câmpie, la sfârșitul lunii martie, începe depunerea pondei, pe când în zona de munte mai târziu, respectiv în a 2-a decadă a lunii aprilie. Femela depune 4-6 ouă pe care le clocește singură timp de 18-20 de zile, începând de la depunerea primelor ouă. Distanța dintre ouă este de o zi. În timpul clocitului masculul hrănește femela. După apariția puilor aceștia sunt hrăniți de părinți până la vârsta de 28-35 de zile în funcție de posibilitățile de hrană ale anului respectiv și numărul de pui în cuib.

Hrana – este foarte variată, constând în insecte, larvele acestora, alte Artropode, diferite moluște, șoareci, hoituri, resturi menajere, fructe, semințe, etc.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – păduri, munți, terenuri deschise.

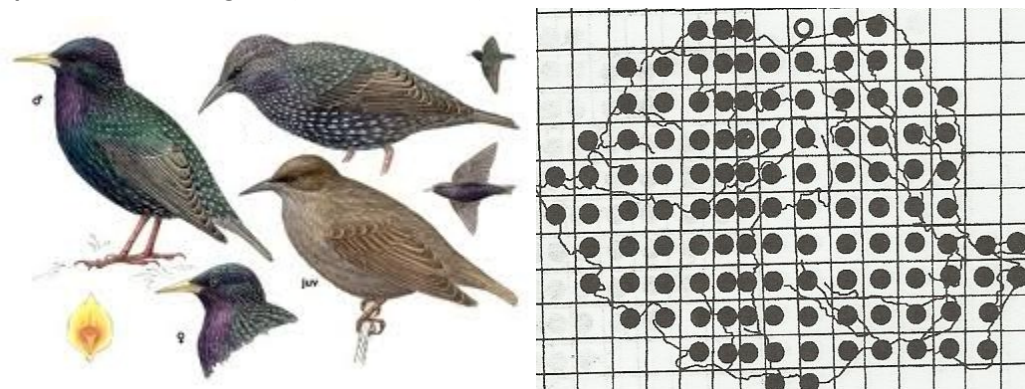
Răspândire generală – în peninsula Balcanică și estul Europei.

Răspândire în România – specie răspândită în întreaga țară.

Efective – 10,000-20,000 perechi.

Protecție – Directiva Păsări 79/409EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 5C).

Specia: *Sturnus vulgaris* (Linnaeus, 1758) – Graur

Morfologie externă - aripa 128-134 mm; coada 64-68 mm. Culoarea variază după vârstă și anotimp. Primăvara, masculul negru cu reflexe verzi și violacee, mai întunecat pe aripa și coadă; penele au margini late, cenușii. Câteva pene de pe spate cu câte o pată sură-gălbuie către vârf. Ochii cafenii. Ciocul negru. Picioarele cafenii-roșii. Toamna, după năpârlire, penele cafei, partea anterioară a spatelui și pieptul către vârf albe, dând aparența de punct alb. Ciocul mai întunecat. Femela are primăvara penajul mai pronunțat punctat cu alb. Tinerii surii-cafenii întunecat pe tot corpul, cu obrajii ceva mai deschiși. Ciocul cenușiu-negru. Picioarele sure-cafenii.

Reproducere – locurile unde-și instalează cuibul sunt foarte variate și diverse, preferând întotdeauna să-l aibă ascuns într-o scorbură, o crăpătură între stânci, o gaură într-un perete al unui edificiu, sub coame de pe acoperișul caselor, în crăpăturile din maluri, taluzuri sau faleză, la diferite înălțimi; nu s-au găsit însă cuiburi sub 2 m. Cuibul este alcătuit dintr-o suprapunere haotică de crenguțe, diverse bețișoare, diverse Frunze sau alte resturi vegetale uscate; interiorul este căptușit cu pene, mușchi, lână, etc., în funcție de locul unde are cuibul instalat. La începutul lunii aprilie, uneori chiar sfârșitul lui martie, în sudul țării începe perioada nupțială, construirea cuibului și apoi

depunerea pondei format din 5-7 ouă, pe care le clocesc partenerii timp de 11-12 zile. La sfârșitul lunii mai, de obicei, puii părăsesc cuibul. După câteva zile perechea amenajează vechiul cuib și începe perioada de depunere a pondei pentru a 2-a generație de pui. Puii sunt hrăniți de ambii părinți timp de 19-20 de zile, apoi aceștia zboară din cuib, însă cer în permanență hrană de la părinți, fiind foarte gălăgioși. După vreo câteva zile aceștia devin independenți.

Hrana – este format, în mod deosebit, din insect, melci, diferite fructe, boabe de struguri și chiar semințe. Este un auxiliar prețios al omului pentru zonele unde cuibăresc.

Fenologie – oaspete de vară, respective parțial sedentară.

Habitat – văile largi cu apă și vegetație arborescentă mare, cu coroane bogate, sunt biotopul prielnic al acestei specii.

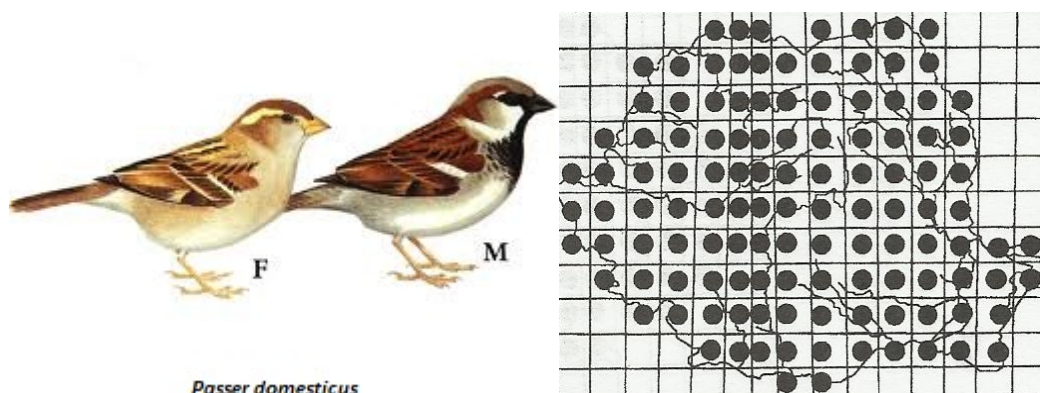
Răspândire generală – specie răspândită în toată Europa.

Răspândire în România - specie prezentă în toată țara, mai rar la munte.

Efective – 200,000-600,000 perechi.

Protecție – Directiva Păsări 79/409EEC (anexa II/2), OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 5C).

Specia: *Passer domesticus* (Linnaeus, 1758) – Vrăbie de casă

Morfologie externă – aripa 75-83 mm; coada 19-20 mm. Masculii au creștetul sur-albăstrui, iar laturile cafenii-castanii. Spatele ruginiu, cu dungi negre longitudinale. Pe aripă, două dungi transversale, din care una lată, albă, celaltă îngustă, galbenă-ruginie. Obraji albi-suri. Gâtulejul negru. Picioarele surii. Ochiul cafeniu. Femela cu penajul dorsal cafeniu deschis, cu pete longitudinale negre. Penajul ventral sur-alburiu. Deasupra ochiului o dungă galbenă-deschis. Tinerii, după prima năpârlire, asemnători femelei.

Reproducere – cuibul și-l construiește sub streșinile caselor, în podurile unor magazii sau depozite, sub olanele de pe coama caselor, în diferite găuri din zidurile clădirilor și, de asemenea, în atâlpii de beton ce se află de-a lungul bulevardelor, în cuiburile mari de berze (*ciconia ciconia*), în acoperișurile construite din stuf, însă și în coroanele arborilor la înălțimi ce depășesc adesea 4 m. în zonele unde găsesc adăposturi pentru cuib își construiesc cuibul în coroana arborilor, între ramuri, fiind alcătuit voluminos din crengi, diverse tije vegetale, tulpini de graminee, păr de animal, hârtie, lână, pânză, bucăți de piele, etc., având o ieșire laterală. Adică forma este asemănătoare cu a unui mașon. Interiorul este căptușit cu pene, păr și lână. În anii favorabili în interiorul

localităților începe perioada de cuibărit chiar în a doua decadă a lunii martie, putând scoate 3 serii de pui. Se pare că în unele condiții de mediu poate scoate și a 4-a serie de pui. Femela depune 3-5 ouă pe care le clocește timp de 11-14 zile. Periodic este schimbată la cuib și de mascul, care participă efectiv și cu prioritate la construirea cuibului. Puii sunt hrăniți de părinți timp de 15 zile numai cu insect și larve de insect. După părăsirea cuibului, unii dintre pui mai sunt hrăniți de părinți încă câteva zile.

Hrana – este format din insect , larve de insect și diferite alte Artropode, însă, fiind omnivoră, consumă și semințe, fructe, muguri de plante, boboci de la pomi înfloriți.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat – trăiește lângă așezările omenești, terenuri de cultură; sunt foarte numeroase populațiile antropofile.

Răspândire generală – în toată regiunea Palearctică, în Egipt și India.

Răspândire în România – cuibărește în întreaga țară, și în localități.

Efective – 3,000,000-4,000,000 perechi, posibil mai multe.

Specia: *Passer montanus* (Linnaeus, 1758) – vrabie de câmp

Morfologie externă – aripa 64-76 mm; coada 53-65 mm. Penajul de pe cap și ceafă cafeniu-roșu. Spatele ruginiu. Gâtulejul negru. Laturile capului albe. O dungă care se întinde de la cioc la ochi și pata de pe obraji negre. Penajul ventral sur, clar. Aripile cu două dungi transversale albe. Ochiul cafeniu întunecat. Ciocul negru. Picioarele roșiatice. Femelele și tinerii au aceeași culoare a penajului.

Reproducere – preferă să-și instaleze cuibul în diferite găuri din maluri sau râpe, în puțuri părăsite, scorburi de copaci sau chiar în diferite crăpături sau orificii mai mari din pereți stâncoși, în cuiburile berzelor, acvilelor sau chiar în arbori. Cuibul îl construiesc ambii

parteneri din crenguțe și diferite bețișoare, căptușindu-l cu pene și puf; cele din apropierea așezărilor omenești folosesc și fire de cânepă și alte materiale. În aprilie, uneori chiar în ultima decadă a lunii martie, începe depunerea ponte formată din 4-6 ouă; până la sfârșitul lunii iulie vrabia de câmp scoate 2 sau chiar 3 generații de pui. După o perioadă de incubație de 11-14 zile, asigurată de ambele sexe, apar puii care sunt hrăniți activ timp de 12-14 zile, când devin apti să părăsească cuibul. Uneori cei mai plăpânzi mai sunt hrăniți și în afară de cuib câteva zile până pot deveni independenți.

Hrana – cu toate că vrăbiile au un regim omnivor, puii sunt hrăniți cu diferite Artropode, dintre care predomină insectele și larvele acestora. De asemenea, consumă semințe, fructe, muguri de arbori sau arbuști, boboci de flori, iar în localități chiar resturi de mâncare.

Fenologie – specie sedentară.

Habitat - trăiește mai ales pe cursul văilor largi unde își pot asigura hrana și creșterea puilor.

Răspândire generală – specie răspândită în toată regiunea Palearctică.

Răspândire în România – specie larg răspândită, dar mai puțin numeroasă pe vaile muntilor.

Efective – 1.000.000-2.000.000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III).

Specia: *Fringilla coelebs* (Linnaeus, 1758) – Cintează

Morfologie externă – aripa 82-92 mm; coada 62-73 mm. Masculul are fruntea neagră întunecat, capul și ceafa albastre-cenușii. Spatele cafeniu. Penajul ventral roșu-vânat. Abdomenul albicios. Aripa cu două dungi trasversale albe. Ciocul, primăvara albăstrui-curat, iarna și toamna alb-roșiatic, dar vârful totdeauna negru. Picioarele sure-roșiaticice sau de culoarea cărnii murdar. Ochiul cafeniu. Femela și tinerii au penajul dorsal cafeniu-măsliniu, iar cel ventral sur. Aripa ca la mascul.

Reproducere – Cântecul caracteristic al masculului se poate auzi chiar din primele zile ale lunii martie, el fiind printre primele păsări care

coate pădurea din monotonia iernii. Primul cuibar este gata în prima jumătate a lunii aprilie, iar al doilea la începutul lunii iunie. Cuibul instalat, de regulă, la înălțime, la locul bifurcare al unor ramuri groase sau la baza acestora, și-l construiește din mușchi, licheni, rădăcinuțe, resturi fine vegetale, având forma unei cuă, toate legate între ele cu pânză de păianjen. La exterior îl ornamează cu bucățele de scoarță și licheni. Interiorul și-l căptușește cu fire de lână, rădăcinuțe fine, păr și puf provenit de la diferite plante. În perioada construirii cuibului și a clocitului, masculul este cel care apără cuibul și împrejurimile acestuia, cântând puternic în imediata apropiere a acestuia; uneori participă și la aducerea materialului pentru cuib. Clocitul celor 4-5 ouă este asigurat numai de femelă timp de 12-13 zile. Ouăle sunt depuse în fiecare zi, iar clocitul începe după depunerea penultimului ou. După apariția puilor, ambii părinți îi hrănesc cu multă sânguință astfel că, după 12-15 zile, aceștia părăsesc cuibul. Exemplarele mai plăpânde mai sunt hrănite de părinți câteva zile încă, până ce aceștia devin complet independenți mai ales dacă adulții sunt preocupați de al doilea clocit. Atât puii, cât și adulții se mențin adesea în zona de origine; iarna se asociază mai multe familii, coborând în zone mai sudice. Este interesant faptul că o parte dintre cinteze migreză în zone mult mai sudice.

Hrana, de cele mai multe ori, este formată din insecte adulte sau larvele acestora, însă în perioade lipsite de insecte se hrănesc și cu diferite semințe. Este un auxiliar prețios, fiind bine cunoscut pădurarilor.

Fenologie – specie parțial migratoare.

Habitat - una dintre cele mai frecvente și mai răspândite specii, ce populează parcurile, hățișurile, pădurile de foioase și mixte, ajungând până în zona coniferelor, este cinteza.

Răspândire generală - Răspândită în Europa și Asia centrală.

Răspândire în România – cea mai numeroasă pasăre de pădure, din Dobrogea până în pădurile carpatine.

Efective – 2,000,000-4,000,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III).

Specia: *Carduelis chloris* (Linnaeus, 1758) – Florinte

Morfologie externă – aripa 81-90 mm; coada 54-63 mm. Masculul are penajul dorsal verde-măsliniu, cel ventral verde-galben. Aripile cenușii. Coadă neagră. Primele 9 pene ale aripilor și câte 5 pene externe de la coadă au pete galbene. Ciocul roșiatic. Ochiul cafeniu. Iarna penajul mai

cenușiu, datorită marginilor late ale penelor. Femela întotdeauna este mai cenușie decât masculul. Tinerii au pe artea superioară și inferioară a corpului dungi longitudinale întunecate.

Reproducere - Cuibul este construit la baza sau la ramificația unor ramuri, în apropierea trunchiului, fiind format din diferite ierburi, crenguțe, mușchi și căptușit cu rădăcinuțe, resturi fine vegetale și rareori cu pene. Spre sfârșitul lunii aprilie, cuibul voluminos este gata și femela începe depunerea ouălor, prima pontă fiind formată din 4-6 ouă. A doua pontă este depusă spre sfârșitul lunii iunie, în funcție de data când au părăsit cuibul puii primei generații. Clocitul ouălor începe înainte de depunerea ultimului ou, fiind asigurat timp de 12-14 zile numai de femelă. După apariția puilor aceștia sunt hrăniți de ambii părinți timp de 13-16 zile. Remarcăm faptul că puii deschid ochii numai după o săptămână de la eclozarea din ou. În cazul în care al doilea cuibărit începe imediat după părăsirea cuibului de către puii primei generații, masculul se ocupă în continuare de hrănirea puilor, deoarece aceștia părăsesc întotdeauna cuibul înainte de a fi apți de zbor.

Hrana constă atât din semințe, muguri de la vegetația arborescentă, cât și din insecte adulte și larve. Puii sunt hrăniți în mod deosebit cu insecte.

Fenologie - specie sedentară.

Habitat - Preferă, în mod deosebit, dumbrăvile, zonele deschise, cu copaci rari și tufișuri, parcurile, lizierele, arbori ornamentali din localități, fiind întâlnit ca pasăre clocitoare chiar în interiorul orașelor mari ca Brașov, București, Iași ș.a. se pare că în ultimele decenii a devenit și mai antropofilă, nestânjenind-o zgomotele motoarelor de la mașini sau tramvaie.

Răspândire generală - Răspândit în Europa, nordul Africii, Cucer, în vestul Asiei și Asia Mică.

Răspândire în România - Florintele este una dintre păsările frecvent clocitoare în toate zonele din țară începând de la nivelul Mării Negre până la altitudinea de 1300 m (Kalaber, 1982). Specie larg răspândită.

Efective – 100,000-200,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 (anexa 4B).

Specia: *Carduelis carduelis* (Linnaeus, 1758) – Sticlete

Morfologie externă – aripa 71-84 mm; coada 51-59 mm. Ciocul la bază roșiatic, iar la vârf albastrui. Penajul de la baza ciocului formează un cerc negru, urmat de un alt cerc de pene roșii-carmin. Capul, posterior negru. Obrajii cu negru, roșu și alb. Spatele cafeniu, ventral albicios. Laturile pieptului cafenii deschis. Aripile și coada negre, cu capătul penelor alb. La jumătatea remigelor o oglindă galbenă-aurie. Sexele foarte asemănătoare. Tinerii nu au capul roșu, nici negru. Dorsal cafenii și cu pete întunecate. Penajul ventral alb, cu pete negre.

Reproducere – indiferent de subspecie, biologia clocitului este foarte asemănătoare. Cuibul și-l construiește din mușchi, licheni, rădăcinuțe, fire de păr, pene, diferite resturi vegetale, având forma unei cupe de

mărimea unui pumn mijlociu, fiind amplasat totdeauna la înălțime, la locul de bifurcare al unor ramuri, însă foarte bine camuflat. Este construit de femelă; masculul participă uneori la aducerea materialului. Spre sfârșitul lunii aprilie cuibul este deja gata, iar femela depune prima pontă formată din 4-5 ouă. Intervalul de depunere a ouălor

fiind de 24 de ore între fiecare ouat, clocitul începe după ce ponta a fost completă, tip de 12-14 zile, perioadă în care masculul hrănește femela la cuib. După apariție, puii părăsesc cuibul, depinzând însă de părinți încă 5-6 zile. Adesea are loc și al 2-lea clocit, ponta fiind depusă în a doua decadă și jumătate a lunii iunie. Sunt rare cazurile când scoate și a 3-a generație de pui.

Hrana este formată, mai ales, din semințe de talie mică, însă și din mici artropode. Sticletele este una dintre speciile care distrug foarte multe semințe de buruieni, fiind astfel un auxiliar al omului deosebit de valoros.

Fenologie – specie sedentară, oaspete de iarnă.

Habitat - în hățșuri, parcuri, garduri vii, păduri rare, grădini, etc.

Răspândire generală - Răspândit în Europa, în nordul Africii și nord-estul Asiei.

Răspândire în România – specie larg răspândită în întreaga țară. Este una dintre cele mai comune specii cu o răspândire în toată țara, începând de la nivelul Mării Negre până la poalele Bucegilor sau Munților Făgăraș

Efective – 200,000-300,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 (anexa 4B).

Specia: *Carduelis cannabina* (Linnaeus, 1758) – cânepar

Morfologie externă – aripa 76-85 mm; coada 56-59 mm. Culoarea variază după sex, vârstă și anotimp. Primăvara, masculii bătrâni au fruntea roșie viu. Ceafa, laturile capului și gâtul cenușii. Spatele cenușiu-ruginiu. Târțița albicioasă. Gâtulejul alb-cenușiu. Pieptul roșu-viu. Abdomenul alb. Laturile cafenii deschis. Toamna roșul dispare, fiind ascuns de culoarea mai deschisă a marginilor penelor. Iarna și către primăvară, roșul apare progresiv cu schimbarea penelor. Femela cu capul și gâtul cafenii sau cenușii-gălbui, tijele penelor fiind mai întunecate decât steagurile. Spatele cafeniu roșu. gâtulejul, partea superioară a pieptului și laturile cafenii-galbene deschis, cu pete

cafenii-negricioase longitudinale. Tinerii aproape asemănători cu femelele. În captivitate nu sunt niciodată roșii, iar adulții devin galbeni sau roșii-galbeni sau roșul se pierde pentru totdeauna.

Reproducere - Clocește în zone cu tufșuri, uneori chiar în mici colonii. Cuibul este mare, de forma unei cupe, construit din diferite graminee spontane, rămurele, mușchi și alte resturi vegetale uscate. Interiorul îl căptușește cu puf și păr animal. În prima decadă a lunii aprilie, femela începe depunerea ouălor, prima pontă fiind formată din 4-6 ouă, pe care le depune la un interval de o zi între ele. Femela clocește singură timp de 10-14 zile, apoi după apariția puilor îi mai acoperă cu penele în primele zile când masculul hrănește atât puii, cât și femela; în final ambii părinți iau parte la hrănirea puilor timp de 11-14 zile, în zonele de nord atingând chiar 15-16 zile. Adesea la sfârșitul lunii mai începe cea de-a doua perioadă de cuibărit, numărul de ouă din pontă fiind mai mic.

Hrana este formată din insecte și larvele acestora în timpul primăverii și verii, iar toamna târziu și iarna se hrănesc, în mod deosebit, cu semințe de la diverse plante.

Fenologie – specie parțial migratoare.

Habitat – preferă zonele cu tufșuri.

Răspândire generală - Răspândit în Europa, o parte din Asia centrală și nordul Africii.

Răspândire în România – larg răspândită în întreaga țară. Cu toate că această specie clocește aproape în toată țara, mai frecvent în zonele de dealuri, podișurile Transilvaniei și al Moldovei, datele obținute de noi arată o răspândire, în timpul clocitului, nu tocmai generalizată. Este posibil însă să nu avem date suficiente, rămânând ca o problemă de viitor completarea hărții de răspândire.

Efective – 100,000-200,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), OUG 57/2007 (anexa 4B).

Specia: *Emberiza hortulana* (Linnaeus, 1758) – Presură de grădină

Morfologie externă – aripa 85-94 mm; coada 65-75 mm. Masculul are penajul capului, al cefei și al gâtului sur. Bărbia, gâtulejul, o dungă înaintea obrazului și un mic cerc în jurul ochiului galbene-pai. Dorsal cu pete întunecate. Tectricele superioare și cele mijlocii ale aripii cenușii-roșiatice, formând o dublă dungă transversală. Remigele cafenii, cu marginile albe-roșiatice. Rectricele cafenii întunecat, cu marginile celor două mediane roșiatice și cu cele două externe prevăzute către exterior cu câte o pată lungă, albă, cuneiformă. Femela este mai ștearsă și cu gâtulejul pătat. Ochiul cafenii. Ciocul și picioarele vinete-roșiatice.

Reproducere – Femela își construiește cuibul din diferite tulpinițe de graminee și rădăcini, căptușindu-l, de obicei, cu rădăcinuțe și păr animal. Îl instalează pe sol lângă o tufă sau între ierburi înalte. La sfârșitul lunii aprilie-începutul lunii mai are loc depunerea ponte formată din 4-6 ouă pe care le clocește numai femela timp de 11-14 zile. După apariție puilor, ambii părinți îi hrănesc o perioadă de 10-15 zile, aceasta în funcție de condițiile climatice ale anului respectiv și de abundența hranei.

Hrana constă din insecte adulte și larvele acestora, mici gasteropode și diverse semințe.

Fenologie – oaspete de vară.

Habitat - preferă pentru clocit zonele deschise cu tufe rare, cu vegetație erbacee multă și înaltă, lizierele pădurilor, viile și grădinile.

Răspândire generală - Răspândire aproape în toată Palearctica.

Răspândire în România – frecventă la câmpie în sudul țării, mai rară în Transilvania. La noi s-a întâlnit mai ales în zonele extracarpatiche, iar în Carpații Răsăriteni pe văile largi și liniștite până la altitudini de 700 m. Fiind o specie foarte sfioasă, observarea ei este destul de dificilă.

Efective – 10,000-25,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa II), Directiva păsări 79/409/EEC (anexa I), OUG 57/2007 (anexa 3).

Specia: *Miliaria calandra* (Linnaeus, 1758) – Presură sură

Morfologie externă – aripa 86-105 mm; coada 67-77 mm. Penajul fără prea mari variații de culoare. Dorsal sur-cafeniu, ventral albicios sau galben-albicios; laturile și partea terminală a abdomenului cu dungi întunecate. Rectricele laterale în întregime cenușii, fără pete albe. Ochiul cafeniu întunecat. Ciocul galben-verzui. Picioarele cenușii-vinete. Femela și tinerii au același colorit, la tineri ceva mai

întunecat.

Reproducere - Deoarece masculul este poligam, ocupându-se de 2-3 femele, rareori 4, femela este cea care construiește cuibul, de obicei, pe sol între ierburi înalte sau la baza unor tufișuri de ierburi. Cuibul este alcătuit din graminee, fiind ca o cupă mai lăbărată, căptușit cu rădăcinuțe, păr animal sau părți fine vegetale. În aprilie, cuibul este deja construit, iar femela începe depunerea ponteii formată din 4-6 ouă; la a 2-a pontă depune 3-5 ouă. Clocitul, asigurat numai de femelă, durează 12-14 zile, apoi aceasta se pregătește pentru al 2-lea cuibărit, lăsând masculul să hrănească puii timp de 9-12 zile, după care aceștia părăsesc cuibul, cu toate că sunt încă ațți pentru zboruri lungi. Într-un caz s-a observat (Ciocchia) în zona Tismana, în iunie, o pereche de presuri sure care hrăneau, în același timp, 4 pui ai lor care se aflau pe ramurile bazale ale unor tufișuri într-o poieniță, însă și un pui de cuc. Viteza de hrănire este surprinzătoare datorită țipetelor permanente pe care le scotea puiul de cuc. Toți puii erau ațți să facă scurte zboruri. În acest caz credem că era a 2-a generație de pui, când ambii parteneri s-au putut ocupa de progenitură.

Hrana, în majoritatea cazurilor, este formată din insecte, larve de insecte ca și alte artropode, Gasteropode mici și semințe.

Fenologie – specie migratoare parțial.

Habitat - preferă pentru cuibărit zonele deschise cu multă vegetație erbacee presărate cu tufișuri. Poate pătrunde și în zonele montane pe văile largi, cu landsaft preferat sau cu poieni multe.

Răspândire generală - Răspândită în Europa, Asia Mică și Caucaz.

Răspândire în România – specie răspândită în întreaga țară, mai ales în terenurile cultivate. Sunt citate cazuri când s-au găsit cuiburi până la înălțimi de 1,7 m (Harrison, 1977).

Efective – 30,000-60,000 perechi.

Protecție - Legea 13/1993 (Convenția Berna, anexa III), OUG 57/2007 (anexa 4B).

Curriculum vitae

Informații personale

Nume / Prenume Bănică Gabriel
Adresă(e) Constanța, Str. Crinului nr. 33/B, 900 338-Constanța
Telefon(oane) Fix: 0341. 11 02 38 Mobil: 0756. 64 55 60
Fax(uri)
E-mail(uri) gabibiosys@yahoo.com

Naționalitate(-tăți) Română

Data nașterii 27 decembrie 1958

Sex Masculin

Experiența profesională

Perioada 1990-2010

Funcția sau postul ocupat Ornitolog

Activități și responsabilități principale Membru S.O.R.

Numele și adresa angajatorului Societatea Ornitologică Română

Tipul activității sau sectorul de activitate Studii de Ornitologie.

Perioada 2007-2011

Funcția sau postul ocupat Administrator – Consilier Ecolog

Activități și responsabilități principale	Studii de Ornitologie, Ecologie, Biodiversitate.
Numele și adresa angajatorului	S.C. Biosys Group S.R.L.
Tipul activității sau sectorul de activitate	Studii de Ornitologie Studii de Ecologie Raport de Impact asupra Mediului Studii de Evaluare Adecvată
Perioada	2000-2004
Calificarea / diploma obținută	Licențiat în „Ecologie și Protecția Mediului”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Ovidius” Constanța
Perioada	2004-2006
Calificarea / diploma obținută	Master în „Conservarea Biodiversității și Ocrotirea Naturii”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Ovidius” Constanța
Perioada	2006-2011
Calificarea / diploma obținută	Doctorand în Biologie
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Ovidius” Constanța
Perioada	08.07.2002-26.07.2002

Calificarea / diploma obținută	Absolvit cursul „Biodiversite des producteurs primaires en Mediterranee (Macrophytes, phytoplankton)”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Pierre et Marie Curie” Paris, Observatorul Oceanologic din Banyuls sur Mer, Laboratotel „Arago”, Franta
Perioada	05.07.2005-23.07.2005
Calificarea / diploma obținută	Absolvit cursul „Ecologie Mediterranee – Marine et Terrestre”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Pierre et Marie Curie” Paris, Observatorul Oceanologic din Banyuls sur Mer, Laboratotel „Arago”, Franta
Perioada	02.07.2007-21.07.2007
Calificarea / diploma obținută	Absolvit cursul „Biological Quality of Marine Waters”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea „Pierre et Marie Curie” Paris, Observatorul Oceanologic din Banyuls sur Mer, Laboratotel „Arago”, Franta
Perioada	18.10.2007-21.10.2007
Calificarea / diploma obținută	Certificat de Absolvire pentru Ocupatia – „Auditor de Mediu”
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	M.M.F.E.S., M.E.C.T., S.C. Expert Consulting Management S.R.L., Onesti, Romania
Perioada	2009

Calificarea / diploma obținută	S.C. Biosys Group S.R.L. este înscrisă în Registrul Național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului (85). Administrator Gabriel Bănică																																	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Ministerul Mediului																																	
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Precizați limba(ile) maternă(e) Română																																	
Limba(i) străină(e) cunoscută(e)																																		
Autoevaluare <i>Nivel european (*)</i>	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="2">Înțelegere</th> <th colspan="2">Vorbire</th> <th>Scriere</th> </tr> <tr> <th colspan="2">Ascultare</th> <th colspan="2">Citire</th> <th>Participare la conversație</th> <th>Discurs oral</th> <th>Exprimare scrisă</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Engleză</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizat or experim entat</td> </tr> <tr> <td>Franceză</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator C1 experimental</td> <td>Utilizator B2 independent</td> <td>Utilizator B1 independent</td> <td>Utilizator B1 independent</td> <td>Utilizat or indepe ndent</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Înțelegere		Vorbire		Scriere	Ascultare		Citire		Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă	Engleză	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizat or experim entat	Franceză	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator B2 independent	Utilizator B1 independent	Utilizator B1 independent	Utilizat or indepe ndent							
Înțelegere		Vorbire		Scriere																														
Ascultare		Citire		Participare la conversație	Discurs oral	Exprimare scrisă																												
Engleză	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizat or experim entat																												
Franceză	Utilizator C1 experimental	Utilizator C1 experimental	Utilizator B2 independent	Utilizator B1 independent	Utilizator B1 independent	Utilizat or indepe ndent																												
	(*) <u>Nivelul Cadrului European Comun de Referință Pentru Limbi Străine</u>																																	
Competențe și abilități sociale	Capacitate de comunicare si socializare																																	
Competențe și aptitudini organizatorice	Coordonare programe de cercetare																																	
Competențe și aptitudini tehnice																																		
Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului	Utilizator . Principalele programe utilizate: Windows, pachetul Microsoft Office.																																	

Competențe și aptitudini artistice	
Alte competențe și aptitudini	
Permis(e) de conducere	Permis de conducere categoria B.
Informații suplimentare	
Anexe	1. Activitati profesionale si stiintifice 2. Lista publicatiilor din ultimii 5 ani

ANEXA 1 CV - ACTIVITĂȚI PROFESIONALE ȘI ȘTIINȚIFICE

Membru in Societati de Specialitate:

Anul Inscrierii	Societatea	Tara	Functia
1990	Societatea Ornitologica Romana (SOR)	Romania	Membru (din anul infiintarii societatii)
1995	Royal Naval Birdwatching Society (RNBWS)	Marea Britanie	Local Representative for the Black Sea
2005	Societatea de Limnologie (SL)	Romania	Membru
2006	Asociatia pentru Protectia Pasarilor si a Naturii „Grupul Milvus”	Romania	Membru
2006	Societe d’Etudes Ornithologiques de France (SEOF)	Franta	Membru
2007	Societatea Romana de Ecologie (SER)	Romania	Membru
2007	Societe Romande pour l’Etude et la Protection des Oiseaux „Nos Oiseaux”	Elvetia	Membru
2004	Clubul Ornitologilor din Romania (COR)	Romania	Membru (din anul îniintarii societatii)

Participari la Contracte de Cercetare:

Anul	Contractul	Institutia
2003	Contract Individual de Munca 5/31.05.2003 – „Propuneri de arii speciale de conservare pentru pasari la litoralul romanesc”	Institutul National de Cercetare Dezvoltare Marina „Grigore Antipa” – Constanta
2004	Grant 15 Ro Balkan Environmental Association – „Studiul lacului Bugeac in vederea asigurarii protectiei habitatelor pasarilor acvatic”	Universitatea „Ovidius” Constanta, Facultatea de Stiinte ale Naturii si Stiinte Agricole
2007	Contract de cercetare nr. 3750 C / 2007 – S.C. Windexpert SRL, Bucuresti – Turbine eoliene – Impact asupra biodiversitatii	Universitatea „Ovidius” Constanta, Facultatea de Stiinte ale Naturii si Stiinte Agricole
2007	Contract de cercetare nr. 7509 / 2007 – S.C. Filiala Icemenerg S.A., Bucuresti – Turbine eoliene – Impact asupra biodiversitatii	Universitatea „Ovidius” Constanta, Facultatea de Stiinte ale Naturii si Stiinte ale Naturii
2008	Contract nr. 1/29.05.2008 – Studiu de biodiversitate pentru Proiectul de amenajare a plajei Sulina	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 2/14.06.2008 – Studiu de biodiversitate pentru o centrală eoliană la Măcin	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 3/14.06.2008 – Studiu de biodiversitate pentru Parcul eolian de la Agighiol	S.C. Biosys Group S.R.L.

2008	Contract nr. 4/11.07.2008 – Studiu de biodiversitate pentru un siloz de cereale la Ciucurova	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 5/04.08.2008 – Studiu de monitorizare a avifaunei în aprilie-iunie 2008 pe Dealul Ienicerilor (Parc Eolian).	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr.6/11.08.2008 – Studiu de biodiversitate pentru o pensiune turistică la Mahmudia	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr.7/Studiu de biodiversitate pentru Mânăstirea de la Hagieni-Limanu	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr.8/01.09.2008 – Studiu de Ornitologie – Delta Dunării	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr.9/20.10.2008 – Studiu de monitorizare a avifaunei în iulie-septembrie 2008 pe Dealul Ienicerilor (Parc Eolian)	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 10/14.11.2008 – Studiu de biodiversitate pentru un parc eolian în zona Corbu	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 11/14.11.2008 – Studiu de biodiversitate pentru un Parc Eolian la Ostrov	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Contract nr. 12/11.12.2008 – Studiu de biodiversitate pentru locuințe de vacanță la Seimeni	S.C. Biosys Group S.R.L.
2009	Contract nr. 13/19.01.2009 – Studiu de biodiversitate pentru centrale eoliene la Isaccea și Făurei	S.C. Biosys Group S.R.L.
2009	Contract nr. 14/27.01.2009 – Studiu de biodiversitate pentru locuințe de vacanță la Năvodari	S.C. Biosys Group S.R.L.
2009	Contract nr. 15/29.01.2009 – Studiu de monitorizare a avifaunei în octombrie-decembrie pe Dealul Ienicerilor (Parc Eolian)	S.C. Biosys Group S.R.L.
2009	Contract nr.16/31.01.2009 – Studiu de monitorizare în zona viitorului parc eolian de la Corbu	S.C. Biosys Group S.R.L.
2008	Participant ca voluntar la Proiectul Ro 2005/017-535.01.02.02, Phare CBC 2005 România Bulgaria: „Biodiversitatea zonei costiere a Dobrogei dintre Capul Midia și Capul Kaliakra”	Universitatea „Ovidius” Constanța
2010 - 2013	Participant ca expert la Proiectul „Completarea inventarului și cartarea speciilor de nevertebrate, amfibieni-reptile, păsări și mamifere de pe teritoriul Parcului Național Defileul Jiului”	Universitatea „Ovidius” Constanța
2010	Conferențiar – Cursuri de vară: MUSE Summer School 2010, Danube Delta, Uzlina, Universite de Geneve, Institut des Sciences de l Environnement	Universitatea „Ovidius” Constanța

ANEXA 2 CV - PUBLICAȚII IN 2005-2010

1. Zaharia Tania, **Banica, G.**, Alexandrov Laura, Micu, D. 2005. Implementantion of the European Union Legislation regarding the Protected Areas on the Romanian Littoral. *Sustainability for Humanity & Environment in the Extended Connection Field Science – Economy – Policy*, Scientific reunion of the special program of the Alexander von Humboldt Foundation concerning the reconstruction of the South Eastern Europa, Editura Politehnica, Timisoara, p. 79 – 82.
2. Banica, G. 2006. Wintering Bird Species on the Constantza Marine Littoral (Romania, 1989-2003). *Cercetari Marine – Recherches Marines – nr. 36*, Institutul National de Cercetare Dezvoltare Marina „Grigore Antipa”, Constanta, p. 413 – 430.
3. Banica, G. 2007. Migration of the Lesser Black-Backed Gull (*Larus fuscus*) along the Romanian Littoral of the Black Sea. *Sea Swallow*, Vol. 56, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 55 – 57.
4. Făgăraș, M., Skolka, M., Anastasiu, P. Cogălniceanu, D., Negrean, G., **Bănică, G.**, Tudor, M., Samoilă, C. 2008. Biodiversitatea zonei costiere a Dobrogei dintre Capul Midia și Capul Kaliakra. Editura Ex Ponto, Constanța. Cap. 7. Avifauna zonei costiere dintre Capul Midia și Capul Kaliakra. Pp. 371-398.

ANEXA 3 CV - LISTA NOTELOR, ARTICOLELOR ȘI LUCRĂRILOR PUBLICATE (1990 – 2008)

1. Banica, G. 1990. Observatie de furtunar – *Puffinus puffinus* – la Constanta. *Buletin de Informare nr.2*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
2. Banica, G. 1991 / a. Observatii ornitologice la Constanta. *Buletin de Informare nr.2*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
3. Weber, P., Mitruely, A., Banu, G., Banica, G. 1991 / b. Rezervatia ornitologica Histria (19.01.1991 – 21.01.1991). *Buletin de Informare nr.2*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
4. Banica, G. 1992. Observatii ornitologice – Constanta – 1991. *Buletin de Informare nr.1*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
5. Banica, G. 1992 / a. Observatie de *Oxyura leucocephala* la Constanta. *Buletin de informare nr.1*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
6. Banica, G., Burger, U. 1992 / b. Dropie in Dobrogea. *Buletin de Informare nr.1*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
7. Banu, G., Banica, G. 1992 / c. Cuib de *Luscinia svecica cyanecula* la Sfantu Gheorghe / Delta Dunarii. *Buletin de Informare nr.2*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
8. Banica, G. 1992 / d. Balta de la Ciorani – Rodeanu, un posibil refugiu pentru pasari. *Buletin de Informare nr.3*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
9. Banica, G. 1993 / a. Observatii ornitologice la Constanta – 1992. *Buletin de Informare nr.1*, Societatea Ornitologica Romana, Medias.

10. Banica, G. 1993 / b. Pasaj de *Hirundo rustica*. *Buletin de Informare* nr.2, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
11. Banica, G. 1993 / c. Recensamant / Observatii avifaunistice pe litoralul Dobrogei de sud in luna Martie – 1993. *Buletin de Informare* nr.4, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
12. Banica, G. 1994. Stoluri mari de *Phalacrocorax carbo* la Constanta. *Buletin de Informare* nr. 1-2, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
13. Banica, G., Popescu-Mirceni, R. 1995 / a. Pasaj de primavara pe Grindul Chituc. *Buletin de informare* nr.2, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
14. Banica, G. 1995 / b. Observatii ornitologice Constanta – 1993. *Buletin de Informare* nr.1, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
15. Banica, G. 1995 / c. Lacul Tabacarie – Important loc de popas pentru pescarusul mic (*Larus minutus*). *Buletin de Informare* nr.1, Societatea Ornitologica Romana, Medias.
16. Banica, G. 1995 / d. Califarul alb – Date asupra arealului de cuibarit din Dobrogea (1994). *Vanatorul si pescarul roman* nr.2, Bucuresti, p. 27.
17. Banica, G. 1996 / a. Rata cu cap alb – Date din Dobrogea de sud (1991 – 1996). *Vanatorul si pescarul roman* nr.8, Bucuresti, p. 15.
18. Banica, G. 1996 / b. The Levantine Shearwater *Puffinus yelkouan* on the Romanian Black Sea Coast. *Sea Swallow*, Vol. 45, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 107 – 108.
19. Banica, G. 1996 / c. Seabirds on the Romanian Black Sea Coast. *Sea Swallow*, Vol. 45, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 106 – 107.
20. Banica, G. 1996 / d. Contributii la studiul avifaunei lacului Techirghiol. *Lucrarile celei de a treia Conferinta Nationale pentru Protectia Mediului prin Metode si Mijloace Biologice si Biotehnice*, Universitatea „Transilvania” Brasov, Brasov, p. 376 – 379.
21. Banica, G. 1997 / a. Pe litoral . . . *Migrans*, Vol. I, nr. 3, Grupul Milvus, Targu Mures, p. 3.
22. Banica, G., State, F., Visan, N. 1997 / b. Un caz de albinism la lastunul de mal. *Migrans*, Vol. I, nr. 4, Grupul Milvus, Targu Mures, p. 3.
23. Banica, G. / c. 1997. Cormoranul mic ierneaza pe litoralul dobrogean. *Vanatorul si pescarul roman* nr.3, Bucuresti, p. 5.
24. Banica, G. / d. 1997. Despre cuibaritul califarului rosu in Dobrogea. *Vanatorul si pescarul roman* nr. 12, Bucuresti, p. 7.
25. Banica, G. / e. 1997. Date asupra avifaunei lacului Techirghiol (1991-1992). *Analele Banatului, Stiintele Naturii*, 3, Muzeul Banatului, Timisoara, p. 217 – 224.
26. Banica, G. / f. 1997. Contributie la studiul dinamicii familiei Laridae (Aves) in ecosistemul litoral al Dobrogei de sud (1985-1994). *Analele Banatului, Stiintele Naturii*, 3, Muzeul Banatului, Timisoara, p. 71 – 82.

27. Banu, G., Banica, G. / g. 1997. Cuib de *Luscinia svecica cyaneula* (Meisner) 1804, la Sfantul Gheorghe (Delta) – Mai 1992. *Analele Banatului, Stiintele Naturii*, 3, Timisoara, p. 257 – 259.
28. Banica, G. / a. 1998. Observatii de ciocanitoare neagra in Dobrogea. *Migrans*, Vol. II, nr. 7, Grupul Milvus, Targu Mures, p. 3.
29. Banica, G., State, F. / b. 1998. Cuibarire tarzie la chirighita cu obraz alb. *Vanatorul si pescarul roman* nr.4, Bucuresti, p. 10.
30. Banica, G. / c. 1998. Califari albi la Histria. *Vanatorul si pescarul roman* nr. 12, Bucuresti, p. 6.
31. Banica, G. / d. 1998. Contributii la studiul avifaunei lacului Siutghiol si problema ocrotirii acestuia. *Lucrarile celei de-a patra Conferinta Nationale pentru Protectia Mediului prin Metode si Mijloace Biologice si Biotehnice si a primei Conferinta Nationale de Ecosanogeneza*, Universitatea „Transilvania” Brasov, Brasov, p. 356-360.
32. Banica, G. / e. 1998. Structura calitativa si cantitativa a avifaunei lacului Tabacarie (Constanta) in perioada 1981-1997. *Analele Universitatii „Ovidius” Constanta*, Seria Biologie-Ecologie, Anul II, Vol. II, Universitatea „Ovidius” Constanta, Constanta, p. 203 – 218.
33. Banica, G. / f. 1998. Seabirds on the Romanian Black Sea Coast 1994-1997. *Sea Swallow*, Vol. 47, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 72.
34. Banica, G. / a. 1999. O hrana putin obisnuita pentru pescarusul razator. *Vanatorul si pescarul roman* nr. 5, Bucuresti, p. 10.
35. Banica, G. / b. 1999. Starcul de cireada – o noua semnalare in Romania. *Vanatorul si pescarul roman* nr. 12, Bucuresti, p. 10 – 34.
36. Banica, G. / c. 1999. The Birds of Histria (Ornithological comment from the southern Danube Delta, Romania – 1983 to 1999). *Sea Swallow*, Vol. 48, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 36 – 43.
37. Banica, G. / a. 2000. Prietenul meu, vanturelul. *Vanatorul si pescarul roman* nr. 6, Bucuresti, p. 10.
38. Banica, G. / b. 2000. Mlastina Hergheliei. *Buletin A. I. A.* nr. 9, Societatea Ornitologica Romana, Cluj-Napoca, p. 2.
39. Banica, G. / c. 2000. Lacul Bugeac – o noua zona umeda de importanta avifaunistica in Judetul Constanta. *Buletin A. I. A.* nr. 10, Societatea Ornitologica Romana, Cluj-Napoca, p. 2 – 3.
40. Banica, G. / a. 2002. Contributii la studiul avifaunei lacului Dunareni. *Analele Banatului, Stiintele Naturii*, Editura Mirton, Timisoara, p. 87 – 94.
41. Banica, G. / b. 2002. Lacul Saraturii – an important nesting area in the Danube Delta, Romania. *Sea Swallow.*, Vol. 51, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 55 – 58.
42. Banica, G. / a. 2004. Specii de pasari observate pe litoralul Marii Negre la Constanta (1989-2003). *Scripta Ornitologica Romaniae*, Vol. I, Cluj-Napoca, p. 99 – 102.
43. Banica, G. / b. 2004. The Common Gull wintering in Constanta Harbour. *Sea Swallow*, Vol. 53, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 55.

44. Banica, G. / c. 2004. Lacul Tasaul, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, p. 126 – 129.
45. Banica, G. / d. 2004. Lacul Siutghiol, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, p. 130-131.
46. Banica, G., Munteanu, D. / e. 2004. Lacul Techirghiol, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, p. 132 – 135.
47. Banica, G. / f. 2004. Mlastina Mangalia (Mlastina Hergheliei), in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj Napoca, p. 256 – 258.
48. Banica, G. / g. 2004. Lacul Mangalia, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, p. 258 – 261.
49. Banica, G. / h. 2004. Lacul Bugeac, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, Cluj-Napoca, p. 263 – 264.
50. Munteanu, D., **Banica, G.** / i. 2004. Lacul Dunareni, in *Ariile de Importanta Avifaunistica din Romania – Documentatii*, Coordonator: Dan Munteanu, Societatea Ornitologica Romana, Editura Alma Mater, p. 262 – 263.
51. Zaharia Tania, **Banica, G.**, Alexandrov Laura, Micu, D. 2005. Implementation of the European Union Legislation regarding the Protected Areas on the Romanian Littoral. *Sustainability for Humanity & Environment in the Extended Connection Field Science – Economy – Policy*, Scientific reunion of the special program of the Alexander von Humboldt Foundation concerning the reconstruction of the South Eastern Europa, Editura Politehnica, Timisoara, p. 79 – 82.
52. Banica, G. 2006. Wintering Bird Species on the Constantza Marine Littoral (Romania, 1989-2003). *Cercetari Marine – Recherches Marines* – nr. 36, Institutul National de Cercetare Dezvoltare Marina „Grigore Antipa”, Constanta, p. 413 – 430.
53. Banica, G. 2007. Migration of the Lesser Black-Backed Gull (*Larus fuscus*) along the Romanian Littoral of the Black Sea. *Sea Swallow*, Vol. 56, Royal Naval Birdwatching Society, London, p. 55 – 57.
54. Făgăraș, M., Skolka, M., Anastasiu, P. Cogălniceanu, D., Negrean, G., **Bănică, G.**, Tudor, M., Samoilă, C. 2008. Biodiversitatea zonei costiere a Dobrogei dintre Capul Midia și Capul Kaliakra. Editura Ex Ponto, Constanța. Cap. 6. Avifauna zonei costiere Cap Midia-Cap Kaliakra. Pp. 323-370.

Curriculum vitae Europass

Informații personale

Nume / Prenume	Memedemin Daniyar
Adresă	Str. Aleea Orhideelor nr. 12, Bl. V2, Sc. C, Ap. 44, 900517, Constanta, Romania
Telefon	0744320843
Fax(uri)	
E-mail	daniyar_memedemin@yahoo.com
Naționalitate	Tatara
Data nașterii	23.03.1975
Sex	Masculin
Locul de muncă / Domeniul ocupațional	Asistent cercetare, Universitatea Ovidius Constanța, Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole

Experiența profesională

Perioada	2008 - prezent
Funcția sau postul ocupat	Asistent cercetare
Activități și responsabilități principale	Activitate de cercetare, Management proiecte;
Numele și adresa angajatorului	Univ. "Ovidius" Constanta, Facultatea de Stiinte ale Naturii si Stiinte Agricole, Laborator de Inventarierea Biodiversitatii, Aleea Universitatii nr.1, Corp B, Constanta
Tipul activității sau sectorul de activitate	Invatamant superior, cercetare
Perioada	2008 - 2010
Funcția sau postul ocupat	Inginer
Activități și responsabilități principale	Responsabil protectia mediului, Lucrator desemnat securitate si sanatate ocupationala
Numele și adresa angajatorului	S.C. Consal Trade S.R.L.; Blv. Aurel Vlaicu nr. 52, 900055, Constanța - Romania
Tipul activității sau sectorul de activitate	Exploatare miniere, Constructii civile si industriale, Constructii hidrotehnice, Salubritate

Educație și formare

Perioada	2010 - prezent
Calificarea / diploma obținută	-
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea "Ovidius" Constanța, Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole, Scoala Doctorala, Domeniul Biologie
Nivelul în clasificarea națională sau internațională	Doctorand
Perioada	2005 - 2007
Calificarea / diploma obținută	Certificat de absolvire
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea "Ovidius" Constanța, Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole, Masterat Dezvoltarea durabilă a zonei costiere și valorificarea ecoturistică a spațiului litoral
Nivelul în clasificarea națională sau internațională	Studii postuniversitare de master
Perioada	2000 - 2005
Calificarea / diploma obținută	Inginer diplomat
Disciplinele principale studiate / competențe profesionale dobândite	Agricultura, cursuri de zi
Numele și tipul instituției de învățământ / furnizorului de formare	Universitatea "Ovidius" Constanța, Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole, specializarea Agricultură
Nivelul în clasificarea națională sau internațională	Absolvent cu diploma de licență

Aptitudini și competențe personale

Limba(i) maternă(e) **română / tatară**
Limba(i) străină(e) cunoscută(e)

Autoevaluare
Nivel european (*)

Limba engleză

Limba turca

Limba rusa

Înțelegere				Vorbire				Scriere	
Ascultare		Citire		Participare la conversație		Discurs oral		Exprimare scrisă	
C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator independent	C1	Utilizator independent	C1	Utilizator independent
C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator experimentat	C1	Utilizator independent	C1	Utilizator independent	C1	Utilizator independent
A2	Utilizator elementar	A2	Utilizator elementar	A2	Utilizator elementar	A2	Utilizator elementar	A2	Utilizator elementar

(*) [Nivelul Cadrului European Comun de Referință Pentru Limbi Străine](#)

Competențe și abilități sociale	Capacitate de comunicare, rezistența la stres, adaptabilitate
Competențe și aptitudini organizatorice	Abilitati de organizator, spirit de echipa
Competențe și aptitudini tehnice	Permis de conducere categoria B, alpinist utilitar
Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului	Microsoft Office: Word, Excel, PowerPoint, Outlook; Internet explorer, MultiVariate Stastical Package 3.1., Image Tool 3.0., SigmaPlot
Competențe și aptitudini artistice	Nu este cazul
Alte competențe și aptitudini	<ul style="list-style-type: none"> • Deprinderi pentru inventariere faunistică prin colectare de probe de flora și fauna, triere și identificare a materialului pe grupe taxonomice majore (încrângături, clase, subclase, ordine, subordine, gen și specie); analiza diversității ecologice utilizând indici specifici; estimarea impactului antropoc utilizând diversitatea ecologică. • Analiza impactului antropoc, a dezvoltării durabile urbane. Expansiunea așezărilor umane și influența acestora asupra mediului. Amenajări de zone tampon. Reconstrucție ecologică. • Studii pentru protecția mediului: raport de mediu, raport privind impactul asupra mediului, bilanț de mediu, evaluare adecvată. • Inspector protecția muncii, auditor intern pentru sistemul de management al sănătății și securității ocupationale OHSAS 18001:2009. • Manager al sistemelor de management de mediu ISO 14001:2004, EMAS. • Competente în acordarea primului ajutor medical, utilizarea mijloacelor de salvare individuale, prevenirea și stingerea incendiilor, prevenirea și combaterea poluării marine, manipularea și transportul marfurilor periculoase. • Ghid, membru în Clubul Alpin Român.
Informații suplimentare	
Experiența acumulată în programe/proiecte naționale/internaționale	<ol style="list-style-type: none"> 1. Proiectul CNCSIS/PN II 322/2007: Sistem de Monitorizare și Detectare Rapidă a Speciilor Invazive (MODSIS); http://www.ecoport.ro/modsis/; membru al echipei de cercetare în perioada 2007 – 2010; particip la colectarea și prelucrarea probelor. 2. Proiect PNCDI II CNMP 1387/2008: Tehnica ADN-barcoding aplicată în studiul speciilor străine și/sau invazive în fauna României (DNA – BRIS); membru al echipei de cercetare din partea Universității Ovidius în perioada 2008 – 2011; particip la colectarea și prelucrarea probelor, la analiza și interpretarea datelor obținute. 3. Proiect PNDJ 135/4672/2010: Completarea inventarului și cartarea speciilor de nevertebrate, amfibieni-reptile, pasări și mamifere de pe teritoriul PNDJ; proiect manager din partea Universității Ovidius în perioada 2010-2013. 4. Proiect PNLN 400/6672/2011: Servicii de realizare a studiilor necesare și completarea a bazei de date referitoare la speciile de interes comunitar; expert plante și habitate din partea Universității Ovidius în perioada 2011-2013.

Participări la sesiuni științifice

A XIX-a Sesiune de Comunicări Științifice a Facultății de Științe ale Naturii și Științe Agricole, 27 – 28 Martie, Constanța, România

- Preda C., Memedemin D., Skolka M. 2009 – Date preliminare privind asociația de organisme din foulingul Portului Constanța cu referire la speciile invazive (prezentare orală);

BIOLIEF World Conference on Biological Invasions and Ecosystem Functioning, 27 – 30 Octombrie, Porto, Portugalia

- Skolka M., Preda C., Cogălniceanu D., Memedemin D. 2009 – Invasive Marine Species in Constantza Harbor (poster acceptat spre prezentare);
http://www.ciimar.up.pt/biolief/pdfs/FINAL_PROGRAM.pdf

Simpozionul omagial organizat cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea Universității Ovidius Constanța “Biodiversitate-prezent și perspective” 7 – 8 Iunie 2010, Constanța, Romania

- Preda C., Skolka M., Memedemin D. 2010 – Is the benthic community of Constanța Harbor resistant to new alien species establishment? (in Romanian)/Este comunitatea bentală din Portul Constanța rezistentă la stabilirea de noi specii străine? (oral presentation accepted);

Annual Zoological Congress of „Grigore Antipa” Museum, 23 – 25 November, 2011, Bucharest, Romania

- Skolka M., Cogălniceanu D., Rozyłowicz L., Banica G., Dragu A., Tudor M., Preda C., Memedemin D. 2011 – Fauna of Jiu Gorges National Park (oral presentation);

Lucrări publicate

Anastasiu P., Negrean G., Samoila C., Memedemin D., Cogălniceanu D. 2011 – A comparative analysis of alien plant species along the Romanian Black Sea coastal area. The role of harbours, *Journal of Coastal Conservation*, 15:595-606.

Preda C., Memedemin D., Skolka M., Cogălniceanu D. 2012 - Early detection of potentially invasive invertebrate species in *Mytilus galloprovincialis* Lamarck, 1819 dominated communities in harbours, *Helgoland Marine Research*, DOI 10.1007/s10152-012-0290-7.

ANEXA CV

Contracte cu mediul de afaceri:

- Raport la Studiul de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiectul "Exploatarea calcarului industrial si de constructii din perimetrul Dealul Carierei Vest", Nicolae Balcescu, judetul Constanta, beneficiar S.C. CONSAL TRADE S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Exploatare cariera de piatra "Analog 1 – Sitorman", jud. Constanta, beneficiar: S.C. ANALOG TRANS S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata privind perimetrul de exploatare "Sitorman – Sisturi", jud. Constanta, beneficiar: S.C. ANALOG TRANS S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Exploatare sisturi verzi, perimetrul "Stejaru", Jud. Constanta, beneficiar S.C. TOPORASUL VERDE S.R.L, membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata a proiectului "Dezvoltare turistica oras Navodari prin ecologizarea malului lacului Tasaul", jud. Constanta, beneficiar: CONSILIUL LOCAL NAVODARI, membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Deschidere cariera de extractie piatra Petresti, jud. Cluj, beneficiar: YU TANG GROUP S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Construire parc eolian Smardan, jud. Galati, beneficiar: GENERA AVANTE S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Construire parc eolian Tepes Voda (Silistea) – Tortoman, jud. Constanta, beneficiar: FAS BROS DATA S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Plan Urbanistic General si Regulament Local de Urbanism al comunei Chilia Veche, Judetul Tulcea, beneficiar Consiliul Local al Comunei Chilia Veche, membru in colectivul de elaborare;
- Studiu de evaluare adecvata pentru proiectul Parc eolian Fantana Mare, comuna Independenta, judetul Constanta, beneficiar RIG SERVICE S.A., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu asupra biodiversitatii pentru proiectul "Parc eolian SW 117 Comuna Cerchezu, judetul Constanta", beneficiar SOUTH WIND S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Studiu asupra biodiversitatii pentru proiectul "Construire parc eolian 50 MW, comuna Chirnogeni, judetul Constanta", beneficiar S.C. ELECTRICA S.A., membru in colectivul de elaborare;
- Memoriu de prezentare pentru proiectul Exploatare sisturi verzi – perimetrul Calugareni, comuna Pantelimon, judetul Constanta, beneficiar Renis Absolut Investments S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Memoriu de prezentare pentru proiectul Deschidere cariera privind exploatarea sisturilor verzi, comuna Vulturu, judetul Constanta, beneficiar Oyl Company Holding S.R.L., membru in colectivul de elaborare;
- Memoriu de prezentare pentru proiectul Exploatare cariera piatra – peimetrul Izvorul Mic, comuna Mihail Kogalniceanu, judetul Constanta, beneficiar S.C. AGREGATE-PIATRA S.R.L., membru in colectivul de elaborare;

-
- Memoriu de prezentare Plan Urbanistic General si Regulament Local de Urbanism pentru Municipiul Tulcea, Judetul Tulcea, beneficiar Consiliul Local Tulcea, membru in colectivul de elaborare;
 - Memoriu de prezentare Plan Urbanistic Zonal 2 Mai – Vama Veche, zona situata la est de soseaua DN 39, beneficiar Primaria Comunei Limanu, membru in colectivul de elaborare;
 - Memoriu de prezentare Construire pensiune turistica rurala si baza de agrement, comuna Topalu, judetul Constanta, beneficiar S.C. TOPAL RESORT S.R.L., membru in colectivul de elaborare;